

JIM ROHN

*Cele cinci
elemente
esențiale
ale vieții*

*Ghidul
succesului
personal*

EDITURA AMALTEA

DIN ACEEAȘI COLECȚIE

CUM SĂ DEVII O PERSOANĂ CU INFLUENȚĂ

John Maxwell, Jim Dornan

DEZVOLTĂ LIDERUL DIN TINE

John Maxwell

DEZVOLTĂ LIDERII DIN JURUL TĂU

John Maxwell

CELE 21 DE LEGI SUPREME ALE LIDERULUI

John Maxwell

PUTEREA MINȚII

Glenn Bland

SECRETELE COMUNICĂRII

Larry King

FEMEI CARE IUBESC PREA MULT

Robin Norwood

FACTORUL EINSTEIN

Win Wenger, Richard Poe

PUTERE NEMĂRGINITĂ

Anthony Robbins

ATITUDINEA ÎNVINGĂTORULUI

John Maxwell

CELE 21 DE CALITĂȚI ALE LIDERULUI

John Maxwell

CELE 17 LEGI ALE MUNCII ÎN ECHIPĂ

John Maxwell

EȘECURILE POT CONDUCE LA SUCCES

John Maxwell

PUTEREA CONCENTRĂRII

Jack Canfield, Mark Victor Hansen, Les Hewitt

ÎNCEPE SĂ GÂNDEȘTI

John Maxwell

TOTUL DESPRE LIDERI, ATITUDINE, ECHIPĂ, RELAȚII

John Maxwell

PE CULMILE SUCCESULUI

Zig Ziglar

FINALIZAREA! DISCIPLINEAZĂ-TE PENTRU A DUCE LUCRURILE LA

BUN SFÂRȘIT

Larry Bossidy, Ram Charan

CALEA ÎMPLINIRII PERSONALE

Todd Duncan

VAMPIRII ENERGETICI

Albert J. Bernstein

TEAMBUILDING: 50 DE JOCURI ȘI ROLUL LOR ÎN CONSOLIDAREA

ECHIPEI

Șerban Derlogea

**Cele
CINCI ELEMENTE ESENȚIALE
ale vieții
Ghidul succesului personal**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

JIM ROHN

Cele cinci elemente esențiale ale vieții / Jim Rohn

trad.: Iris Manuela Anghel-Gitlan. - București:

Amaltea, 2006

ISBN (10) 973-7780-59-0;

ISBN (13) 978-973-7780-59-1

I. Anghel-Gitlan, Iris Manuela (trad.)

159.923.3

Cele CINCI ELEMENTE ESENȚIALE ale vieții

Ghidul succesului personal

Jim Rohn

THE FIVE MAJOR PIECES TO THE LIFE PUZZLE

JIM ROHN

© 1991 by Jim Rohn

www.jimrohn.com

info@jimrohn.com

CELE CINCI ELEMENTE ESENȚIALE ALE VIEȚII

JIM ROHN

ISBN (10) 973-7780-59-0;

ISBN (13) 978-973-7780-59-1

© 2006 – EDITURA AMALTEA

EDITURA AMALTEA

www.amaltea.ro

∞ Cuprins

*Tatălui meu,
care este stânca moștenirii și credinței mele.*

Cuvânt înainte	7
Introducere	9
Capitolul 1. Filozofia	15
Capitolul 2. Atitudinea	43
Capitolul 3. Acțiunea	63
Capitolul 4. Rezultatele	79
Capitolul 5. Stilul de viață	97
Concluzii: <i>Cum să dezvoltăm simțul imperativului</i>	107
Despre autor	117

∞ Cuvânt înainte

Succesul este – prin natura lui – uluitor și evaziv, reușind cu măiestrie să-și ascundă comorile din calea tuturor celor care îl caută, cu excepția unui număr redus de indivizi.

Succesul – datorită structurii sale complexe – trebuie atras cu forța unui magnet, nu căutat. Obținem răsplăți și înregistrăm progrese nu datorită căutărilor noastre asidue, ci datorită evoluției noastre, căci ea este cea care determină rezultatele finale.

„Ca **să avem** mai mult, trebuie **să evoluăm** mai mult“ – este chintesența filozofiei dezvoltării personale, a succesului și fericirii – subiecte abordate de Jim Rohn în „Cele cinci elemente esențiale ale vieții“.

Filozofia noastră personală este cea care generează atitudinea individuală. **Atitudinea** este cea care determină cantitatea și calitatea activității noastre. Această activitate influențează rezultatele finale și echilibrate, iar rezultatele generează **stilul de viață** pe care îl ducem.

Rezultatele și stilul de viață sunt efectele – circumstanțele pe care le moștenim –, dar filozofia noastră personală, atitudinea și activitatea sunt cauzele supreme ale efectelor.

Ca să schimbăm efectele, trebuie să schimbăm cauzele. Cu toate acestea, cei mai mulți oameni blamează efectele, dar continuă să susțină cauzele.

În această carte – a treia – Jim Rohn ne prezintă idei și opinii în stilul său unic, dând glas speranței și muzei inspirației și oferind răspunsuri celor aflați în căutarea unei vieți mai bune. Lucrarea sa reprezintă un adevărat izvor de încurajare pentru toți cei care îmbrățișează filozofia potrivit căreia:

„Poți să ai mai mult decât ai acum pentru că ești capabil să atingi stadii de dezvoltare inimaginabile“. Lăsați-vă cuprinși de vraja binefăcătoare a cuvintelor și mesajelor filozofiei lui Jim Rohn! După ce veți citi și stăpâni „Cele cinci elemente esențiale ale vieții“, veți descoperi un potențial nemărginit, cum nu ați crezut vreodată că poate exista.

KYLE WILSON

*Președintele companiei
Jim Rohn International*

☞ Introducere

În acest moment din viața voastră, aveți șansa să dispuneți de un document de o forță uluitoare, pe care sper că îl veți citi cu aceeași seriozitate pe care eu am depus-o în conceperea și scrierea lui.

Veți crede la început că este vorba despre niște simple cuvinte așternute pe hârtie. Dar aceste cuvinte și gândurile pe care le stârnesc au o putere unică. Obiectivul nostru – al vostru și al meu – este să transformăm aceste cuvinte în idei și emoții, care se vor transforma în niște instrumente extrem de puternice, destinate să modeleze un nou stil de viață, caracterizat prin țeluri noi, dar și printr-o hotărâre de fier de a deveni ceea ce dorim să fim.

Menirea celor mai multe cărți este de a bucura spiritul sau de a informa. Menirea *acestei* cărți este de a inspira. Faptul că ați intrat deja în posesia ei ne dă de înțeles că vă aflați în căutarea unui anumit lucru. Poate că vă doriți să schimbați ceva în viață. Poate considerați că meritați mai mult decât sunteți plătiți sau că sunteți înzestrați cu un talent mult mai mare, pe care activitatea curentă nu vă permite să-l exploatați la maxim. Poate că vă confrunțați cu niște dileme personale care vă tulbură existența.

Indiferent ce v-a împins să recurgeți la acest gest – de a analiza ideile prezente în această carte – se pare că vă aflați în căutarea unor răspunsuri. Faceți parte dintre norocoșii vieții, care sunt gata să întreprindă câteva schimbări în universul lor – și acesta este subiectul cărții de față: transformarea vieții umane din ceea ce este în prezent în ceea ce ar trebui să fie.

Începutul procesului de schimbare

Ideea de schimbarea apare din două motive. Unul dintre aceste motive este *disperarea*. Uneori, circumstanțele din viața noastră devin imposibil de controlat, încât abandonăm căutarea răspunsurilor pentru că suntem copleșiți de întrebări fără soluție. Dar tocmai această disperare covârșitoare ne determină să căutăm răspunsurile. Disperarea este rezultatul final și inevitabil al timpului îndelungat în care am neglijat și ignorat marile provocări ale vieții, încât ajungem într-un moment în care dorința de a găsi răspunsurile și soluțiile la problemele noastre urgente devine imperativă.

Al doilea motiv care ne determină să facem schimbări în viața noastră este *inspirația*. Să sperăm că acesta este punctul în care vă aflați acum – vă simțiți inspirați să întreprindeți schimbări majore și dramatice în universul vostru, ca rezultat al mesajului pe care vi-l voi împărtăși prin intermediul acestei cărți.

Inspirația poate avea nenumărate izvoare și rădăcini. Un cântec, o carte sau un discurs impresionant – toate acestea pot deveni adevărate muze ale inspirației. Povestea unei persoane care a reușit în viață, în ciuda tuturor obstacolelor, ne poate face cu ușurință sufletul să vibreze. Inspirația – indiferent de muza ei – trezește la viață sentimente, care reaprend flacăra speranței, ambiției și hotărârii. Este vocea încurajării și a garanției care ne ajută să ne descoperim potențialul. Întrezărim o rază de speranță și mintea începe „să scaneze“ toate posibilitățile, copleșiți și animați de promisiunea succesului și a fericirii. În acest moment fulgerător, când inspirația ne răvășește sufletul, trecem la acțiune sau nu facem nimic. Dacă ne mulțumim doar să ne bucurăm de aceste sentimente extraordinare, pierdem în cele din urmă posibilitățile și promisiunea care le-a stârnit.

Indiferent unde vă aflați în acest moment, indiferent dacă acțiunile vă sunt dictate de disperare sau de muza inspirației,

vă rog să acordați atenția voastră necondiționată acestei cărți și să o duceți la bun sfârșit, nu doar să o începeți. La final, oamenii ne vor aprecia viața nu în funcție de lucrurile pe care le-am început, ci de cele pe care le-am desăvârșit prin eforturile și hotărârile noastre.

Am conceput această carte cu foarte multă atenție, bazându-mă pe idei și opinii care au puterea de a vă schimba viața în adevăratul sens al cuvântului. Sunt convins că opera mea se va dovedi o adevărată muză a inspirației, având forța de a modifica *orice* circumstanțe pe care destinul vi le va presăra în cale. Pentru ca aceste idei să-și reverse puterea magică asupra vieții voastre, trebuie să vă rezervați puțin timp în săptămânile următoare și să vă analizați cu seriozitate direcția pe care o urmați, să reflectați asupra mesajului cărții și să puneți în aplicare principiile pe care le veți citi în paginile ei.

Voi începe prin a vă împărtăși câteva idei importante și preliminară, cu ajutorul cărora veți putea porni în marea aventură a vieții voastre pentru a descoperi succesul și fericirea.

Cheia succesului și a fericirii

Progresul nostru depinde, uneori, doar de câteva principii importante. Aceste principii fundamentale au o influență covârșitoare asupra sănătății, fericirii și conturilor noastre bancare. Nu trebuie să înțelegeți că doar câteva idei au puterea de a vă schimba viața, căci nu este adevărat. Ce vreau să înțelegeți este că această căutare a marilor răspunsuri ale vieții se bazează pe cinci elemente de bază, pe care le vom analiza în această carte. Ele vor genera rezultatele pe care le vom obține în final.

Nu veți putea deține controlul asupra *tuturor* aspectelor vieții. Să încercați să realizați acest lucru, înseamnă să cădeți pradă unui ocean de frustrări. De aceea, este bine să stăpâniți câteva, dacă nu le puteți stăpâni pe toate; pe cele care vă vor

schimba viața în adevăratul sens al cuvântului; aspectele esențiale care vor avea cel mai mare impact în determinarea calității existenței voastre.

În această căutare a răspunsurilor pentru o viață mai bună, încercați să țineți mereu seama de aspectele care nutresc cea mai mare influență, care vă pot schimba realmente universul în care trăiți! Dacă veți stăpâni aceste noțiuni fundamentale, vă promit că nu veți fi dezamăgiți de rezultatele pe care le veți obține.

Trebuie să stăpânim cu toții aceste noțiuni fundamentale ale vieții. Este vorba de aceleași secrete ale succesului și fericirii pe care oamenii le-au pus în practică încă de la începuturile lumii. Nu există reguli pentru marile realizări ale omenirii. Există doar niște principii de bază, în jurul cărora se învârt toate acțiunile noastre.

În încercarea de a vă îmbunătăți circumstanțele prezente, nu vă îndepărtați niciodată de aceste principii nemuritoare, care au trecut din generație în generație, devenind adevărate pietre de temelie în procesul de descoperire, dezvoltare și trăire a unei vieți ideale.

Cele cinci elemente esențiale ale vieții

Dacă toți cei care au citit această carte ar dori să-și conceapă propria listă de principii fundamentale, ar fi cu totul diferită de cele concepute de semenii lor. Și până într-un anumit punct, toate răspunsurile ar fi corecte, deoarece fiecare dintre noi are o viziune despre viață cu totul diferită de restul lumii.

Este important să înțelegeți că lista pe care o voi prezenta în paginile acestei cărți nu anulează – sub nici o formă – propriile voastre liste, iar cele cinci principii enunțate de mine nu sunt *singurele* care trebuie luate în considerare. Nu sunt nici atât de înțelept și nici atât de îngâmfat încât să pretind că dețin toate răspunsurile, iar răspunsurile mele nu sunt *singurele* pe care trebuie să le puneți în aplicare. Principiile despre care vom discuta în această carte sunt cinci concepte importante, care joacă un rol vital în obținerea succesului

vostru, așa cum au jucat și pentru generațiile trecute. Din toți anii de cercetare și experiență, din întâlnirile cu succesul, dar și cu eșecul, din discuțiile și parteneriatele pe care le-am avut, rezultă fără umbră de îndoială că aceste cinci principii și-au păstrat neștirbită capacitatea de a genera rezultate pozitive, menite să schimbe radical viața unui individ.

Testul timpului este adesea cel mai bun indiciu al valorii unui anumit lucru. De aceea, vă invit să analizați cu atenție cele cinci principii fundamentale, care par să se afle întotdeauna la cârma existenței noastre.

Nu dețin răspunsurile finale și imbatabile pentru o viață ideală. Există foarte mulți oameni care pretind că știu *adevărul* și că au descoperit ultima piesă lipsă din mozaicul vieții. Dar nu va exista niciodată un răspuns final pentru simplul motiv că nu va exista niciodată o întrebare finală. De aceea, vă sfătuiesc să acordați atenția voastră necondiționată acestor principii fundamentale. Vă asigur că în final veți fi încântați de rezultatele pe care le veți obține – căci aceste principii sunt cele **cinci elemente esențiale ale vieții**.

∞ Capitolul 1

FILOZOFIA

Filozofia este piatra de temelie a **celor cinci elemente esențiale ale vieții**. Un factor determinant al direcției pe care o urmăm în viață este modul în care *gândim*. Gândurile, ideile și informațiile – tot ceea ce ia naștere în mintea umană – alcătuiesc *filozofia* noastră personală. Această filozofie ne influențează ulterior obiceiurile și comportamentul și de aici începe povestea noastră.

Cum se naște filozofia noastră personală

Filozofia noastră de viață este rezultatul cunoștințelor noastre și al procesului de dobândire a acestor cunoștințe. De-a lungul vieții, ne alimentăm izvorul cunoașterii din foarte multe surse, precum școala, prietenii, partenerii, influențele exercitate de mass-media sau căminul părintesc; din cărțile pe care le citim, dar și prin intermediul procesului de ascultare și observare. Sursele de cunoaștere și informare care au contribuit la formarea filozofiei noastre sunt practic nelimitate.

Când atingem pragul maturității, toate informațiile noi care ne parvin trec prin filtrul filozofiei noastre personale. Conceptele care se îmbină armonios cu principiile noastre sunt stocate în memorie și contribuie la realimentarea izvorului gândirii noastre. Ideile care sunt în contradicție cu opiniile și concepțiile pe care ni le-am format deja sunt adesea respinse.

Pentru a accepta noile informații, trebuie să ne verificăm, adesea, opiniile și concepțiile preexistente. În timp ce încercăm

să îmbinăm ideile noi cu cele vechi, rezultatul constă fie în consolidarea principiilor trecute, fie în extinderea granițelor filozofiei prezente.

Aceleași principii care alcătuiesc filozofia noastră determină și sistemul nostru de valori. Bazându-ne pe aceste concepții, am tras anumite concluzii referitoare la valorile spiritului uman. *Facem* ceea ce considerăm că este *valoros*. Dacă o persoană se hotărăște să se trezească în fiecare zi la ora 5 dimineața pentru a profita de oportunitățile ce îi vor permite să ofere familiei sale cât mai multe lucruri frumoase în viață, ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că individul respectiv acționează așa cum îi dictează filozofia sa. Și reciproca este valabilă. Dacă o persoană preferă să doarmă până la prânz, acționează în concordanță cu filozofia sa. Dar rezultatele celor două filozofii – celor două mentalități – sunt complet diferite.

Ne-am conceput cu toții anumite idei și principii referitoare la lucrurile care ne influențează viața, bazându-ne pe informațiile pe care le-am acumulat de-a lungul anilor. Fiecare dintre noi are o părere personală despre guvern, educație, patroni și multe alte aspecte ale existenței noastre. Ideile referitoare la aceste aspecte contribuie la formarea filozofiei noastre și ne ajută să tragem anumite concluzii despre univers și modul lui de operare. Concluziile pe care le tragem, bazate pe sistemul de valori, ne determină modul în care acționăm în fiecare zi și în orice împrejurare. Am luat și vom continua să luăm hotărâri bazându-ne pe lucrurile pe care le considerăm valoroase. Dacă aceste decizii ne ajută să obținem succesul sau – dimpotrivă – ne împing în prăpastie, acest lucru depinde de informațiile pe care le-am acumulat de-a lungul timpului și care constituie fundamentul filozofiei noastre.

Filozofia personală presupune ridicarea ancorelor și navigarea în larg

Pe parcursul existenței noastre, vântul circumstanțelor ne lovește fără încetare, influențându-ne viața în mod dramatic.

Am înfruntat cu toții vântul dezamăgirii, al disperării și al suferințelor adânci. Atunci, care este motivul pentru care – navigând cu propria noastră corabie, pornind din același loc și având aceeași destinație în minte – sosim la sfârșitul călătoriei în „porturi“ complet diferite? Nu navigăm pe aceleași mări? Nu am înfruntat același vânt al circumstanțelor și aceleași furtuni de tristeți și nemulțumiri?

Destinația diferită la care ajungem în viață este determinată de modul în care pornim în larg. Felul în care gândim influențează radical această destinație. Nu circumstanțele stabilesc diferența uriașă între destinațiile noastre, ci felul în care pornim în larg.

Destinul ne rezervă aceleași circumstanțe tuturor. Cu toții avem parte de dezamăgiri și provocări. Cu toții trăim momente când – în ciuda celor mai bune planuri și eforturi – totul pare să se destrame. Circumstanțele neprielnice nu sunt rezervate doar oamenilor săraci, nevoiași sau needucați. Și bogații, *dar și* săracii au copii care se confruntă cu diverse probleme. Și bogații, *dar și* săracii au probleme în căsnicie. Și bogații, *dar și* săracii întâlnesc în cale aceleași provocări care duc la faliment și disperare. Așadar, nu evenimentele în sine determină calitatea vieții noastre, ci hotărârile pe care le luăm când navigăm în larg și descoperim că – în ciuda tuturor eforturilor noastre – vântul și-a schimbat direcția.

Când vântul își schimbă direcția, trebuie să ne schimbăm și *noi*. Trebuie să cârmuim cu multă grijă corabia, în așa fel încât să ne îndreptăm în direcția dorită. Modul în care pornim în larg – felul în care *gândim și acționăm* – ne poate distruge viața cu mai multă ușurință decât orice altă provocare a sorții. Modul în care reacționăm în fața greutăților este mult mai important decât obstacolele în sine. În momentul în care vom înțelege acest lucru, ne vom da seama în cele din urmă că provocare cea mai mare a vieții este să preluăm controlul gândirii noastre.

Arta de a ne adapta corabia în funcție de vânturile schimbătoare, în loc să ne lăsăm duși de valuri, presupune dezvoltarea

unei noi discipline. Asta înseamnă că trebuie să ne formăm și să ne consolidăm o filozofie de viață puternică, ce ne va influența pozitiv toate acțiunile, gândurile și hotărârile. Dacă vom duce la bun sfârșit această misiune nobilă, rezultatul pe care îl vom obține va fi o schimbare dramatică, survenită în contururile bancare, veniturile, relațiile și stilul nostru de viață. Dacă ne putem schimba modul în care percepem, judecăm și privim aspectele importante ale existenței noastre, atunci ne putem schimba radical viața.

Cum putem dezvolta o filozofie puternică

Nu circumstanțele exercită cea mai puternică influență asupra acțiunilor noastre în fața oportunităților de mâine, ci modul nostru de a *gândi*. Gândurile și concluziile la care am ajuns în viață reprezintă suma totală a lucrurilor pe care le-am învățat până acum.

Procesul de învățare joacă un rol important în determinarea filozofiei noastre. De-a lungul timpului, am reușit cu toții să strângem un volum impresionant de cunoștințe. Este imposibil ca informațiile ce ne parvin în fiecare zi să nu exercite o influență puternică asupra modului nostru de a gândi. Mintea umană înregistrează mereu imagini, sunete și priveliști de pretutindeni. Toate experiențele trăite se întipăresc în neuronii cerebrali. Cuvintele, cântecele, programele de televiziune, conversațiile și cărțile – toate lasă o amprentă puternică asupra computerelor noastre cerebrale. Emoțiile, gândurile sau activitățile în care suntem implicați creează noi circuite în creier, care se conectează cu cele existente deja. Tot ceea ce ne-a influențat sau ne-a impresionat în viață a fost înregistrat pentru totdeauna, iar suma personalității noastre o constituie această stocare de informații, conectate la rețeaua atât de fragilă de impulsuri chimice și electrice din creierul uman. Toate experiențele trăite – exterioare sau interioare – ne conferă acest statut unic pe care îl numim personalitate individuală.

Modul în care îmbinăm și punem în practică aceste informații constituie fundamentul filozofiei noastre personale. Problema constă în faptul că multe dintre informațiile stocate au dus la concluzii eronate despre viață, care ne-au împiedicat să ne realizăm obiectivele. Singura modalitate prin care putem să eliminăm aceste bariere ale minții este să ne revizuim, remodelăm și redefinim filozofia individuală.

Ca să realizăm acest lucru, trebuie să ne revizuim într-un mod obiectiv concluziile legate de viață. Concluziile care nu lucrează în *favore* noastră lucrează *împotriva* noastră. Să spunem, de exemplu, că un individ consideră că patronul său nu-l plătește suficient! Sistemul lui de valori – bazându-se pe o experiență îndelungată și pe o „colecție“ impresionantă de informații prețioase – spune: „Nu e cinstit!“ Acest raționament îl determină să treacă la „represalii“. Drept rezultat, își reduce eforturile și își îndeplinește doar anumite sarcini de serviciu, pe care le consideră justificate, ținând seama de salariul primit. Acest mod de a gândi nu este deloc eronat... dacă scopul său este să rămână în același loc, să facă ceea ce face în prezent și să fie plătit tot restul vieții sale așa cum este plătit acum.

Concepțiile și deciziile ineficiente pe care le luăm sunt rezultatul anilor de informare greșită. Ne-am adăpat din izvoare greșite și am adunat informații eronate. Deciziile pe care le-am luat nu sunt greșite dacă se bazează pe aceste informații; informațiile sunt cele care ne determină să luăm decizii greșite. Din păcate însă, aceste decizii greșite ne îndepărtează de atingerea obiectivelor noastre.

Importanța informațiilor noi

Deoarece este practic imposibil să identificăm și să eliminăm toate informațiile eronate din computerul nostru cerebral, singura modalitate prin care ne putem schimba mentalitatea este să acumulăm informații noi. Dacă nu ne schimbăm

concepțiile și principiile, vom continua să acționăm în contradicție cu interesele noastre.

Este vital să obținem informațiile *corecte*, necesare dobândirii succesului și a fericirii. În caz contrar, vom pluti în derivă pe mările ignoranței, înșelați de puterea, prestigiul și posesiunile noastre.

Dar de unde putem să preluăm idei și informații noi, corecte și benefice, care să ne ajute să ne depășim condiția actuală? Din fericire, există pretutindeni în jurul nostru izvoare de informații pozitive, care așteaptă să le punem în practică.

Învățați din experiențele personale!

Una dintre modalitățile ideale prin care ne putem extinde granițele cunoștințelor este să trecem în revistă experiențele trecute. Universul experiențelor noastre este extrem de vast. Minte umană este o adevărată bibliotecă, pe ale cărei rafturi zac înșiruite cărțile ce povestesc întâmplările noastre din trecut. Aceste experiențe ne sugerează că există o latură negativă și o latură pozitivă pentru toate acțiunile, deciziile și obstacolele pe care le întâlnim în cale.

O modalitate prin care putem învăța să înfăptuim un lucru *corect* este să înfăptuim un lucru *greșit*. Învățăm din eșecuri în aceeași măsură în care învățăm din victorii. Eșecul trebuie să joace rolul de profesor în viața noastră, căci – altfel – nu ne vom putea bucura de răsplata succesului. Eșecurile și greșelile din trecut trebuie să ne determine să ne schimbăm comportamentul actual, pentru că – în caz contrar – prezentul și viitorul nu vor fi decât niște copii ale trecutului.

Avem cu toții amintiri legate de acțiunile trecute, de avantajele sau consecințele neplăcute ale acestor acțiuni. Misiunea noastră este de a transforma amintirile referitoare la evenimentele trecute în niște servitori loiali, care să lucreze în slujba noastră, nu în defavoarea noastră.

Trebuie să ne asigurăm că amintirile legate de experiențele trecute – fie bune sau rele – sunt exacte, dacă vrem ca viitorul

să fie mai bun decât trecutul. Trebuie să reflectăm asupra trecutului, să re trăim momentele de atunci, să cugetăm asupra lecțiilor pe care le-am învățat și să ne remodelăm comportamentul prezent, bazându-ne pe aceste lecții din trecut. Dacă am încercat să manipulăm și să mușamalizăm adevărul experiențelor trecute, dacă am încercat să aruncăm vina pe umerii altora, înseamnă că am căutat o cale de scăpare din fața realității, condamnați fiind să repetăm greșelile din trecut și să înfruntăm greutățile prezente.

Ascultați o voce din exterior!

Cu toții avem nevoie de puțină pregătire. Acesta este și scopul cărții pe care o citiți. Pentru cei aflați în căutarea unor idei și perspective noi, ea reprezintă o voce obiectivă și călăuzitoare. Ne putem corecta singuri greșelile, dar o voce din exterior poate să confere mai multă valoare personalității și acțiunilor noastre, influențându-ne pozitiv gândurile și faptele spre dobândirea unui viitor mai bun.

O observație pertinentă din partea unei persoane pe care o respectăm ne poate ajuta să vedem lucruri pe care – în mod obișnuit – nu le-am observa. Avem tendința de a vedea numai copacii din universul nostru, în timp ce un prieten obiectiv și perspicace poate vedea întreaga pădure. Un sfat înțelept și pertinent din partea unui individ în care avem încredere și pe care îl respectăm ne poate ajuta să descoperim informații precise și corecte despre noi înșine, dar și despre procesul și capacitatea noastră de a lua decizii. Ne poate împiedica să tragem concluzii pripite și eronate, bazate pe familiaritatea noastră cu mediul în care trăim.

Dăm dovadă de multă înțelepciune dacă ne impunem o disciplină de fier: aceea de a asculta sfaturile și sugestiile unei persoane care ne *iubește* – asta în cazul în care viața și circumstanțele nu ne obligă să urmăm sfaturile unei persoane *răuvoitoare*.

În lumea afacerilor, directorii abili apelează adesea la sfaturile consilierilor lor, care aduc un suflu nou companiei prin opinia și vocea lor din exterior. Angajații unei companii pot să devină atât de familiarizați cu problemele cotidiene ale instituției lor, încât pierd din vedere soluțiile care sunt de fapt la îndemâna lor.

Trebuie să ne asigurăm un anturaj sau un grup select de parteneri, la care putem apela atunci când vântul își schimbă direcția, pentru a ne îndrepta pe calea cea dreaptă. Alți indivizi ne pot ajuta să ne analizăm în mod obiectiv acțiunile în așa fel încât să nu ne îndepărtăm de principiile fundamentale ale existenței.

Învățați din eșecurile semenilor voștri!

Oamenii și experiențele lor personale ne oferă oportunități neștiute prin care putem învăța lecții valoroase și din care ne putem inspira. Experiențele semenilor noștri ne oferă două surse inepuizabile de informație, două atitudini, două categorii de experiențe similare, dar cu rezultate diferite. Întâlnim în fiecare zi reprezentanți ai celor două categorii. Fiecare grup are propriul său public și fiecare exercită o influență asupra celor care știu să asculte. Dar ambele surse sunt importante. Una reprezintă un model demn de *urmat*, cealaltă – un exemplu ce trebuie *evitat* – este un semnal de alarmă ce trebuie studiat, dar nu imitat.

Cu toții trebuie să studiem fenomenul eșecului, căci face parte din lumea noastră, din experiența noastră de viață. De ce trebuie să studiem eșecul? Pentru că în acest fel putem să învățăm lucrurile pe care *nu trebuie* să le facem.

Toate experiențele se pot dovedi niște profesori de valoare, dacă învățăm din informațiile pe care ni le oferă și le aplicăm învățăturile în viața noastră. Există voci care susțin că asocierea cu oameni care nu au reușit să facă nimic în viață este nocivă, pentru că ne putem însuși obiceiurile lor proaste și putem repeta greșelile lor cumplite. Dar „cei care nu învață

din greșelile trecutului sunt condamnați să le repete” – spune un învățat. Dacă ignorăm lecțiile trecutului, indiferent de sursa acestora, devenim victimele obstacolelor și greșelilor. Dacă ignorăm lecțiile istoriei, propriile noastre experiențe nefericite vor pune stăpânire pe noi, iar greșelile pe care le vom comite ne vor distruge pentru totdeauna.

Din păcate, cei care dau greș în viață nu ne împărtășesc experiențele lor. Dacă am avea mai multe șanse să învățăm din experiențele negative ale semenilor noștri, ne-am putea salva viața din calea unor tragedii.

Învățați din succesele semenilor voștri!

Este vital să investim cât putem de mult în studiul oamenilor care au obținut succesul în viață. Adunați idei și informații din toate sursele pe care le aveți la îndemână! Citiți cărți! Participați la diverse conferințe! Investiți timp în dobândirea cunoștințelor necesare obținerii succesului! Studiați cu atenție obiceiurile, limbajul, stilul vestimentar și modul de a gândi al oamenilor de succes!

Una dintre cele mai importante surse de inspirație o constituie cărțile de citate aparținând celor care au gustat din cupa victoriei, cărți pe care le puteți găsi în librării. Citind replicile celor aleși de zei (din epoci trecute sau prezente), putem înțelege mai bine gândurile care au călăuzit viața unor oameni măreți, convingători și influenți, demni de a fi citați.

Scoateți în evidență puterea influențelor pozitive!

Trebuie să ne aflăm cu toții în căutarea oamenilor pe care îi putem admira și respecta, astfel încât să ne putem modela tiparele de comportament în funcție de aceste persoane. Personalitatea și evoluția noastră de până acum sunt o îmbinare a influențelor pe care le-au exercitat asupra noastră foarte mulți oameni. Când eram tineri, idolii noștri erau personajele din

cărțile pe care le citeam cu nesăț, vedetele de cinema și muzicienii celebri. Un timp, am încercat să mergem, să ne îmbrăcăm și chiar să vorbim ca eroii noștri. Odată cu trecerea timpului, pentru că am atins pragul maturității, iar personalitatea noastră unică a început să se dezvolte, dorința de a imita s-a estompat, dar influența exterioară nu a încetat complet.

Indiferent de vârsta sau circumstanțele noastre, nu putem scăpa niciodată de influențele exterioare. Secretul constă în descoperirea unor indivizi ale căror personalități și realizări să ne stimuleze, să ne fascineze și să ne inspire în așa fel încât să luptăm să ne însușim calitățile lor ideale. Marile proiecte poartă marca unor companii de prestigiu. În universul din care facem parte, nu există proiect mai valoros decât dezvoltarea vieții noastre. De aceea, avem nevoie de o „marcă de prestigiu“, care să ne asigure calea spre succes.

Cu toții suntem influențați de cineva. Și pentru că această influență determină – într-o anumită măsură – direcția pe care o urmăm în viață, trebuie să alegem în mod *deliberat* persoanele cărora le vom permite să ne influențeze, împiedicând în acest fel eventualele influențe negative.

Deveniți niște observatori abili!

Nu trebuie să lăsăm nici o zi să treacă fără să descoperim răspunsurile la o serie de întrebări extrem de importante, precum: Ce se întâmplă în industria noastră? Cu ce probleme se confruntă guvernul nostru? Dar comunitatea noastră? Dar sectorul nostru? Ce realizări, oportunități, instrumente și tehnici noi au ieșit la lumină? Ce personalități influențează acum lumea întreagă, dar opinia celor din jur?

Trebuie să devenim niște observatori abili ai tuturor evenimentelor care ne înconjoară. Toate aceste evenimente ne influențează într-o măsură mai mare sau mai mică, lăsând o amprentă asupra personalității și universului nostru.

Unul dintre motivele primordiale pentru care oamenii nu reușesc să obțină succesul în viață se datorează faptului că nu acordă importanță detaliilor zilei. Trebuie să observăm cu atenție, să reflectăm asupra evenimentelor din jurul nostru și să fim vigilenți. Să stăm mereu cu ochii în patru. Să patrundem tâlcul mesajelor ce ne parvin în fiecare zi. Adesea, marile oportunități ale vieții sunt ascunse printre evenimentele aparent ne semnificative, pe care – de multe ori – le ignorăm. Dacă nu acordăm atenție acestor întâmplări, putem să ratăm cu ușurință anumite oportunități.

Deveniți niște ascultători abili!

Să știi să ascuți în ziua de astăzi a devenit o adevărată artă. Suntem înconjurați de nenumărate voci care pretind atenția noastră necondiționată, fiecare deținând un mesaj important sau adresându-ne o rugămintă stăruitoare. Una dintre cele mai bune modalități prin care putem face față acestei provocări este să învățăm arta *ascultării selective*.

Ascultarea selectivă seamănă cu procesul de căutare a unui post de radio preferat. În acest proces, ascultăm câteva secunde și apoi fie continuăm căutările, fie ne oprim la postul de radio pe care l-am găsit, în funcție de mesajele transmise. Ori de câte ori o voce ne cere să fim atenți, ne oprim puțin ca să analizăm mesajul. Dacă acesta este lipsit de sens și consistență, atenția noastră se îndreaptă spre altceva. „Radarul“ nostru își îndreaptă „antenele“ spre o altă voce, al cărei mesaj este mult mai important.

Toate informațiile pe care le auzim sunt înregistrate de computerul nostru cerebral și formează noi conexiuni. Putem asculta unele voci doar din simplă curiozitate, dar dacă vocea nu ne ajută să ne îndeplinim obiectivele, nu trebuie să-i acordăm prea multă atenție. Numai în momentul în care suntem convinși că am descoperit o sursă valoroasă de informații, ne lăsăm influențați de mesajul vocii care ni-l transmite.

Unul dintre atributele obligatorii ale artei de a conduce îl constituie comunicarea eficientă. Capacitatea de a ști ce să spui se naște din arta *de a asculta*. Această artă ne oferă ocazia de a ne extinde granițele cunoașterii și ale valorii noastre. Procesul vorbirii reprezintă acțiunea prin care ne dezvăluim – într-o măsură mai mare sau mai mică – învățăturile și cunoștințele dobândite. Trebuie, așadar, să stăpânim arta de a asculta pentru a putea conferi valoare cuvintelor rostite.

Calea cea mai eficientă prin care putem învăța ce să le spunem copiilor noștri este să îi ascultăm. Trebuie să citim cărțile pe care le citesc ei și să descifrăm mesajele pe care le primesc din surse atât de variate. Această artă de ascultare și descifrare a informațiilor ce le parvin copiilor noștri ne ajută nu doar să le înțelegem procesul de luare a deciziilor, dar ne înlesnește comunicarea cu ei, dezvăluindu-ne sistemul lor de valori.

Citiți toate cărțile!

Avem deja la dispoziția noastră toate cărțile care ne pot ajuta să fim bogați, sănătoși, fericiți și puternici, sorbind cu nesaț din cupa victoriei.

Oameni provenind din toate categoriile sociale, oameni care au trăit experiențe de viață incredibile, oameni care au ajuns din pragul sărăciei pe culmile succesului – și-au făcut timp și și-au așternut viața pe hârtie pentru a o împărtăși lumii întregi. Ne-au oferit înțelepciunea și experiența lor pentru a ne putea inspira și învăța în așa fel încât să ne remodelăm filozofia. Contribuțiile lor ne permit să ridicăm ancora și să pornim în larg, călăuzindu-ne după experiențele trăite de ei. Ne-au dăruit gândurile și ideile lor pentru a ne putea schimba planurile, dacă este nevoie, și pentru a evita greșelile. Ne putem schimba viața bazându-ne pe sfaturile lor înțelepte.

Toate gândurile, ideile și opiniile de care s-ar putea să aveți nevoie alcătuiesc paginile valoroase ale unor cărți extraordinare. Întrebarea pe care trebuie să v-o puneți este urmă-

toarea: Ținând seama de această comoară de informații, care ne-ar putea schimba viața, destinul, relațiile, sănătatea, cariera, familia etc., puteți să spuneți câte cărți ați citit în ultimele 90 de zile?

De ce nu citim aceste cărți care ne-ar putea schimba radical viața? De ce ne plângem de tot ce ne înconjoară, dar nu întreprindem nici o schimbare? De ce blamăm efectele, dar îmbrățișăm cauzele? Cum explicăm faptul că doar 3% din populația noastră deține un permis la bibliotecă – permis care ne oferă accesul nelimitat la toate răspunsurile pe care le căutăm, referitoare la succesul și fericirea atât de râvnite toată viața? Cei care visează o viață mai bună nu-și pot permite să ignore cărțile care ar putea exercita o influență extraordinară asupra universului lor.

Nu trebuie să punem problema că aceste cărți ar fi prea scumpe. Dacă un individ ajunge la concluzia că o carte este prea costisitoare, să vedeți care va fi prețul ignoranței lui!

Nu este o diferență prea mare între o persoană care *nu știe* să citească și o persoană care *nu vrea* să citească. Rezultatul ambelor situații este ignoranța. Cei care au transformat dezvoltarea personală într-o misiune nobilă trebuie să-și extindă granițele lecturii. Există atât o multitudine de conferințe care te învață cum să devii un cititor asiduu, cât și nenumărate cărți care așteaptă răbdătoare pe rafturile librăriilor să-și deschidă universul pentru tine. Lectura este o condiție sine qua non pentru toți cei care doresc să-și depășească limitele și condiția. Nimic nu trebuie să se interpună între noi și cărțile care ne-ar putea schimba viața.

Câteva pagini citite în fiecare zi vă vor dăruia – într-o perioadă scurtă de timp – o comoară de informații inestimabile. Dacă nu vom rezerva mai mult timp lecturii, dacă nu vom lua o carte de pe raftul bibliotecii, dacă nu ne vom impune exercițiul lecturii, atunci ignoranța va pune definitiv stăpânire pe viața noastră.

Cei care își doresc o viață mai bună trebuie să devină niște persoane mai bune. Trebuie să-și conceapă o filozofie de viață

echilibrată și apoi să trăiască în concordanță cu această filozofie. Obiceiul de a citi constituie o piatră de temelie în procesul de dezvoltare a unei filozofii solide și imbatabile. Este una dintre condițiile necesare obținerii succesului și fericirii.

Țineți un jurnal personal!

În căutarea noastră permanentă pentru cunoaștere, trebuie să ne impunem o altă disciplină care ne va ajuta să captăm informațiile pozitive din jurul nostru, în așa fel încât ne vom bucura de un viitor mult mai bun decât trecutul: trebuie să ținem un jurnal personal.

Un jurnal este o colecție de observații și descoperiri despre viață. Reprezintă propriul nostru scenariu scris de mână, cu propriile noastre cuvinte, care înfățișează experiențe, idei, dorințe și concluzii despre oameni și evenimente care ne-au influențat viața.

Un jurnal ne oferă două avantaje remarcabile. În primul rând, ne ajută să înregistrăm toate aspectele momentului prezent pentru o viitoare trecere în revistă a evenimentelor trecute. Întâmplările care au loc în viața noastră – experiențele pe care le trăim și din care învățăm – trebuie să fie înregistrate pentru ca învățămintele lor să nu se piardă. Trecutul se poate dovedi o călăuză ideală pentru luarea deciziilor de astăzi, care ne vor oferi o zi de mâine mult mai bună.

Deși toate evenimentele pe care le trăim sunt stocate în creierul nostru, nu putem întotdeauna să accesăm anumite detalii ale unei întâmplări. Adesea, amănuntele se estompează sau chiar se pierd în negura timpului. Este posibil să ne amintim rezultatul, dar s-ar putea să uităm succesiunea evenimentelor sau deciziile pe care le-am luat. Fără sprijinul unor informații precise, care să ne ajute să ne reamintim trecutul, există pericolul să repetăm aceleași greșeli de nenumărate ori.

Fără ajutorul unui jurnal, aceste momente deosebite – aceste experiențe și emoții extraordinare – vor fi aruncate într-un

sertăraș al minții noastre, unde își vor pierde pentru totdeauna valoarea. S-ar putea să ne amintim un eveniment, dar vom uita emoțiile pe care le-am simțit în clipele acelea.

Al doilea avantaj pe care îl prezintă un jurnal îl constituie faptul că simplul act al notării gândurilor pe hârtie ne ajută să ne analizăm acțiunile cu mai multă obiectivitate. Scrisul încetinește fluxul informațiilor, permițându-ne să reflectăm și să analizăm experiențele prin care am trecut. Vedem cu mai multă claritate sursa informațiilor noastre, faptele care au stat la baza deciziilor pe care le-am luat și acțiunile pe care le-am întreprins ca urmare a acestor decizii. Cu alte cuvinte, nu doar evenimentul este supus unei examinări minuțioase, ci și propria noastră filozofie de viață. Această analiză meticuloasă ne permite să ne remodelăm filozofia și să ne schimbăm viața.

Un jurnal ne dezvoltă în același timp capacitatea de a comunica într-un mod mult mai eficient. Îmbrăcându-ne experiențele în straietele cuvintelor scrise, vom putea să ne comunicăm cu mai multă ușurință nu doar ideile, ci și valoarea noastră lăuntrică.

Un fapt interesant îl constituie momentul asasinării președintelui Kennedy, când unii dintre cei mai influenți lideri ai țării au înregistrat în jurnalele lor evenimentele cumplite din ziua aceea. Când Air Force One a străbătut norii, din Dallas spre Washington, aducând trupul președintelui ucis, mulți oameni au privit scena într-o tăcere adâncă, mărturisindu-și gândurile doar jurnalelor intime. Acesta a fost unul dintre rarele evenimente când istoria a fost înregistrată așa cum s-a întâmplat, împiedicându-i pe istoricii de mai târziu să mai facă speculații inutile. Această colecție de gânduri și idei scrise au constituit baza cărții lui William Manchester – „*The Death of a President*” („*Moartea unui președinte*“), unul dintre cele mai obiective documente istorice scris vreodată.

Toți oamenii care au obținut succesul în viață și au înfăptuit lucruri mărețe au ținut și țin un jurnal personal. Așa

le dictează conștiința. Se pare ca zeii îi înzestreaază cu un instinct aparte, care le spune că o viață care merită trăită este o viață care trebuie înregistrată. Poate că acest obicei de a ține un jurnal este unul dintre motivele pentru care se disting de restul lumii și reușesc să înfăptuiască lucruri extraordinare.

Aceste hotărâri aparent minore pavează drumul spre succes. Când oamenii obișnuiți acordă atenție lucrurilor cu adevărat importante, dezvoltarea lor personală nu mai este decât o chestiune de timp. O *disciplină de fier* și o *greșeală* aparent minoră au același rezultat – de *acumulare* a avantajelor (în primul caz) și a dezavantajelor (în cel de al doilea).

Nici succesul, dar nici eșecul nu sunt rezultatul unui singur eveniment dramatic. Amândouă sunt rezultatul acumulării deciziilor aparent minore și ne semnificative, a căror greutate și valoare, adunate de-a lungul timpului, îi prezintă individului bilanțul realizărilor sau eșecurilor sale. Ținerea unui jurnal intim nu constituie o condiție obligatorie pentru obținerea succesului, dar joacă un rol important în mozaicul vieții, pe care îl numim filozofie. Dacă îl vom neglija, nu vom reuși niciodată să completăm acest mozaic.

Viața înseamnă mai mult decât un certificat de naștere, o piatră de mormânt și un cont bancar între aceste două puncte de cotitură ale existenței noastre. Jurnalul este un instrument important care ne ajută să descoperim atât cauzele unui eșec, cât și progresul înregistrat de-a lungul călătoriei noastre prin viață.

Devenim rapid o națiune de minți pasive. Lipsa de lectură și de scris duce la formarea unei gândiri indisciplinate. Dacă ne îndoim de asta, nu trebuie decât să ne uităm în jur și să vedem cum cei dragi apelează la droguri, cum semenii noștri sunt implicați în crime violente și cum numărul copiilor care abandonează școala crește pe zi ce trece. Acesta este un exemplu de gândire greșită, de decizii proaste și de un sistem de valori eronat. Dacă nu vom eradică această tendință, vom coborî la nivelul țărilor subdezvoltate.

Nu putem deveni o națiune și mai puternică dacă nu ne vom îndrepta atenția spre *aspectele fundamentale* ale vieții. Capacitatea de a crea lideri cât mai competenți în guvern, școli, biserici, afaceri și comunități constă în sistemul individual de valori. De aceea, este datoria noastră de a ne exploata potențialul la maxim, de a ne impune o anumită disciplină și de a adopta obiceiuri pozitive, de a citi cât mai multe cărți și de a ține jurnale intime. Numai dacă vom porni în călătoria cunoașterii, ne vom remodela filozofia și ne vom schimba viața – pe a noastră, dar și pe cea a semenilor noștri.

Procesul de luare a deciziilor

Ori de câte ori mintea noastră recepționează o idee nouă, ea este cântărită și analizată de subconștient, care stabilește nivelul de atenție pe care îl vom acorda. Ideile considerate importante de sistemul nostru de valori se bucură de atenție imediată; celor pe care le considerăm minore le acordăm o atenție ocazională.

Nivelul atenției și acțiunilor noastre depinde de filozofia noastră. Dacă nu am reușit să acumulăm cunoștințe adecvate sau dacă nu am reușit să îmbinăm cunoștințele vechi cu cele noi, atunci deciziile pe care le luăm ne îndepărtează de succesul pe care îl visăm. Dacă avem tendința să ne irosim timpul și banii pe lucruri minore, este important să ne analizăm cu atenție procesul de luare a deciziilor.

Lumea este plină de indivizi ale căror decizii sunt menite să le distrugă orice șansă de succes. Cei care nu se bazează pe o filozofie solidă și imbatabilă fac lucruri pe care nu ar fi trebuit să le facă și ignoră ceea ce ar fi trebuit să se bucure de atenția lor necondiționată. Nu-și stabilesc obiectivele și nici prioritățile în viață. Oscilează între diverse hotărâri. Știu că trebuie să facă ceva, dar lipsa de disciplină îi împiedică să treacă la acțiune.

Întâlnim în fiecare zi nenumărate răscruci în drumul nostru, când trebuie să luăm o decizie în privința unei probleme minore sau majore. Nu trebuie să uităm că toate aceste decizii

pe care le luăm în momentele de răscruce ale vieții conturează o anumită destinație. În aceeași măsură în care suma totală a deciziilor trecute a dus la apariția circumstanțelor noastre prezente, deciziile pe care le luăm astăzi vor duce la bucuriile sau regretele de mâine.

Alegeri. Decizii. Selecții. Fiecare ne oferă șansa de a determina calitatea viitorului nostru. Și fiecare ne cere o pregătire minuțioasă înaintea alegerilor pe care le vom face. În aceste momente, cunoștințele pe care le-am dobândit și filozofia datorată acestor cunoștințe ne vor ridica pe culmile succesului sau ne vor distruge pentru totdeauna.

De aceea, trebuie să ne pregătim mereu pentru confruntarea cu marile momente ale existenței. Numai printr-un antrenament permanent al minții putem să luăm decizii corecte și înțelepte. *Gândirea* ne determină *convingerile*; *convingerile* ne influențează *hotărârile*; *hotărârile* ne modelează *personalitatea*; iar *personalitatea* generează *rezultatele finale*. Dacă nu suntem mulțumiți de destinația la care am ajuns datorită deciziilor trecute, atunci trebuie „să prelucrăm“ procesul gândirii. Cu ajutorul noilor cunoștințe ne vom remodela filozofia. În momentul în care ne vom schimba convingerile, ne vom schimba și hotărârile. Iar hotărârile bune vor genera rezultate bune.

O filozofie de viață solidă și imbatabilă ne ajută să luăm decizii invincibile. Precum un arhitect, trebuie să vedem în mintea noastră rezultatele pe care dorim să le obținem și apoi să ne apucăm de treabă pentru a construi o fundație solidă pe care ne vom ridica viziunea. În momentul în care viziunea este bine definită, iar fundația este bine ancorată, deciziile pe care va trebui să le luăm pentru desăvârșirea structurii noastre vor veni de la sine.

Formula eșecului

Eșecul nu este rezultatul unui singur eveniment dramatic. Nu ne prăbușim în haos peste noapte. Eșecul este rezultatul

inevitabil al acumulării deciziilor și gândurilor eronate. Ca să vă dau o definiție mai simplă, *eșecul este consecința câtorva greșeli de raționament repetate în fiecare zi*.

De ce comitem o greșeală de raționament pe care o repetăm apoi în fiecare zi?

Pentru că nu o considerăm importantă.

A acțiunile noastre zilnice nu par foarte importante. O decizie proastă, un lucru minor de care am uitat sau o oră pe care am irosit-o inutil nu generează un impact copleșitor asupra noastră. Adesea, scăpăm ușor de consecințele imediate ale faptelor noastre.

Dacă nu ne-am bătut capul să citim o carte în ultimele 90 de zile, această dovadă de indisciplină nu are un impact imediat asupra vieții noastre. Și pentru că nu ni s-a întâmplat nimic dramatic în următoarele 90 de zile, repetăm greșeala alte 90 de zile și așa mai departe. De ce? *Pentru că nu ni se pare o problemă importantă*. Și aici apare pericolul. Mai cumplită decât lipsa lecturii este incapacitatea de a înțelege că vă confrunțați de fapt cu o problemă gravă.

Cei care mănâncă alimente necorespunzătoare amplifică viitoarele probleme de sănătate, dar bucuria momentului eclipsează consecințele ulterioare. Acestea par să nu aibă nici o importanță. Cei care fumează sau beau prea mult repetă aceste acțiuni greșite an după an... pentru că *par* inofensive. Dar suferințele și regretele acestor erori de raționament se vor face simțite cândva în viitor. Nu simțim consecințele imediat; ele continuă să se adune inevitabil până într-o zi când va trebui să plătim prețul pentru deciziile proaste pe care le-am luat – decizii care *nu păreau* să aibă prea multă importanță.

Atributul cel mai periculos al eșecului este viclenia. Pe termen scurt, aceste mici greșeli *nu par* să aibă consecințe. *Nimic* nu ne dă de înțeles că ne prăbușim. Uneori, aceste erori de raționament își fac apariția în momente de bucurie și prosperitate. Pentru că nu ni se întâmplă nimic rău, pentru că nu există consecințe imediate care să ne atragă atenția asupra

acestor greșeli, continuăm să le repetăm, să nutrim gânduri eronate, să ascultăm voci rău intenționate și să luăm decizii proaste. Cerul nu se prăbușește imediat peste noi, de aceea le considerăm niște fapte nevinovate. Și pentru că nu par să aibă consecințe, le putem repeta fără probleme.

Dar trebuie să înțelegem că acest mod de gândire nu este benefic.

Dacă la sfârșitul unei zile, când am comis prima greșeală de raționament, cerul s-ar fi prăbușit asupra noastră, am fi trecut imediat la acțiune și ne-am fi asigurat că nu vom mai repeta vreodată greșeala respectivă. La fel ca un copil care pune mâna pe o sobă încinsă, în ciuda avertismentelor părinților lui, am fi asociat experiența respectivă cu un lucru rău, de care trebuie să ne ferim.

Din păcate însă, eșecul nu ne transmite semnale de alarmă. De aceea, este vital să ne remodelăm filozofia pentru a lua decizii mult mai bune. Cu ajutorul unei filozofii invincibile, care să ne călăuzească pașii în viață, vom ajunge să conștientizăm erorile de raționament, dar și faptul că toate aceste greșeli pot avea urmări iremediabile.

Formula succesului

Ca și formula eșecului, cea a succesului poate fi ușor de pus în practică:

Trebuie să practicăm în fiecare zi câteva reguli simple.

Iată o întrebare la care merită să vă gândiți: Cum putem transforma *greșelile* din formula eșecului în *reguli* necesare pentru obținerea formulei succesului? Transformând viitorul într-un element esențial al filozofiei noastre.

Succesul și eșecul au consecințe viitoare: bucurii nemărginite sau regrete copleșitoare, rezultate din acțiunile trecute. Dacă acest lucru este adevărat, de ce nu-și rezervă oamenii mai mult timp să se gândească la viitor? Răspunsul este simplu: Sunt atât de prinși în prezent încât *viitorul nu pare să conteze*.

Problemele și bucuriile zilei de astăzi îi absorb atât de mult pe oameni încât nu mai au timp să se gândească la ziua de mâine.

Dar dacă stabilim o nouă regulă care să ne oblige să privim spre viitor câteva minute pe zi? Am putea să intuim consecințele iminente ale comportamentului nostru prezent. Înarmați cu această informație prețioasă, am putea să trecem la acțiune ca să ne transformăm greșelile în formule pentru obținerea succesului. Cu alte cuvinte, antrenându-ne pentru a putea „vedea” viitorul, ne vom schimba modul de gândire, ne vom îndrepta greșelile și ne vom forma obiceiuri noi, care le vor înlocui pe cele vechi.

Trebuie să practicăm în fiecare zi câteva reguli simple

Un lucru extraordinar în privința formulei succesului este faptul că putem să vedem rezultatele imediat. În momentul în care reușim să ne transformăm erorile zilnice în niște reguli stricte, pe care să le respectăm în fiecare zi, vom avea parte de rezultate pozitive într-o perioadă scurtă de timp. Când ținem regim, simțim o îmbunătățire a sănătății după numai câteva săptămâni. Când începem să facem exerciții fizice, ne simțim imediat mult mai energici. Când începem să citim, căpătăm mai multă încredere în propriile forțe și conștientizăm lucruri de a căror existență nu am știut niciodată. Indiferent care este disciplina pe care ne-o impunem, rezultatele pe care le vom obține în final vor fi – fără îndoială – pozitive și eficiente.

Misiunea magică pe care o au aceste reguli noi o constituie schimbarea mentalității noastre. Dacă începem chiar de astăzi să citim cărți, să ținem un jurnal, să participăm la conferințe, să ascultăm și să observăm cu mai multă atenție ce se petrece în jurul nostru, putem spune că ziua de astăzi este începutul unei vieți noi care ne va oferi un viitor mult mai bun. Dacă vom începe chiar acum să ne transformăm greșelile în reguli constructive și eficiente, nu vom mai duce niciodată o existență

banală, ci vom savura mereu roadele unei vieți pline de consistență și valoare.

Vom auzi glasuri care ne vor spune că nu avem nevoie de reguli ca să ne schimbăm viața, ci de o motivație puternică. Dar această „motivație“ nu-i ajută pe oameni să-și schimbe viața. Ca să înțelegi acest lucru, trebuie în primul rând să-ți schimbi modul de gândire. Dacă un individ este un prost, dar este stimulat să facă ceva, el va fi doar un prost „motivată“.

Ca să devenim ceea ce ne dorim să fim, trebuie să ne schimbăm concepțiile și principiile – adică elementele de bază ale gândirii noastre. Ne putem schimba cursul vieții dacă vom lupta din răzputeri să ne remodelăm filozofia.

Vestea bună este că nu trebuie să înfăptuim schimbări majore, căci rezultatele pe care le vom obține vor continua – în locul nostru – procesul schimbării.

Regulile tind să se multiplice

Toate regulile și legile pe care le adoptăm se influențează unele pe altele. Fiecare regulă nouă adoptată le influențează nu numai pe cele deja existente, ci și pe cele pe care ni le vom însuși.

Totul ne afectează într-o măsură mai mare sau mai mică. Unele lucruri ne afectează mai mult decât altele, dar toate acțiunile noastre exercită o influență asupra mediului înconjurător. Suntem naivi dacă nu credem acest lucru. De aici se nasc cele mai subtile erori – din incapacitatea de a conștientiza impactul pe care îl pot avea asupra vieții noastre greșelile pe care le comitem.

Avem tendința de a ne complăce în situațiile în care ne aflăm, permițându-ne să facem greșeli după greșeli fără să ne gândim la consecințe. „Doar în acest domeniu îmi permit să fiu slab“ – ne spunem cu îngăduință. Dar acest mod de a gândi ne împinge în ghearele amăgirii, căci fiecare act de indisciplină creează o altă breșă în lanțul autodisciplinii. Îngăduința cu care ne privim greșelile ne permite să plutim în derivă și să trecem granițele autocontrolului. Odată cu trecerea timpului,

această indisciplină va eroda și alte reguli pe care am încercat să ni le impunem.

Pentru că toate regulile se influențează reciproc, trebuie să acordăm o atenție deosebită fiecăreia în parte. Nu ne putem permite luxul de a comite greșeli în fiecare zi. Nu trebuie să uităm că autoindulgența ne poate influența negativ toate obiceiurile bune și – în timp – ne poate afecta chiar performanțele.

Dar există și o latură pozitivă! Fiecare regulă nouă impusă poate să influențeze pozitiv atât celelalte reguli, cât și performanțele noastre personale.

Secretul constă în adoptarea tuturor regulilor care ne pot ajuta să ne remodelăm gândirea, să ne îndreptăm greșelile și să ne perfecționăm rezultatele. Trebuie să căutăm până și cele mai mici și aparent nesemnificative greșeli de raționament și să le transformăm în reguli de aur. Din clipa în care acest proces este demarat, greșelile încep să dispară încetul cu încetul.

Este ușor să obținem succesul și fericirea

Respectând pașii necesari obținerii succesului și fericirii, vom descoperi că aceste lucruri nu sunt intangibile. Este ușor să transformăm greșelile în reguli de aur, așa cum este la fel de ușor să ajungem de pe marginea prăpastiei și a eșecului pe culmile succesului. Putem să realizăm tot ce ne dorim, dar trebuie să luptăm din răzputeri ca să ne însușim o disciplină de fier care ne va ajuta să îndepărtăm din calea noastră toate obstacolele destinului.

Dacă este atât de ușor, de ce nu trecem la acțiune?

Pentru că este *la fel de ușor* să ne complăcem în situația în care ne aflăm și să plutim pe valurile inerției.

Pericolul indiferenței

Lucrurile care sunt ușor de realizat sunt la fel de ușor de ignorat. Motivul primordial pentru care cei mai mulți oameni nu reușesc să se bucure de bunătățile vieții este indiferența.

Nu este vorba de lipsa banilor – băncile sunt o sursă inepuizabilă de bani. Nu este vorba nici de lipsa oportunităților – America este în continuare națiunea care oferă cele mai multe oportunități în comparație cu toate țările lumii. Nici cărțile nu ne lipsesc – bibliotecile sunt pline de cărți... și le puteți citi pe gratis! Nici școala nu este vinovată de această stare de fapt – clasele sunt pline de profesori buni. Avem lideri, preoți, consilieri și sfetnici care ne pot călăuzi prin hățișurile vieții.

Avem la îndemâna noastră tot ceea ce ne trebuie pentru a deveni bogați, puternici și influenți. Singurul obstacol care ne stă în cale este – pur și simplu – *indiferența*.

Cunoaștem cu toții proverbul: „Un măr pe zi ține doctorul la distanță”. Putem dezbate mult și bine pe tema valabilității acestui proverb celebru, dar ce se întâmplă dacă este adevărat? Dacă mâncând un măr pe zi (un act atât de simplu), putem să fim mult mai sănătoși, mai dinamici și mai energici? Nu este un lucru logic și foarte simplu, de altfel, să mâncăm un măr pe zi?

Presupunând că proverbul este adevărat, de ce nu mâncăm un măr pe zi ca să ne bucurăm de o sănătate de fier? Dacă este un lucru atât de ușor și presupune un rezultat extraordinar, de ce nu trecem la treabă? Pentru că lucrurile ușor de realizat sunt la fel de ușor de ignorat. Iată cum funcționează mecanismul eșecului! Eșecul este în mare parte rezultatul indiferenței și neglijenței. Ignorăm lucrurile aparent ne semnificative, pe care ar trebui să le înfăptuim și această ignoranță se transformă cu timpul într-un defect de proporții, care își întinde tentaculele asupra lucrurilor și aspectelor cu adevărat importante.

Indiferența poate fi asemănată cu o infecție. Dacă nu este depistată la timp și eradicată, se va răspândi în întregul sistem de reguli și discipline autoimpuse, distrugând influența lor pozitivă, dar și perspectivele unei vieți armonioase și prospere.

Dacă nu cunoaștem lucrurile pe care trebuie să le realizăm, cădem pradă sentimentului de vinovăție, care ne erodează încrederea în propriile forțe. Odată cu diminuarea încrederii

în noi, scade și nivelul activității noastre, care duce la diminuarea dramatică a rezultatelor noastre. Dacă rezultatele noastre au de suferit, atunci atitudinea este și ea știrbită. În momentul în care atitudinea devine negativă, încrederea în forțele noastre se diminuează din ce în ce mai mult și... procesul continuă la nesfârșit. Incapacitatea de a face exact lucrurile pe care trebuie să le facem creează o spirală nocivă, ale cărei efecte negative sunt greu de stăvilit.

Învățați să ascultați vocea succesului!

De ce suntem tentați să facem lucruri complet ne semnificative, dar le respingem pe cele necesare obținerii succesului și fericirii? Ce voce ne șoptește: „Las-o baltă! De ce să-ți bați capul cu toate prostiile astea legate de disciplină și reguli de aur?” Este vocea *negativismului*, o voce care a devenit din ce în ce mai puternică de-a lungul timpului, ca rezultat al expunerii îndelungate la influențe, gânduri, filozofii și decizii negative.

O soluție prin care puteți opri vocea negativismului este să învățați să ascultați vocea succesului, care sălășluiește în fiecare dintre noi. Ea se luptă din răspuțeri să se facă auzită printre aluziile negative ale vocii eșecului. Liberul nostru arbitru ne lasă să urmăm vocea pe care o dorim. Ori de câte ori cădem în mrejele vocii întunecate și ne lăsăm convinși să repetăm greșeala după greșeală, în loc să stăpânim noi reguli de aur, vocea negativismului devine din ce în ce mai puternică. De fiecare dată când ascultăm sfaturile vocii succesului și ne lăsăm convinși să închidem televizorul, să citim o carte, să deschidem paginile jurnalului nostru pentru a ne înregistra gândurile sau să petrecem câteva minute în tăcere reflectând asupra acțiunilor noastre prezente, conferim acestei voci – pe zi ce trece – tot mai multă putere și încredere.

Nu putem elimina în totalitate vocea eșecului din lăuntru nostru. Va exista întotdeauna în sufletul și în conștiința noastră, determinându-ne să gândim, să simțim și să acționăm

contrar intereselor noastre. Dar o putem ignora cu ajutorul unei filozofii invincibile și a unei atitudini pozitive față de viață și viitor.

Este ușor să creăm o filozofie nouă. Este ușor să luăm decizii mult mai bune. Este ușor să adoptăm o atitudine nouă. Este ușor să obținem toate lucrurile valoroase despre care am vorbit în acest capitol, dar marea provocare a vieții – cea care ne poate conduce pe marginea prăpastiei, în loc să ne urce pe culmile gloriei – este de a le ignora.

Trebuie să analizăm cu atenție diferențele subtile dintre succes și eșec și să ținem sub strictă observație dorința ascunsă de a repeta greșeli costisitoare în loc să ne impunem reguli de aur.

Trebuie să luăm hotărârea – în mod conștient – de a obține și de a ne bucura de bunătățile vieții prin remodelarea gândirii noastre și prin analizarea minuțioasă a consecințelor greșelilor acumulate de-a lungul timpului. Nu trebuie să adoptăm ideea potrivit căreia greșelile nu au o importanță covârșitoare în viața noastră, *căci nu este așa*. Nu trebuie să pornim de la premisa că indisciplina nu joacă un rol important în existența noastră, *căci rolul ei este definitoriu*. Și nu trebuie să îmbrățișăm ideea că putem avea tot ce ne dorim și să devenim tot ce vrem să fim fără să întreprindem schimbări majore în modul în care privim viața și universul, *căci ne înșelăm amarnic*.

Călătoria la capătul căreia se află o viață frumoasă și armonioasă începe cu hotărârea de a schimba toate aspectele filozofiei noastre actuale, care ne poate îndepărta de visurile noastre. Toate celelalte elemente ale mozaicului vieții pot să-și piardă valoarea dacă nu ne concentrăm în primul rând atenția asupra *acestui* element.

Zei vor pune la picioarele noastre toate bunătățile vieții dacă vom citi cărți, vom ține jurnale, vom respecta anumite reguli, ne vom impune o disciplină de fier și vom duce o luptă acerbă împotriva indiferenței. Acestea sunt câteva dintre

acțiunile fundamentale care ne vor oferi nu doar o nouă filozofie de viață, ci și o existență complet diferită de cea pe care am dus-o până acum – o existență plină de bucurii și satisfacții. Fiecare acțiune pozitivă diminuează efectele negative ale eșecului și ne stimulează să facem tot ce ne stă în putință pentru a ajunge la destinația dorită. Fiecare pas disciplinat pe care îl facem în calea succesului ne cimentează sistemul filozofic de valori și ne mărește șansele de a trăi o viață bine echilibrată. Dar primul pas în realizarea acestei misiuni nobile este să devenim stăpânul propriei noastre corăbii și căpitanul sufletului nostru, dezvoltându-ne o *filozofie* de viață invincibilă.

∞ Capitolul 2

ATITUDINEA

Viața ne este în mare parte influențată de *cunoștințele* noastre, deoarece aceste *cunoștințe* determină *hotărârile* pe care le luăm.

În aceeași măsură în care suntem influențați de cunoștințele pe care le dobândim de-a lungul timpului, *sentimentele* lasă și ele asupra noastră o amprentă puternică.

În timp ce filozofia se bazează pe latura *logică* a vieții – informațiile și modul de gândire –, atitudinea se concentrează în primul rând asupra problemelor *emoționale* care ne afectează existența. Cunoștințele ne determină filozofia. Sentimentele pe care ni le stârnesc aceste cunoștințe generează atitudinea pe care o adoptăm.

Natura noastră emoțională este cea care ne guvernează comportamentul cotidian în viața personală, dar și în lumea afacerilor. Aspectul emoțional al experiențelor noastre este cel care ne determină comportamentul. Sentimentele pe care le trăim în anumite situații implică o forță extraordinară, care ne poate paraliza pe loc sau impulsiona să trecem imediat la acțiune.

La fel ca ideile și gândurile noastre, emoțiile pot să ne propulseze spre un viitor mult mai bun, dar și spre dezastre iremediabile. Sentimentele pe care le nutrim în privința semenilor noștri, a profesiei, familiei și situației noastre financiare, dar și în privința lumii înconjurătoare constituie baza *atitudinii* noastre. Cu ajutorul unei atitudini pozitive,

oamenii pot muta munții din loc. Adoptând însă o atitudine negativă, ei pot fi striviți chiar și de un grăunte de nisip.

Atitudinea pozitivă este o condiție obligatorie pentru dobândirea succesului și fericirii. Este unul dintre elementele esențiale ale unei vieți ideale. De aceea, este important să ne analizăm mereu sentimentele pe care le nutrim în privința rolului nostru în lume și a posibilităților prin care ne putem împlini visurile. Sentimentele ne influențează atitudinea, iar atitudinea determină calitatea vieții noastre.

Atitudinea joacă un rol determinant în direcția pe care o urmează viața noastră. Deoarece tot ce ni se întâmplă în viață ne afectează mai mult sau mai puțin, trebuie să analizăm toate aspectele care s-ar putea să exercite o influență negativă asupra atitudinii noastre.

Trecutul

Adoptarea unei atitudini pozitive, indiferent de experiențele trecute, poate să schimbe radical viața unui individ. Trecutul trebuie privit ca pe o *școală*, nu ca pe o *armă*. Nu trebuie să ne luptăm până la moarte cu greșelile, defectele, eșecurile și pierderile din trecut. Evenimentele trecute – bune sau rele – fac parte din experiența noastră de viață. Pentru unii, trecutul poate fi un profesor sever. Dar trebuie să învățăm din lecțiile trecutului pentru a conferi valoare vieții prezente. Este ușor să ne lăsăm copleșiți de trecut. Dar este la fel de ușor să învățăm din experiențele trecute și să ne îmbogățim din valorile lor.

O parte din miracolul viitorului nostru sălășluiește în trecut – lecții trecute, greșeli trecute, succese trecute. Aceste experiențe colective pe care le-am trăit se pot transforma în stăpânul sau în servitorul nostru. De aceea este atât de important să investim lecțiile trecutului în viitorul nostru. Dacă abordăm trecutul în acest mod inteligent, putem schimba dramatic următoarele 12 luni din viață. Cu toții ne vom afla *undeva* în următoarele 12 luni; întrebarea este „*Unde?*“

Abordarea trecutului dintr-o perspectivă diferită este cheia prin care ne putem schimba atitudinea. Dacă nu vom accepta faptul că nu putem să schimbăm trecutul, regretele, remușcările și tristețea ne vor împiedica să ne concepem un viitor mai bun cu ajutorul oportunităților de astăzi.

Modul în care abordăm prezentul depinde de atitudinea față de trecut. Dacă nu ne remodelăm filozofia, nu ne putem schimba atitudinea. Dacă nu ne vom schimba atitudinea, viitorul va fi caracterizat de aceleași regrete, remușcări și tristeți care ne tulbură prezentul. Nu ne putem bucura de un viitor mai luminos dacă nu ferecăm pentru totdeauna latura întunecată a trecutului.

Prezentul

Prezentul este momentul în care se naște viitorul nostru mai bun. Trecutul ne-a dăruit comori inestimabile de amintiri și experiențe, iar prezentul ne oferă șansa de a le folosi cu înțelepciune.

Prezentul ne oferă posibilitatea de a ne contura un viitor mult mai frumos. Dar perspectiva unui viitor ideal presupune plata unui anumit preț în prezent. Trebuie să înhățăm această oportunitate, căci altfel bunătățile viitorului vor fi pe veci pierdute.

Obiectivele și ambițiile trecutului ne oferă recompensele de care ne bucurăm în prezent. Dacă aceste recompense sunt minore, înseamnă că și eforturile noastre au fost nesemnificative. Dacă eforturile prezente sunt la rândul lor minore, recompensele viitoare vor fi pe măsură.

Ziua de astăzi ne oferă 1.440 de minute; 86.400 de bătăi de ceasornic. Și bogații, dar și săracii au la dispoziție aceleași 24 de ore. Timpul nu favorizează pe nimeni. „Iată-mă!“ – spune ziua de astăzi. „Ce ai de gând să faci cu mine?“

Cât de eficient folosim fiecare zi din viață depinde în mare parte de atitudinea noastră. Dacă adoptăm o atitudine pozitivă, putem transforma ziua de astăzi într-un nou început. Clipa de față nu este interesată de eșecurile de ieri sau de regretele de mâine. Ne oferă practic același dar de preț – cele 24 de ore – și speranța că le vom folosi într-un mod înțelept.

Cea mai mare oportunitate pe care o aduce ziua de astăzi este șansa de a demara procesul schimbării. Astăzi – clipa prezentă – este momentul în care ne putem inaugura noua viață. Poate fi vorba de o schimbare a modului de a gândi, de o voce nouă care se face auzită sau de o atitudine nouă față de personalitatea noastră, drumul nostru în viață și destinația la care vrem să ajungem. Ziua de astăzi poate să fie asemănătoare cu cea de ieri, cu cea de alaltăieri sau cu cea de săptămâna trecută... Este doar o chestiune de *atitudine*.

Viitorul

Atitudinea noastră în privința viitorului este, de asemenea, extrem de importantă. În lucrarea lor – „*Lessons of History*“ („*Lecțiile istoriei*“), Will și Ariel Durant au scris un lucru extraordinar:

„Ca să îndurăm *prezentul*, trebuie să ne amintim *trecutul* și să visăm lucruri care se vor întâmpla în *viitor*.“

Atitudinea pe care o adoptăm față de viitor depinde de capacitatea noastră *de a vedea* viitorul. Fiecare dintre noi poate să viseze, să contureze și să trăiască viitorul prin puterea ochiului minții. Tot ceea ce mintea umană poate *să-și imagineze* reușește să și *creeze*.

În același fel în care trupul știe din instinct cum să dea naștere miracolului *sănătății*, mintea știe cum să dea naștere miracolului *abundenței*.

Toate lucrurile trebuie definitivate înainte de a fi începute

Tot ce ne înconjoară în univers a fost desăvârșit în mintea creatorului său înainte de a fi început. Casele în care locuim, mașinile pe care le conducem, hainele sau mobila noastră – toate au început cu o idee. Fiecare idee a fost apoi studiată, remodelată și perfecționată – fie în minte, fie pe hârtie – înainte ca primul cui să fie bătut sau prima bucată dintr-un material să fie tăiată. Cu mult înainte ca ideea să se transforme în realitate, mintea umană a schițat produsul finit.

Oamenii își conturează viitorul în aceleași fel. Începem mai întâi cu o idee. După un timp, remodelăm și perfecționăm imaginea conturată în minte. Apoi, gândurile, deciziile și acțiunile noastre – conlucrează în perfectă armonie ca să transforme în realitate imaginea schițată în minte.

Acesta este motivul pentru care atitudinea pozitivă joacă un rol atât de important. Când privim trecutul și oportunitățile prezente dintr-o perspectivă pozitivă, subconștientul ne ghidează pașii spre realizarea visurilor noastre. Dar dacă ne lăsăm pradă regretelor legate de trecut și grijilor prezentului, subconștientul ne ghidează pașii spre un viitor asemănător cu trecutul.

Gândurile și sentimentele pe care le nutrim astăzi sunt vitale pentru viitorul nostru. Viitorul va fi oglinda acestei filozofii și atitudinii despre viață.

Cum ne putem contura un viitor mai bun

Trăim un moment extraordinar atunci când ne schițăm viitorul și stabilim noi obiective având în minte un scop bine determinat. În momentul în care vedem viitorul cu ochiul minții, viața pare să se precipite, iar noi așteptăm cu nerăbdare ziua în care toate visurile noastre vor deveni realitate. Cu cât imaginea viitorului este mai clară, cu atât ne vom putea inspira mai mult din ea, influențându-ne conversațiile, nivelul

energiei, relațiile și atitudinea. Cu cât visurile legate de viitor prind din ce în ce mai mult contur, cu atât ne va fi mai ușor să ne impunem anumite reguli și o disciplină de fier pentru a ne remodela filozofia și pentru a întreprinde toate schimbările necesare. Cu alte cuvinte, visurile ne impulsionează să gândim, să acționăm, să simțim și să devenim exact persoana pe care trebuie să o întruchipăm pentru a le transforma în realitate.

Dacă suntem destul de inteligenți să investim experiențele trecutului și destul de înțelepți să „împrumutăm“ bucuria și nerăbdarea caracteristice realizărilor viitoare, atunci experiențele trecute și rezultatele viitoare vor începe să lucreze în favoarea noastră chiar de astăzi. Produsul finit pe care îl vedem cu ochiul minții ne ghidează pașii pe care îi facem în prezent pentru a obține viitorul pe care ni-l dorim. Suntem *impulsionați* de viitor și *ghidați* de trecut pentru că am ales o acțiune inteligentă în prezent.

Capacitatea uluitoare pe care o avem să investigăm experiențele trecute și să „furăm“ inspirația viitorului reprezintă o forță incredibilă. Și toată lumea se poate bucura de această putere! Zeii ne-au înzestrat pe toți cu această capacitate unică de a ne concepe viitorul în așa fel încât – atunci când se apropie ziua cea mare – trăim sentimentul de déjà-vu și asta pentru că am îmbinat armonios trecutul cu viitorul.

Puterea viitorului este o forță fantastică. Lucrurile care se pot întâmpla au puterea de a ne determina să trecem la acțiune și să înțelegem ceea ce putem să realizăm.

Trebuie să plătim un tribut viitorului

Perspectiva unui viitor mai bun nu este însă gratuită. Trebuie să plătim un preț pentru toate recompensele viitoare. Prețul pe care îl cere viitorul implică o disciplină de fier, muncă, fermitate și o dorință acerbă de a avea un viitor mai bun decât trecutul sau prezentul. Acesta este prețul progresului, dar prețul devine o bagatelă atunci când perspectiva este clară. Când destinația devine atrăgătoare, manifestăm

din ce în ce mai mult interes pentru *mijloace*. Trebuie să urmărim și să ne dorim această perspectivă cu nesaț, căci în caz contrar, prețul pe care îl cere ne va copleși dorințele și ne vom prăbuși din nou în hăul din care abia am ieșit.

Dacă suntem sinceri atunci când spunem că ne dorim o viață mai bună, trebuie să descoperim ce lucruri vedem în viitor, care să ne alimenteze focul încrederii și al nerăbdării. Cât de bine este conturată imaginea pe care o vedem în adâncul sufletului nostru? Este atât de clară încât ne impulsionează să ne trezim devreme dimineața și să ne culcăm târziu seara? Suntem atât de obsedați de ținta pe care ne-am stabilit-o încât putem înlătura din cale toate obstacolele și dezamăgirile? În dorința noastră nebună de a ne schimba structura sufletească și circumstanțele prezentului, suntem cu adevărat pregătiți să înfruntăm toate provocările pe care viața ni le va rezerva?

Nu putem să obținem – din senin – un viitor mai bun. Nu putem să urmărim un obiectiv din pură întâmplare. Un obiectiv stabilit la întâmplare nu este un obiectiv; este – cel mult – o dorință, iar dorințele sunt doar o simplă amăgire. Sunt un anesteziec pentru oamenii inerti, un narcotic care le amorțește conștiința pentru a uita de condiția lor disperată.

Este posibil ca planul pe care ni-l concepem, referitor la viitorul ideal pe care ni-l dorim, să devină la un moment dat „obsesia noastră magnifică“.

Trebuie să permitem acestei obsesii să alimenteze focul talentului și al capacităților noastre native, pentru a ne putea propulsa spre un viitor cu totul diferit.

În acest proces de planificare a viitorului, descoperim pe loc un avantaj pe plan emoțional. Viitorul este extraordinar! Cu cât imaginea viitorului devine din ce în ce mai clară și cu cât îi simțim mai mult bucuriile și avantajele, cu atât atitudinea noastră pășește cu mai multă încredere pe fâgașul optimismului, încredințându-ne că ne vom împlini fără îndoială visurile. Această nouă atitudine ne va înarma cu ambiția de a atinge progresul și cu credința nemărginită că putem muta munții din loc.

Nu putem să reușim singuri în viață

Avem cu toții nevoie de alți oameni care să ne ajute să ne împlinim visurile. Avem nevoie unii de alții. În lumea afacerilor, avem nevoie de ideile semenilor noștri. În viața personală, avem nevoie de colaborarea și inspirația pe care ni le pot oferi cei din jur. Atitudinea semenilor noștri ne influențează *pe fiecare* în parte, așa cum atitudinea *fiecărui* dintre noi ne influențează *pe toți*.

Devenim o forță imbatabilă atunci când *fiecare* dintre noi conștientizează cât de puternici suntem ca întreg și atunci când înțelegem *cu toții* cât de valoros este *fiecare* individ în parte.

Ce lucruri putem realiza împreună? Lucruri cu adevărat inimaginabile. Putem ajunge pe Lună și poate chiar și mai departe. Putem dezlega misterele bolilor, putem diminua efectele înfometării globale și suferințele pricinuite din această cauză, putem spori numărul și calitatea oportunităților pentru toată lumea și putem crea lucruri care nu există încă, dar care vor îmbunătăți condițiile de viață ale întregii omeniri. Putem aduce pace în locuri răvășite de război și prietenia în locuri dezbinat de ură. Putem explora cerul, putem cerceta adâncurile oceanelor și putem investiga tărâmurile nemărginite ale imaginației umane. Nimic nu ne poate sta în cale, căci nimic nu este mai presus de imaginația noastră, iar imaginația este punctul de plecare al progresului.

Contribuția noastră – a *tuturor* – este importantă pentru *fiecare* dintre noi. Fiecare individ dintr-o companie, o familie, o comunitate sau o sală de clasă este conectat cu toți ceilalți indivizi.

Atitudinea pe care o manifestăm față de relațiile interumane exercită o influență puternică asupra viitorului nostru. Așa cum scria John Donne cândva:

„Nici un om nu este o insulă singuratică; fiecare individ în parte este o bucată din continent, o parte din întreg. ...Moartea unui om îmi frânge inima, căci fac parte din întreaga omenire; de aceea nu vreau să știu pentru cine bat clopotele; bat pentru *tine*.”

Aprecierea valorii de sine este începutul progresului

Ce s-ar întâmpla dacă ne-am pune mintea la treabă și am citi cărți, am participa la conferințe și am descoperi modalități noi prin care să ne remodelăm filozofia? Ce s-ar întâmpla dacă am adopta o atitudine nouă față de trecut, prezent și viitor? Ce s-ar întâmpla dacă ne-am schimba sentimentele pe care le nutrim față de semenii noștri și dacă am aprecia la justa ei valoare importanța fiecărui individ în destinul nostru colectiv? Dacă am realiza toate aceste lucruri, imaginați-vă ce impact copleșitor ar avea asupra viitorului nostru!

Suntem cu toții înzestrați cu putere mentală, spirituală, intelectuală și creatoare pentru a înfăptui tot ceea ce visăm să realizăm. Trebuie doar să conștientizăm acest lucru și să petrecem mai mult remodelându-ne structura și personalitatea.

Ceea ce ne împiedică să ne recunoaștem darurile și talentele native este atitudinea negativă pe care o nutrim față de noi înșine. De ce ne grăbim să descoperim valorile altora, dar nu reușim să le vedem pe cele ascunse în sufletul nostru? De ce apreciem realizările altora, iar pe ale noastre le ignorăm?

Sentimentele pe care le nutrim față de noi înșine depind de liberul nostru arbitru

Imaginea pe care ne-o formăm despre noi înșine depinde de liberul arbitru, nu de circumstanțe, iar sentimentele pe care le nutrim în această privință sunt consecința filozofiei noastre personale.

Dacă i-am întreba pe semenii noștri cum au ajuns la concluzia la care au ajuns în privința anumitor probleme, am descoperi că nu știu mai nimic despre problemele respective. În lipsa unor date corecte și precise, trag concluzii pripite, bazându-se pe frânturi de informații care le pică în mână de-a lungul timpului. Pornind de la aceste cunoștințe limitate, iau adesea decizii proaste, ale căror consecințe pot fi foarte grave.

Dacă ar poseda *mai multe* cunoștințe, ar gândi *mult mai bine*. Cu alte cuvinte, ar trage concluzii mult mai bune dacă și-ar perfecționa cunoștințele.

Iată și o altă variantă a problemei: Dacă ar poseda *mai multe* cunoștințe, ar nutri sentimente *mult mai frumoase*. De ce? Pentru că ar lua decizii mult mai bune, iar aceste decizii ar genera rezultate cu totul diferite.

Atitudinea noastră este modelată de deciziile pe care le-am luat, bazându-ne pe cunoștințele acumulate de-a lungul timpului. Imaginați-vă un artist care vrea să picteze o capodoperă, dar paleta sa conține doar câteva culori! Dorința sa acerbă este să dea naștere unei adevărate capodopere, dar îi lipsește varietatea de culori care i-ar permite să realizeze o operă de artă. Acest lucru este valabil și pentru oamenii care au un bagaj redus de cunoștințe. Nu au „culorile spirituale“ care i-ar ajuta să-și desăvârșească lucrarea.

Dacă există un domeniu unde nu vă puteți permite luxul de a nu fi bine informați, acesta este propriul vostru eu – alături de trăsăturile sale unice. Nutrیم sentimente negative în privința noastră pentru simplul motiv că nu ne cunoaștem îndeajuns. Dacă ne-am cunoaște în adevăratul sens al cuvântului – dacă am fi conștienți de calitățile, aptitudinile, resursele, complexitatea structurii noastre emoționale, simțul umorului sau de realizările noastre unice – nu ne-am mai îndoii niciodată de capacitatea noastră de a crea un viitor mult mai bun.

Fiecare dintre noi este înzestrat cu trăsături unice. Nu există oameni identici cu noi. Suntem singurii care pot să realizeze lucrurile unice pe care le înfăptuiesc. Și aceste lucruri sunt *cu totul* deosebite. Poate că nu vom avea parte de ovații în public pentru faptele noastre, dar – prin intermediul lor – reușim să transformăm lumea într-un loc mult mai bun. Familiile noastre devin mult mai puternice, munca noastră – mult mai eficientă, iar comunitatea în care trăim – mult mai prosperă, pentru că suntem ceea ce suntem.

Schimbarea imaginii de sine începe cu procesul de dezvoltare a unei noi filozofii referitoare la valoarea noastră individuală, dar și la cea a semenilor noștri. Suntem atât de acaparați de iureșul vieții noastre încât nu mai avem timp să apreciem lucrurile pe care le facem într-o singură zi. Nu știm să ne apreciem pentru că nu ne cunoaștem. Cunoașterea de sine este un element vital din jocul vieții. Învațând să ne cunoaștem, vom ajunge să luăm hotărâri mult mai bune pentru noi. În momentul în care aceste decizii devin mai bune și rezultatele vor fi pe măsură, lucru care va duce la modelarea unui alt element esențial din mozaicul vieții: atitudinea noastră.

Sentimentele pe care le nutrim față de propria persoană sunt influențate de indivizii din anturajul nostru

Oamenii care fac parte din anturajul nostru constituie o sursă importantă a opiniilor și sentimentelor noastre.

Cei care se află în căutarea unei vieți mai bune trebuie să-și pună mereu trei întrebări:

Întrebarea #1: Cine sunt indivizii din anturajul meu?

Este bine să-i analizăm din când în când pe cei care exercită o anumită influență asupra noastră, pentru a descoperi dacă aceasta este benefică sau nu. Ce reputație au printre oamenii respectați, inteligenți și eficienți care ne înconjoară? Care este gradul realizărilor lor trecute? Cât de complexe sunt cunoștințele lor? Înțeleg valoarea și importanța noțiunilor precum atitudine, obiective și dezvoltare personală? Câte cărți au citit în ultimele 90 de zile? La câte conferințe au participat pentru a-și perfecționa calitățile native și a-și însuși altele noi? Care sunt opiniile lor referitoare la valori precum dăruirea, stăruința, corectitudinea, răbdarea și munca asiduă? De ce considerați că sfaturile, părerile și ideile lor sunt valoroase?

Din fericire, anturajul nostru nu este alcătuit din oameni ale căror „calități“ extraordinare sunt spiritul sec de glumă și opiniile distorsionate.

Cei care exercită o influență permanentă asupra noastră trebuie să ne inspire, nu să sădească în sufletul nostru sămânța îndoielii și a disensiunii prin caracterul lor pesimist, prin critica vehementă a celor din jur și prin veșnica nemulțumire față de tot ce-i înconjoară. Menținerea unei atitudini pozitive în fața provocărilor destinului este o misiune destul de dificilă – și fără *această* influență negativă în viața noastră.

Întrebarea #2: Care este impactul pe care îl au asupra noastră?

Aceasta este o întrebare cât se poate de firească. Care este destinația spre care ne „împing“? Ce limbaj ne sfătuiesc să adoptăm? Cum ne influențează modul de a gândi, lecturile pe care ni le alegem sau acțiunile pe care le întreprindem? Cum ne ajută să ne dezvoltăm și să ne consolidăm imaginea de sine? Și – cel mai important – ce ne sfătuiesc să *devenim*?

Este ușor să permitem accesul oamenilor nepotriviți în viața noastră. De aceea, trebuie să ne analizăm cu atenție anturajul. Trebuie să ne asigurăm că vocile influenței negative nu-și fac apariția în universul oportunităților noastre, cultivând sămânța negativismului și a îndoielii.

Deși este un subiect delicat, trebuie să fim conștienți de faptul că suntem cu toții înconjurați de anumite persoane ale căror atitudini și obiceiuri ne distrug șansele dobândirii succesului și fericirii. Poate că sunt niște oameni cumsecade, care au cele mai bune intenții, dar dacă influența lor este nocivă, atunci trebuie să luăm o hotărâre dificilă. În încercarea de a ne apăra de influențele negative, s-ar putea să fim obligați să ne îndepărtăm de oameni pe care îi cunoaștem de ani de zile pentru a încheia prietenii mult mai avantajoase și emulative.

Întrebarea #3: Este un lucru acceptabil?

Reevaluarea anturajului nostru poate fi o misiune dificilă. Progresul este adesea dureros, dar la fel sunt și consecințele influenței negative a altor oameni.

Trebuie să ne amintim uneori că nu este vorba doar de încercarea de a ne proteja și modela atitudinea, căci miza poate fi chiar viitorul celor din jur. Dacă suntem puternici, îi putem ajuta și pe alții să-și schimbe și să-și îmbunătățească viața. Dacă suntem slabi, atunci influența altor persoane ne poate îngreuna progresul, făcându-l uneori chiar imposibil.

Ca să ne protejăm viitorul, trebuie să avem curajul să rupem anumite legături – dacă este necesar. Nu este o hotărâre ușoară, dar s-ar putea să fie *vitală*. Cu toții lăsăm câteodată garda jos, prilej cu care oamenii, ocaziile și gândurile negative își croiesc drum în viața noastră. Trebuie să învățăm, așadar, să recunoaștem efectele și să facem pașii necesari prin care să diminuăm sau să eliminăm sursele negativismului.

De ce trebuie să facem un lucru atât de drastic? Pentru că influențele negative sunt extrem de puternice și amenințătoare. Nu trebuie să subestimăm niciodată puterea influenței. Influența își datorează puterea extraordinară capacității sale de a ne *schimba*, iar această schimbare poate fi greu de suprimat, în mod deosebit dacă este vorba de o schimbare în rău.

Influența este la fel de *subtilă* și *vicleană* ca eșecul. Nu trebuie să permitem nimănui să ne îndepărteze de pe drumul pe care am pornit. Dacă nu suntem atenți, s-ar putea să ne lăsăm ademeniți – puțin câte puțin – într-o direcție greșită de vorbele meșteșugite ale unui individ perfid. Acești oameni pot fi niște maestri în arta șireteniei, motiv pentru care este posibil să nu observăm ce se întâmplă... decât în momentul în care este prea târziu, iar răul a fost deja făcut. S-ar putea să credem că individul care ne ademenește de pe drumul cel drept ne este prieten.

După câteva dulci ademeniri bine plasate, ajungem să ne întrebăm într-o bună zi: „Dar eu ce caut *aici*? Nu acesta este

locul în care mi-am dorit să ajung!“ Ne petrecem apoi săptămâni, luni sau poate chiar ani încercând să revenim pe făgașul inițial, pe drumul pe care ne aflam înainte ca „prietenul“ cel viclean să ne distrugă viitorul prin puterea influenței sale negative.

Problema selectării anturajului trebuie tratată cu multă seriozitate. Dar dacă vrem cu adevărat să ne schimbăm viitorul, suntem obligați să păstrăm o distanță apreciabilă față de cei care ne pot influența negativ. Prețul pe care îl vom plăti în caz contrar este uriaș.

Valoarea unui anturaj selectiv

O altă modalitate prin care ne putem proteja atitudinea o constituie alegerea unui anturaj selectiv. Nu putem să evităm discuțiile cu colegii de serviciu sau vizitele făcute unor rude pe care nu le agreăm. Dar putem reduce timpul rezervat acestor oameni, limitându-le în acest fel influența.

Sunt oameni în preajma cărora putem să petrecem câteva minute, dar nu câteva ore. Cu alții putem petrece câteva ore, dar nu câteva zile. **Nu** atunci când în joc se află visurile noastre.

O influență *excesivă* este o influență *negativă*. Putem încerca să punem capăt unei prietenii cu o persoană care exercită o influență negativă asupra noastră limitând timpul pe care îl petrecem cu individul respectiv. Dar trebuie să avem grijă pe cine includem în acest anturaj selectiv. Influențele *ocasionale* sunt extrem de subtile, pentru că pot avea un efect *cumulativ*, care este dificil de detectat. Nu trebuie să uităm că eșecul reprezintă un proces lent și imperceptibil de acumulare a greșelilor de raționament pe care le repetăm frecvent pe o perioadă lungă de timp.

În viața personală, cât și în lumea afacerilor, aproape 80% dintre oamenii cu care venim în contact sunt responsabili pentru procentul de 20% din rezultatele pe care le obținem. În schimb, doar 20% dintre oamenii care ne înconjoară poartă

responsabilitatea pentru procentul de 80% din totalul rezultatelor perfecte. Iată un fapt interesant: grupul procentului de 80% (care generează doar 20% dintre rezultatele bune) încearcă să ne capteze atenția 80% din timp, în vreme ce grupul de 20% (care generează 80% dintre rezultatele bune) se bucură doar de 20% din timpul nostru.

Provocarea este evidentă. Trebuie să ne impunem să petrecem 80% din timp în compania grupului cu 20 de procente, care ne poate ajuta să obținem 80% din rezultatele ideale și 20% din timp în compania grupului cu 80 de procente, care generează doar 20% din rezultatele eficiente. Nu este o sarcină ușoară. Adesea, cei din grupul de 80 de procente sunt adevărați maeștri ai artei disimulării și înșelării, furându-ne – dacă nu suntem atenți – 80% din timpul nostru prețios. Dacă nu vom fi cu ochii în patru, acești indivizi se vor comporta ca o cămilă lăsată nesupravegheată, care pătrunde – puțin câte puțin – în cortul stăpânului, dându-l în cele din urmă afară.

Cei care caută succesul și fericirea trebuie să urmărească cu foarte multă atenție modul de operare a grupului de 80%. Cei mai mulți dintre acești indivizi sunt oameni buni, dar ei caută modalități ușoare de obținere a succesului, fără să acorde importanță rațiunilor acestei căutări. Ei nu înțeleg faptul că rațiunile trebuie să se situeze pe primul loc, și nu rezultatele căutării. Nu sunt conștienți de faptul că – atunci când mintea umană se axează asupra unei *obsesii* personale – ea nu mai are nevoie de un manual de instrucțiuni sau de ore de pregătire ca să profite de oportunitățile ce i se vor ivi în cale.

În această lume a oportunităților, îmbinate cu provocări, sunt oameni care vor să *știe* pentru a putea *vedea* și oameni care cred că *văd*, deși *nu știu* nimic.

Pretutindeni, sunt oameni care ignoră dezvoltarea personală și progresul. Dacă am avea norocul să descoperim o mină de aur și am încerca să ne facem prieteni noi, cărora să le împărtășim descoperirea noastră, am fi cu siguranță dezamăgiți.

Dacă le-am cere ajutorul în schimbul unui profit, unii s-ar considera nedreptățiți de termenii ofertei.

Alții s-ar plânge de condițiile grele de muncă.

Unii ar fi nemulțumiți de distanța pe care ar trebui să o parcurgă de acasă până la mina de aur.

Alții s-ar plânge de taxele mari pe care vor fi nevoiți să le plătească după terminarea contractului.

Unii s-ar văita că munca nu le este apreciată la justa ei valoare și nu primesc atât cât li s-ar cuveni.

Alții ne-ar acuza că dăm dovadă de favoritism față de alți prieteni.

Dezvoltarea personală nu este întotdeauna o chestiune simplă, dar experiențele cele mai neplăcute, trăite de cei care se implică în acest proces sunt mult mai benefice decât lipsa de acțiune.

Nu trebuie să încetăm să ne căutăm propriile „mine de aur“ în viață doar pentru că anumiți indivizi, pe care îi considerăm prieteni și care exercită o influență covârșitoare asupra atitudinii și încrederii în forțele noastre, ne răpesc puterea spiritului și asiduitatea dorinței. Suntem obligați să diminuăm sau să eradicăm influența negativă exercitată de oameni rău intenționați. În caz contrar, riscăm să ne pierdem viziunea din cauza pesimismului celor care nu doresc să ne împărtășească dorința de a ne bucura de bunătățile vieții.

Valoarea unui anturaj în compania căruia merită să petrecem cât mai mult timp

Un anturaj de acest gen presupune implicarea unor indivizi cu o viziune pozitivă și optimistă asupra vieții, a căror companie este extrem de valoroasă pentru modelarea atitudinii și filozofiei noastre de viață.

Chiar și o perioadă scurtă de timp petrecută alături de acești oameni poate marca o diferență substanțială în modul nostru de a gândi, deoarece ei ne încurajează, ne stimulează și ne ajută să ne îndreptăm în direcția corectă.

Este mult mai bine să petrecem mai puțin timp cu oamenii din anturajul selectiv decât să petrecem prea mult timp în compania indivizilor pesimiști, care nutresc o viziune negativă asupra vieții. Mărindu-ne acest anturaj selectiv și înlăturându-l din viața noastră pe indivizii „negativiști“, avem șansa de a ne adăpa din alte surse de influență, mult mai benefice.

Noi surse de influență benefică

Avem cu toții la dispoziție surse de informații și idei noi, care pot să exercite un impact dramatic asupra atitudinii noastre. Acestea pot fi extrem de variate. Trăim într-un ocean de informații – dacă suntem dispuși să le căutăm.

Chiar dacă nu putem lua personal legătura cu acești oameni de valoare, avem întotdeauna acces la cuvântul lor scris. Există nenumărate surse de informație și muze de inspirație sub forma casetelor audio. Aceste programe audio ne oferă noi perspective asupra domeniilor existențiale ale vieții: stabilirea obiectivelor, dezvoltarea atitudinii, strategia de controlare a timpului, arta de a conduce, managementul financiar și multe alte subiecte importante. Ascultând aceste voci pline de inspirație, în timp ce ne ducem sau venim de la serviciu, vom descoperi că semințele progresului se vor implanta în mintea noastră, determinându-ne să nutrim gânduri noi și constructive. Vocile înregistrate pe aceste casete audio se vor dovedi cu adevărat benefice pentru cei care le vor asculta, în contrast cu vocile DJ-ilor de la radio.

Pentru a-și dovedi însă caracterul eficient, trebuie să ascultăm casetele în mod *frecvent* în așa fel încât mesajele lor să ne poată influența pozitiv. La urma urmei, *repetiția* este mama învățăturii.

Descoperirea acestor noi muze de inspirație nu depinde de talentul sau de norocul nostru, ci de atitudinea noastră. *Elevul* este cel care trebuie să caute învățăturile *profesorului*, căci rar se întâmplă ca o idee bună să se interpună în calea noastră. Succesul vine în întâmpinarea celor care caută progresul, nu a celor care îi vânează doar profitul.

Atitudinea reprezintă totul în viață

Procesul schimbării începe în lăuntrul nostru. Cu toții suntem înzestrați cu un potențial extraordinar. Cu toții ne dorim să obținem rezultate bune pentru eforturile depuse. Cei mai mulți dintre noi sunt dornici să muncească din greu și să plătească prețul pe care îl cer succesul și fericirea.

Cu toții avem capacitatea de a ne exploata potențialul unic pentru a obține rezultatele dorite. Dar factorul primordial care determină nivelul potențialului nostru, care ne intensifică și ne stimulează acțiunile și care generează calitatea rezultatelor finite este *atitudinea*.

Atitudinea este cea care ne ajută să vedem viitorul. Determină amplitudinea visurilor noastre și ne influențează hotărârile atunci când ne aflăm față în față cu o nouă provocare. Nimeni nu poate pune stăpânire pe atitudinea noastră. Oamenii ne pot influența atitudinea prin intermediul unei gândiri pesimiste, printr-o dezinformare nepremeditată sau cu ajutorul surselor negative de influență, dar nimeni nu ne poate controla atitudinea dacă nu cedăm din proprie voință frâiele controlului.

Nimeni nu ne poate „înfuria“. Ne înfuriem *singuri* atunci când cedăm controlul atitudinii noastre. Acțiunile altor persoane sunt irelevante. Noi alegem, nu alții. Ei doar ne pun atitudinea la încercare. Dacă dăm dovadă de o atitudine „volatilă“ și devenim ostili, mânioși, geloși sau suspicioși, înseamnă că am picat testul. Dacă ne condamnăm și ne considerăm nedemni, am picat din nou testul.

Trebuie să învățăm – spre binele nostru – să ne asumăm responsabilitatea propriilor sentimente. Trebuie să eliminăm sentimentele care ne pot distruge atitudinea pozitivă și să le consolidăm pe cele care ne pot oferi un viitor mult mai bun.

Dacă vrem să ne bucurăm de bunătățile viitorului, trebuie să învățăm să deținem controlul absolut asupra atitudinii noastre. Atitudinea este o comoară de preț, care trebuie apărată

în consecință. Păziți-vă de hoții și tâlharii care ne-ar putea fura acest dar neprețuit!

Atitudinea pozitivă este unul dintre elementele esențiale ale succesului. Îmbinarea armonioasă dintre o filozofie solidă de viață și o atitudine pozitivă față de propria imagine, dar și față de lumea înconjurătoare ne conferă o putere lăuntrică și o hotărâre de fier, care influențează toate celelalte domenii ale existenței noastre... inclusiv cel de al treilea element esențial al vieții, pe care îl vom analiza în cele ce urmează.

☞ Capitolul 3

ACȚIUNEA

Cunoașteți probabil parabola Talentelor. Legenda spune că – într-o zi – eroul povestirii noastre le-a spus celor trei servitori ai săi că va pleca într-o lungă călătorie. Înainte de a pleca, a dăruit fiecăruia dintre ei un anumit număr de talente. În acele zile, un talent valora salariul pe câțiva ani al unui lucrător obișnuit, așa că darul stăpânului nostru reprezenta o sumă substanțială de bani. Unui servitor i-a dăruit cinci talente; altuia i-a dat două talente; iar celui de al treilea i-a dăruit un singur talent. I-a avertizat să aibă grijă de aceste talente și a purces la drum.

În lipsa stăpânului lor, servitorul care primise cinci talente s-a dus la piață și le-a negociat până când a reușit să strângă zece talente. Cel de al doilea servitor a procedat la fel și a reușit să adauge încă două talente celor două primite de la stăpânul lui. Cel de al treilea servitor, fiind un om precaut din fire, a hotărât să-și îngroape singurul talent pe care îl primise de la stăpânul său ca să-l păstreze în siguranță.

După un timp, stăpânul se întoarce acasă și îi întrebă pe cei trei servitori ce au făcut cu talentele pe care le primiseră de la el. Primul servitor i-a explicat cum reușise să transforme cele cinci talente în zece.

– Bravo! îi spuse stăpânul.

Cel de al doilea servitor îi spuse că urmase exemplul înțelept al primului servitor și reușise să adauge încă două talente primelor două pe care le primise de la stăpânul său.

– Bravo! spuse din nou stăpânul său.

Cel de al treilea servitor își infățișă și el povestea.

– Pentru că m-am temut că voi pierde banii pe care mi i-ai dat, i-am îngropat în grădină.

El îi arată mândru stăpânului său talentul pe care îl păzise cu atâta grijă. Stăpânul privi cu tristețe talentul nefolosit și spuse:

– Dăruiește acest talent celui care are acum zece talente!

Oamenii nu sunt mulțumiți de sfârșitul acestei povestiri. Nu li se pare cinstit ca stăpânul să ia singurul talent pe care îl avea cel de al treilea servitor și să-l dea celui care avea zece. Dar nu trebuie să uitați că viața nu oferă răsplăți în funcție de dorințele și nevoile noastre, ci în funcție de faptele noastre. Morala acestei parabole este următoarea: este responsabilitatea noastră să facem ceva cu talentul sau talentele pe care viața ni le dăruiește – fie că este vorba de un singur talent sau de o sută de talente. În acest fel transformăm bănuții în averi uriașe și obstacolele în oportunități – punând la treabă tot ce avem.

Mai devreme sau mai târziu, trebuie să transformăm cunoștințele pe care le posedăm în fapte reale. Cu alte cuvinte, trebuie să trecem la acțiune. Așa cum o demonstrează parabola noastră, cu cât depunem mai multe arme în luptă, cu atât ne vom bucura de mai multe bunătăți. De aceea, adoptarea unei filozofii de viață invincibile și a unei atitudini pozitive este extrem de importantă. Cu cât vom ști mai multe lucruri și cu cât vom nutri o imagine de sine cât mai favorabilă cu putință, cu atât vor crește șansele noastre de succes.

Dar această filozofie și atitudine pozitivă nu sunt suficiente dacă nu trecem la acțiune. Filozofia și atitudinea joacă un rol important în descătușarea potențialului nostru, dar strategia prin care ne putem împlini obiectivele o constituie trecerea la acțiune.

Putem să avem o filozofie de viață armonioasă, un caracter imbatabil și o atitudine pozitivă, dar dacă nu le punem la

treabă, vom descoperi că nu vom înregistra un progres prea mare. Cunoștințele și sentimentele noastre sunt niște factori determinanți în viața noastră, care ne influențează existența și universul în care trăim. Dar ele nu sunt decât temelia pe care ne clădim viitorul. Desăvârșirea tabloului de ansamblu presupune acțiune.

De ce rămânem uneori încătușați în lanțurile inerției?

Dacă ne dorim progresul cu adevărat, atunci trebuie să facem tot ce ne stă în putință ca să ne punem în aplicare toate cunoștințele și informațiile de care dispunem. Trebuie să descoperim modalități prin care să arătăm lumii întregi valorile adânc ferecate în sufletul nostru. În caz contrar, aceste valori vor rămâne tainice și nu se vor bucura de aprecierea pe care o merită.

Motivul pentru care unii oameni reușesc în viață, iar alții dau greș este încă necunoscut. Uneori, acest lucru ni se pare incorect. Cunoaștem oameni care au o educație solidă, o atitudine pozitivă și o dorință acerbă de a realiza ceva în viață. Sunt părinți buni, angajați cinstiți și prieteni loiali. Dar în ciuda cunoștințelor, sentimentelor și dorințelor lor, continuă să ducă o viață mizeră, caracterizată printr-o disperare tacită. Ar trebui să dețină mai mult decât au în realitate, dar par să aibă parte numai de necazuri.

Există și o altă categorie de oameni, care se bucură de o viață atât de îmbelșugată, deși nu o merită. Nu au nici o educație. Nutresc o atitudine negativă față de ei înșiși, dar și față de semenii lor, și sunt adesea necinstiți și imorali. Singurul lucru pe care îl au în comun cu indivizii din prima categorie este dorința sinceră de a merge mereu tot mai departe. În ciuda lipsei lor de virtuți, cunoștințe și valoare, acești oameni par să ajungă mereu în vârf.

De ce oamenii corecți și cinstiți au parte numai de lipsuri, în timp ce ticăloșii se înfruptă din toate bunătățile vieții? De ce traficanții de droguri, hoții și criminalii din societatea noastră merg țănoși la volanul mașinilor Rolls Royce, în timp ce mulți dintre noi se luptă cu necazurile vieții? Dacă dorința noastră de a obține succesul este la fel de acerbă ca a lor și suntem înzestrați cu talente și calități deosebite, de ce viața noastră nu este mai îmbelșugată decât a lor?

Răspunsul poate fi extrem de simplu: *noi nu* ne luptăm ca să ne realizăm obiectivele, în timp ce *ei fac* acest lucru neîncetat. Noi nu ne punem la treabă calitățile și talentele cu care suntem înzestrați. *Ei o fac*. Noi nu pierdem nopțile concepând noi planuri de luptă prin care să ne putem împlini visurile și nici nu muncim pe brânci ca să transformăm aceste visuri în realitate. *Ei o fac*. Noi nu învățăm tot ce putem despre domeniul sau industria în care activăm. *Ei fac* acest lucru. Nu ne luptăm să descoperim noi surse de influență pozitivă și nici nu încercăm să ne asociem cu oameni care ne-ar putea ajuta să ne împlinim obiectivele. *Ei o fac*. În timp ce noi *visăm* la un viitor ideal, *ei trec la acțiune*. E adevărat, poate că faptele lor nu sunt corecte, dar intensitatea și dăruirea cu care luptă ne fac adesea să roșim.

Răul își face întotdeauna apariția acolo unde binele nu există. Singurul lucru necesar pentru ca triumful răului să fie complet este ca oamenii corecți să nu facă nimic și – din păcate – asta și fac mulți indivizi. Lipsa noastră de acțiune a permis răului să înflorească, nimicind treptat binele. Dacă viața nu pare *corectă*, uneori, vina ne aparține numai nouă.

Imaginați-vă cât de diferită ar fi lumea noastră dacă ne-am hotărî să trecem la acțiune chiar *acum*, folosindu-ne *toate* mijloacele pe care le avem la dispoziție! Ce s-ar întâmpla dacă ne-am dedica 100% slujbelor, familiei și comunităților noastre? Dacă am începe să citim cărți, să înlocuim greșelile cu virtuți

și să ne înconjurăm de oameni care ne pot stimula ideile? Dacă ne-am transforma visurile în planuri, iar planurile în acțiune? Cât de diferită ar fi lumea în acest caz! Am tăia răul din rădăcină și am instaura binele pe locul său de drept. Ce viață extraordinară am trăi împreună cu familia noastră – o viață plină de provocări emulative, de bucurii și satisfacții materiale și spirituale! Și ce moștenire am lăsa generațiilor viitoare – o comoară de virtuți și talente, cu ajutorul cărora vom putea clădi o lume nouă! Și totul pentru că am trecut la acțiune hotărâți să realizăm ceva în viață și să ne eliberăm talentele și capacitățile din ghearele inerției.

Puneți-vă la treabă viziunea viitorului!

Cascada Niagara ne oferă unul dintre spectacolele uluitoare ale lumii. În fiecare oră, mii de tone de apă se prăvălesc peste roci în apele mândioase de la poalele stâncilor. Datorită imaginației sale, omul a captat forța puternică a apei, transformând-o într-o sursă de energie pentru sute de mii de oameni.

Și visurile noastre pot fi la fel de puternice ca această minune a naturii. Dar și ele trebuie puse la treabă și transformate într-o formă de energie – dacă vrem să le conferim valoare. Altfel, vor rămâne pentru totdeauna niște visuri frumoase.

Cu toții spunem că vrem să reușim în viață, dar – mai devreme sau mai târziu – nivelul acțiunilor noastre trebuie să echivaleze cu nivelul intențiilor noastre. *Să vorbim* despre planurile noastre de a ne împlini obiectivele este o chestiune cu totul diferită de *trecerea la acțiune*, pentru a le transforma în realitate.

Unii oameni agreează mai mult ideea *de a vorbi* despre succes decât *de a-l obține* în adevăratul sens al cuvântului. Refrenul pe care îl fredonează adesea: „*Voi face asta într-o bună zi*“, le creează un sentiment fals de siguranță, astfel încât toate lucrurile pe care ar trebui și ar putea să le facă în orice zi rămân doar niște visuri neîmplinite.

Consecințele acestei autoamăgiri au propriul lor preț pe care va trebui să-l plătim „într-o bună zi“. Mai devreme sau mai târziu, va sosi și ziua în care vom privi cu regret toate lucrurile pe care le-am fi putut realiza, dar pe care nu le-am înfăptuit niciodată. De aceea, trebuie să ne impunem și să îndurăm suferința unei discipline de fier. Vom îndura cu toții suferințe – fie pe cea a regretelor, fie pe cea a disciplinei. Diferența constă însă în faptul că regretele lasă răni grave în sufletul nostru, în timp ce suferințele provocate de o disciplină de fier sunt doar temporare.

Acțiunea presupune punerea în aplicare a tuturor cunoștințelor și sentimentelor noastre, îmbinate cu dorința de a ne depăși condiția.

Acțiunea este mai bună decât inerția

Dacă suntem implicați într-un proiect, cât muncim pentru realizarea lui? Cât timp trebuie să investim în proiectul respectiv?

Filozofia și atitudinea noastră față de acțiune și muncă ne influențează calitatea vieții. Raportul pe care îl stabilim între efort și rezultatele obținute stabilește o anumită etică a muncii. Această etică – atitudinea față de efortul pe care suntem dispuși să-l depunem pentru obținerea succesului viitor – determină calitatea acestui succes. Ne spune dacă rezultatele obținute sunt valoroase sau inefficiente.

Acțiunea este întotdeauna mai bună decât inerția. De fiecare dată când preferăm să facem mai puțin decât am putea să facem în realitate, această greșeală de raționament ne afectează încrederea în forțele proprii. Repetând-o în fiecare zi, vom descoperi în cele din urmă că nu numai munca și rezultatele noastre vor avea de suferit, ci și personalitatea noastră. Efectul cumulativ al acestei erori de raționament poate fi devastator.

Din fericire, putem să punem capăt acestui proces. Putem să ne impunem în fiecare zi o disciplină de fier, care să ne ajute

să trecem la acțiune. De fiecare dată când alegem acțiunea în detrimentul inerției și munca în detrimentul odihnei, respectul față de propria persoană, imaginea de sine și încrederea în forțele noastre cresc substanțial. În final, aceste trei caracteristici sunt cele care ne oferă cele marile recompense. Nu rezultatele ne conferă valoare, ci personalitatea și procesul nostru evolutiv. Faptele noastre – care ne ajută să ne împlinim visurile și să ne transformăm ideile în realitate – ne conferă o valoare unică, pe care nu o putem obține din alte surse.

Totul se plătește și totul presupune suferință, dar – atunci când perspectiva viitorului este bine conturată – prețul și suferința nu mai sunt chiar atât de greu de îndurat. Ca armele să-și nimerească ținta, trebuie să fim obsedați de ideea rezultatelor finale – adică, de perspectiva viitorului. Aceste rezultate nu vor „justifica“ doar mijloacele pe care le folosim. Inspirația și impulsul pe care le simțim atunci când „vedem“ rezultatele cu ochiul minții ne vor ajuta să găsim mijloacele necesare.

Raportul dintre muncă și odihnă

Viața nu este un proces de muncă permanentă. Este important să rezervăm un anumit timp relaxării fizice și psihice, căci numai așa ne putem „reîncărca bateriile“. Secretul constă în conceperea unui raport echilibrat între muncă și odihnă.

Biblia ne oferă o soluție: șase zile de muncă și o zi de odihnă. Unii oameni nu consideră echitabil acest raport. De fapt, există voci care protestează și împotriva sistemului nostru actual, care presupune cinci zile de muncă și două de odihnă. Acești indivizi cer ca perioada de odihnă să se extindă la *cel puțin* trei zile.

Fiecare dintre noi este liber să-și conceapă acest raport după bunul său plac, fără să ignore însă faptul că o activitate restrânsă generează rezultate restrânse. Dacă ne vom odihni prea mult, buruienile ne vor năpădi – fără îndoială – grădina.

Procesul de erodare a valorilor începe din clipa în care ne lăsăm pradă inerției. De aceea, trebuie să transformăm odihna într-o *necesitate*, nu într-un *obiectiv*. Perioada de odihnă trebuie să implice o pauză necesară în procesul de pregătire pentru lansarea următorului atac asupra obiectivelor noastre.

Pedeapsa pentru o relaxare excesivă este mediocritatea.

Pericolul căutării scurtăturilor în drumul spre succes

Poate că unii dintre prietenii noștri încearcă să ne convingă de faptul că sentințele pozitive sunt mai importante decât acțiunea în sine. În loc să trecem la acțiune și să facem ceva constructiv prin care să ne schimbăm viața, ei ne obligă să repetăm diverse sloganuri cu tentă optimistă: „În fiecare zi și prin toate mijloacele pe care le am la dispoziție, viața mea este din ce în ce mai bună.“

Trebuie să ne amintim că adoptarea unei discipline de fier este o condiție obligatorie pentru progres, dar aceste sloganuri fără prezența unor reguli bine implementate nu fac altceva decât să ne amăgească.

Sentințele de acest gen sunt benefice dacă se bazează pe două reguli importante. În primul rând, ele nu trebuie să înlocuiască acțiunea. Dacă te simți *mai bine*, asta nu înseamnă că viața ta este într-adevăr roz. Și în al doilea rând, trebuie să se bazeze pe un fapt cert, incontestabil.

Dacă suntem faliți, de exemplu, atunci cea mai bună afirmație pe care putem să o facem este: „Sunt falit“. Aceste cuvinte demarează procesul gândirii. Rostite cu convingere, ele ne determină să trecem la acțiune.

În cazul în care cei care au pierdut controlul asupra vieții lor s-ar confrunta cu această realitate crudă, dar ar expune adevărul cu voce tare în loc să-l ascundă sau să-l denatureze, ar genera o schimbare pozitivă, cu rezultate pozitive.

Realitatea este întotdeauna cel mai bun punct de plecare. În această realitate sălășluiește miracolul existenței noastre. Puterea credinței își are rădăcinile în realitate. Dacă ne vom lua inima în dinți și vom spune adevărul despre viața și circumstanțele noastre, atunci adevărul ne va elibera din ghearele amăgirii. În momentul în care vom înțelege și vom accepta adevărul, ni se va ivi la orizont perspectiva unui viitor mai bun.

Mai devreme sau mai târziu, va trebui să încetăm să mai dăm vina pe guvern, pe ziua de salariu, pe sistemul bancar, pe taxe, pe vecini, pe șefi, pe colegii de serviciu, pe companii, pe prețurile mari, pe trecut, pe părinți, pe trafic sau pe vremea de afară pentru eșecul nostru de a obține progresul. Când vom înțelege de ce am ajuns unde am ajuns și de ce suntem cine suntem (acestea fiind consecințele subtile ale greșelilor repetate la nesfârșit), atunci dorința de a recunoaște adevărul va demara procesul în urma căruia vom urca pe culmile gloriei.

Schimbarea depinde de liberul arbitru

Ne dorim mereu să ne putem schimba viața. Ne dorim mereu să putem citi cartea care ne va deschide calea spre cunoaștere. Ne dorim mereu să putem începe o altă activitate. Ne dorim mereu să putem demara procesul schimbării universului nostru. Putem face asta imediat, sau săptămâna viitoare, sau luna viitoare, sau anul viitor.

Putem, firește, să nu facem nimic. Putem doar să pretindem că facem ceva. Iar dacă ideea de a ne schimba nu este pe placul nostru, putem să rămânem așa cum suntem. Putem să alegem odihna în locul muncii, distracția în locul educației, amăgirea în locul adevărului și îndoiala în locul încrederii. Alegerea ne aparține. Dar deși blamăm *efectele*, continuăm să îmbrățișăm *cauzele*. „Greșeala... nu o vom găsi în stele, ci în *lăuntrul* nostru“ – spunea Shakespeare în modul său unic.

Noi am creat circumstanțele prezente prin alegerile trecute. Avem capacitatea, dar și responsabilitatea de a lua decizii mult mai bune începând chiar de astăzi. Cei care se află în căutarea unei vieți mai bune nu au nevoie de mai multe răspunsuri sau de mai mult timp ca să analizeze lucrurile și să tragă concluzii mult mai bune. Au nevoie de *adevăr*. De *purul adevăr*. Nu au nevoie de nimic altceva.

Nu trebuie să permitem erorilor de raționament să ne conducă pe o cale greșită. Trebuie să ne întoarcem la elementele esențiale care creează o diferență fantastică în modul de operare a vieții. *Acțiunea* este unul dintre aceste elemente pe care nu avem voie să-l neglijăm.

Necesitatea unei acțiuni inteligente

Mulți dintre cei care caută succesul și fericirea muncesc din greu ca să-și împlinească visurile, dar par să nu ajungă nicăieri. Ca să obținem rezultatele dorite, trebuie să îmbinăm acțiunea cu inteligența și fervoarea. Acțiunea fără amprenta inteligenței poate fi distrugătoare. Nu trebuie însă să irosim prea mult timp în căutarea și dobândirea inteligenței. Toate ingredientele trebuie să fie bine echilibrate.

Este ușor să încurcăm calea spre progres cu drumul ce duce spre împlinirea visurilor. De aceea, acțiunile trebuie să fie bine planificate, concepute și executate.

Acțiunea trebuie planificată

Trebuie să fim destul de inteligenți ca să ne folosim de ziua de astăzi pentru a o planifica pe cea de mâine. Trebuie să ne schițăm viitorul în minte, nu doar să-l visăm. Dacă ne vom concepe planurile cu inteligență, vom conferi valoare viitorului nostru.

Călătoria spre succes nu este o călătorie de plăcere. Trebuie să ne alegem o destinație specifică. Trebuie, de asemenea, să

anticipăm obstacolele și riscurile și să ne pregătim să le înfruntăm atunci când apar în calea noastră.

Stabilirea obiectivelor constituie un element vital în procesul de planificare a vieții. Trebuie să le așternem pe hârtie și să cuprindă perioade scurte de timp, dar și perioade mai lungi. Obiectivele pe termen scurt reprezintă puncte de reper în călătoria noastră. Ele sunt pietre de temelie care ne ajută să ne realizăm visurile și să menținem cârma corabiei noastre pe drumul cel drept.

Obiectivele pe termen lung reprezintă puncte de răscruce în viața noastră, care ne ajută să savurăm roadele eforturilor noastre.

Dar partea cea mai importantă din procesul de planificare și stabilire a obiectivelor noastre este să vedem cu ochiul minții țelurile primordiale pe care le urmărim. Aceasta este „obsesia“ despre care am discutat puțin mai devreme. Este chintesența curajului și ambiției noastre, care ne determină să mergem mereu tot mai departe.

Obiectivele primordiale constituie forța nevăzută care ne impulsionează să facem tot ce ne stă în putință pentru a obține succesul și pentru a ne bucura de un viitor mult mai bun. Dar cel ce ne stimulează zi de zi să mergem mereu mai departe și să depășim obstacolele pe care destinul ni le presară în cale este visul de a ne împlini obiectivele. În momentul în care începem să dăm dovadă de o hotărâre de fier, eliminăm granițele autolimitării și ne împlinim obiectivele, auzim din ce în ce mai tare glasul conștiinței, care ne sfătuiește să nu ne oprim nicidecum din drumul nostru, căci viitorul începe acum să se contureze din ce în ce mai bine.

Un plan bun este un plan simplu

Un viitor ideal se bazează pe un obiectiv nobil și pe un plan simplu. Nu trebuie sub nici o formă să ne încărcăm planurile

cu detalii inutile. Este nevoie de foarte mult timp pentru descoperirea tuturor răspunsurilor. Este practic imposibil să planificăm toate detaliile sau să anticipăm toate obstacolele.

De asemenea, trebuie să fim atenți ca influența negativă a celor din jur să nu afecteze dezvoltarea planului nostru. Suntem practic invadați de opiniile semenilor noștri, care ne spun cu toții ce trebuie să facem, dar planul final pentru obținerea progresului trebuie să fie numai creația noastră. Putem să ascultăm vocile cu adevărat valoroase, dar nu trebuie să uităm că nimeni nu vede planul așa cum îl vedem noi. Noi suntem cei care îl proiectăm, iar creatorul și arhitectul său trebuie să rămână la cârma vasului până la sfârșitul călătoriei.

Acțiunile trebuie să stea sub semnul disciplinei

Disciplina – un cuvânt pe care l-am folosit adesea pe parcursul acestei cărți – și dintr-un motiv bine întemeiat. Latura negativă a vieții are tendința de a se infiltra în planurile, visurile și acțiunile noastre, în încercarea de a prelua controlul asupra noastră. Optimismul are tendința de a ceda locul în fața îndoielii, așa cum un plan simplu are tendința să devină complicat. Curajul cedează adesea în fața fricii, iar încrederea se lasă copleșită de grijile cotidiene.

Numai cu ajutorul unei discipline de fier putem înlătura aceste tendințe negative ale vieții, a căror misiune este distrugerea planurilor noastre. Odată cu trecerea timpului și obținerea succesului, lăsăm garda jos. De aceea, indivizii care se află în căutarea unei vieți mai bune trebuie să învețe să aprecieze noțiunea de autodisciplină și să-și conștientizeze acțiunile și faptele.

Putem realiza lucruri extraordinare, lucruri unice – din clipa în care ne-am hotărât să ne însușim o disciplină de fier cu ajutorul căreia ne putem remodela atitudinea, filozofia și nivelul acțiunii. Dar faptele oamenilor ne dezamăgesc de multe ori.

Ne putem elibera oricând din ghearele unui prezent limitativ, indiferent de circumstanțele noastre. Dacă citim măcar o pagină sau un paragraf pe zi sau dacă ne însușim o disciplină de fier, vom reuși să demarăm procesul de schimbare a acțiunilor noastre în așa fel încât ziua de astăzi să poată deveni o rampă de lansare pentru o nouă viață.

Oricine poate să realizeze acest lucru.

Îl putem înfăptui concepându-ne un plan bun; stabilindu-ne obiective noi; modelând lucrurile relativ minore, care ne pot schimba radical viața. Ca toate celelalte elemente necesare obținerii succesului, însușirea unei discipline care să ne ajute să ne împlinim visurile poate fi un lucru ușor de realizat... dar și mai ușor de ignorat.

Punctul de plecare al unei activități disciplinate

Acesta este locul unde putem demara procesul de adoptare a unei discipline stricte. Toată lumea are o listă cu afirmații care încep cu „ar fi trebuit”:

„Ar fi trebuit să-i scriu mamei mele în acest sfârșit de săptămână.”

„Ar fi trebuit să-i spun cât de mult o iubesc.”

„Ar fi trebuit să-l sun pe creditor încă de luna trecută și să-i spun adevărul.”

„Ar fi trebuit să încep exercițiile fizice cu ani în urmă.”

Putem alege orice zi ca să pornim la treabă și să începem procesul autodisciplinării.

Inspirația care se naște din punerea în aplicare a acestui proces de autodisciplinare generează un alt proces pe care eu

il numesc „consolidarea respectului de sine“. Nu contează cât de mici și ne semnificative par acțiunile noastre, căci tocmai în aceste acțiuni obscure, dar importante, sălășluiesc marile oportunități ale vieții.

Acești pași micuți spre progres clădesc o scară ce ne poartă din abisul eșecului și indiferenței spre culmile succesului. Fiecare disciplină pe care ne-o impunem ne ajută să mai urcăm o treaptă spre lumină, eliberându-ne astfel din lanțurile întunericului, greșelilor, nemulțumirii și confuziei generale, care ne-au caracterizat viața până acum.

Este ușor să construim această scară, așa cum este la fel de ușor s-o ignorăm.

Dacă nu vom învăța să avem grijă de micile oportunități pe care destinul ni le presară în cale, nu vom reuși niciodată să ne bucurăm de fericire și prosperitate. *Marile* realizări în viață depind de arta de a stăpâni *micile* reguli de aur. „Mușchii“ mentali, emoționali și spirituali, necesari să redactezi o scrioare, să faci curățenie în garaj sau să plătești facturile la timp sunt aceiași cu cei implicați în conducerea unei companii sau a unui departament important. Ca să cităm cuvintele înțelepte ale unui profet:

„Nu te obosi prea tare să dobândești belșugul,
căci la timpul potrivit îl vei culege,
de vei ști cum să o faci!“

Nu putem conduce un oraș dacă nu ne stăpânim spiritul.

Nu putem conduce o națiune dacă nu ne conducem pe noi înșine.

Nu ne putem concepe viitorul fără să ne remodelăm obiceiurile.

Nu ne putem bucura de bunătațile vieții dacă nu ne impunem un nivel mai înalt al inteligenței implicate în acțiunile noastre.

Punctul de plecare al acestei operațiuni de autoperfecționare îl constituie chiar sinele nostru. Aici se naște succesul și de aici începe să se dezvolte. Vom avea parte de cele mai mari bucurii ale vieții dacă ne vom impune o disciplină strictă, care ne va determina să trecem prin toate etapele de dezvoltare despre care am vorbit până acum. Nu trebuie să permitem nimănui să ne răpească sănătatea, prosperitatea, prietenii și stilul de viață pe care ni le dorim. Nu trebuie să ne lăsăm înșelați de ideea potrivit căreia „lucrurile minore nu au nici o importanță în viață“. Nu trebuie să spunem vreodată: „Acesta este singurul domeniu în care mă pot complăce în autoindulgență.“ Acest mod de gândire va da naștere procesului de erodare a altor reguli și discipline impuse.

Una dintre cele mai mari provocări ale destinului este auto-disciplina. Trebuie să ne impunem să dobândim cât mai multe cunoștințe, căci niciodată nu sunt suficiente. Trebuie să ne impunem menținerea unei atitudini pozitive, căci suntem înconjurați de nenumărate surse negative, care ne pot eroda imediat atitudinea pe care ne-am luptat din greu să o dezvoltăm. Și trebuie să ne impunem să transformăm visurile în planuri, planurile în obiective, iar obiectivele în mici activități zilnice, care ne vor conduce – pas cu pas – spre un viitor mai bun.

Și în final, trebuie să ne folosim puterea imaginației. Trebuie să ne gândim la toate posibilitățile care ne înconjoară. Trebuie să ne înarmăm cu ideea că – pentru a realiza toate *lucrurile posibile* – este necesar să înfruntăm *imposibilul*. „Este mai bine să-ți îndrepti sulita spre lună și să lovești vulturul decât să țintești vulturul și să nimerești o stâncă“ – a scris cândva un războinic din Antichitate.

Procesul de planificare, imaginația și acțiunea reprezintă niște forțe extraordinare, care au puterea de a ne schimba radical existența.

Acțiunea este un element esențial al vieții. Este puterea ce conferă consistență și semnificație filozofiei și atitudinii noastre. O acțiune inteligentă, planificată, intensă și consecventă creează noi surse de energie, determinându-ne să ne îndreptăm cu orice preț spre viitorul armonios, pe care gândurile și dorințele noastre l-au conceput deja pentru noi.

☞ Capitolul 4

REZULTATELE

Orice activitate – pe plan personal sau profesional – înfăptuită la timpul potrivit și îmbinată cu talentele și înțelepciunea „afereantă” – generează un rezultat previzibil. Scopul acțiunilor și activităților noastre constă în *randamentul* și *rezultatele* pe care le obținem la sfârșitul muncii prestate.

Rezultatele reprezintă „recolta” pe care o strângem în urma eforturilor depuse în trecut. Dacă un fermier a plantat primăvara doar o mână de semințe, nu poate să speră că toamna va avea parte de o recoltă bogată. O persoană care s-a implicat *în trecut* în foarte puține acțiuni, nu trebuie să se aștepte să obțină rezultate semnificative *în prezent*.

Rezultatele sunt direct proporționale cu eforturile depuse. Cei care se odihnesc primăvara nu culeg nimic toamna, indiferent de nevoile sau dorințele lor. Rezultatele sunt răsplata celor care au știut să profite de o oportunitate în trecut. Dacă au ratat această oportunitate, nu se vor mai bucura de răsplata cuvenită.

Oportunitățile primăverii sunt de scurtă durată. Apar și apoi dispar când nici nu te aștepți. Cei care știu să le înhațe printr-o acțiune inteligentă vor avea parte de rezultatele dorite.

Toate faptele și acțiunile noastre determină rezultatele pe care le vom obține în viitor. Întocmai ca fermierul care ară pământul înainte de a planta semințele, trebuie și noi – la rândul nostru – să muncim cu asiduitate pentru a ne dezvolta

o filozofie invincibilă. Întocmai ca fermierul care își cultiva și își fertilizează recolta, care distruge buruienile și udă răsadurile, trebuie să ne luptăm pentru a adopta o nouă atitudine în viața noastră. Și la fel ca fermierul care are grijă de grădina lui de dimineată până seara în speranța că eforturile sale vor da naștere unei recolte bogate, trebuie să muncim pe brânci, să ne implicăm în cât mai multe acțiuni și activități.

Dacă eforturile depuse în trecut au produs o recoltă săracă, nu mai putem face nimic în această privință. Nu putem schimba trecutul. Nu putem ruga Natura să facă o excepție de la regulă, indiferent cât de flămânzi am fi. Și nici nu putem ruga Pământul să ne dea un „avans“. Singurul lucru pe care îl putem face este să ne pregătim pentru sosirea unei alte primăveri – a unei alte oportunități – și apoi să plantăm, să udăm și să avem grijă de recolta noastră, amintindu-ne consecințele dureroase pe care le-am suferit din cauza neglijenței noastre din trecut. Nu trebuie însă să ne lăsăm copleșiți de aceste lecții din trecut, căci menirea lor este de a ne *învăța* lecții de viață folositoare, nu de a ne copleși.

Pe parcursul vieții, vom trece prin multe primăveri și vom experimenta multe recolte. Fericirea pe care ne-o dorim în viitor nu este produsul unei singure recolte. Este rezultatul sumei totale a oportunităților individuale, de care am știut să profităm sau pe care le-am ignorat. Fericirea își are sâlașul în efectul cumulativ al acțiunilor trecute. De aceea, este foarte important să analizăm rezultatele. Această analiză efectuată în mod frecvent ne oferă un indiciu extraordinar al nivelului de eficiență cu care ne-am pus la treabă oportunitățile. Rezultatele actuale reprezintă un indiciu al felului în care va arăta viitorul nostru dacă vom continua să mergem pe aceeași cale pe care o urmăm în prezent. Dacă rezultatele sunt satisfăcătoare, atunci ne vom bucura în viitor de aceeași recoltă bogată. Dacă rezultatele actuale nu sunt pe măsura așteptărilor noastre, atunci trebuie să analizăm cu mai multă atenție factorii care ne-au condus în direcția greșită.

Cum trebuie să ne analizăm rezultatele

Rezultatele pe care le-am obținut în urma eforturilor trecute pot fi analizate din mai multe puncte de vedere. În primul rând, trebuie să ne analizăm posesiunile. Casele, mașinile, conturile bancare, investițiile și toate valorile reale pe care le avem sunt un indicator clar al progresului nostru material.

Activele noastre reflectă un aspect important al *valorilor* noastre actuale. Ca să ne apreciem valorile, trebuie să ne examinăm activele. Nu trebuie să înțelegeți că singura modalitate prin care putem face acest lucru este conceperea unei liste cu posesiunile materiale. Există foarte multe lucruri de valoare, iar adevăratele comori ale vieții – bucuria, sănătatea, dragostea, familia, experiențele și prietenii – vor eclipsa întotdeauna orice alt obiect de preț pe care ni l-am putea achiziționa. Dar lucrurile pe care le-am strâns de-a lungul anilor sub forma valorilor materiale pot fi un indicator foarte bun al eforturilor depuse în trecut și al rezultatelor pe care le-am putea obține în viitor.

Dacă am reușit să strângem o sumă substanțială de bani și și multe lucruri materiale de valoare, suntem pe cale să ne împlinim un vis important – am obținut *independența financiară*. Dacă lista valorilor noastre este sărăcăcioasă, în ciuda eforturilor pe care le-am depus în ultimii 10, 20 sau 30 de ani, atunci trebuie să schimbăm ceva în viața noastră. Trebuie să întreprindem schimbări radicale în modul de abordare a acțiunilor și activităților noastre, pentru a obține rezultate mult mai bune. Poate că va fi nevoie să ne perfecționăm talentul, capacitățile sau cunoștințele de care dispunem pentru a profita de oportunitățile vieții. Sau poate că va trebui să ne remodelăm filozofia și atitudinea față de bani și modul de a-i cheltui.

Dacă nu suntem mulțumiți de realizările pe care le-am obținut până în acest punct din viața noastră, atunci acesta este momentul în care trebuie să ne „corectăm“ viitorul. Dacă nu ne vom schimba filozofia, atitudinea și mentalitatea, vom rămâne țintuiți în locul în care ne aflăm acum. Aceleași

semințe cultivate de același semănător vor produce aceeași recoltă.

Ca să ne schimbăm *recolta*, trebuie să schimbăm semințele, pământul și poate chiar *semănătorul*. Poate că acesta folosește un plan care nu dă rezultatele scontate. Poate că el consideră că însămânțarea trebuie efectuată vara, nu primăvara. Când vine iarna, iar nevoile semănătorului sunt mari, acesta se trezește dintr-odată în mijlocul unui teren gol și începe să acuze împrejurările neprielnice care au împiedicat pământul să-i ofere recolta promisă. Acesta este momentul ideal ca semănătorul înșelat să analizeze motivele pentru care pământul nu a acceptat un plan prost conceput. Dar în loc să cerceteze aceste motive, semănătorul se plânge de soarta sa nedreaptă și face o altă listă cu lucrurile care stau la baza nefericirii sale.

Toate posesiunile noastre sunt rezultatul eforturilor și ideilor din trecut. Experiențele din trecut ne conferă inteligență sau ignoranță, astfel încât rezultatele viitoare vor fi pe măsura faptelor și acțiunilor noastre din aceste vremuri apuse. Trebuie, așadar, să ne rezervăm mai mult timp pentru a planifica, elabora, analiza, investi, împărtăși și remodela toate acțiunile din trecut pentru a le stoca apoi în computerul nostru cerebral. Acestea sunt semințele pe care trebuie să le adunăm de-a lungul timpului, în așa fel încât calitatea rezultatelor obținute să se îmbunătățească odată cu trecerea anilor.

O altă modalitate prin care ne putem analiza rezultatele este examinarea minuțioasă a *evoluției* și *personalității* noastre. Ce fel de oameni fac parte din anturajul nostru? Ne bucurăm de respectul vecinilor și al colegilor de serviciu? Ne respectăm convingerile în care credem cu tărie? Încercăm să înțelegem punctele de vedere expuse de semenii noștri? Știm să ascultăm problemele copiilor? Ne exprimăm aprecierea sinceră față de părinții, soții, soțiile sau prietenii noștri? Suntem cinstiți și morali atunci când efectuăm tranzacții de afaceri? Suntem cunoscuți pentru integritatea noastră desăvârșită? Ascultăm în continuare ritmul unui alt toboșar? Suntem fericiți de evoluția și personalitatea noastră?

Destinația la care am ajuns în prezent este rodul tuturor experiențelor trecute și a felului în care le-am analizat și le-am pus în practică. Este, de asemenea, rezultatul schimbărilor pe care le-am efectuat de-a lungul anilor pe plan personal – în mod voluntar sau involuntar. Dacă nu suntem mulțumiți de evoluția și destinația noastră, atunci trebuie să ne schimbăm radical viața. Ca lucrurile să se schimbe, trebuie să ne schimbăm noi înșine... De-a lungul vieții, aceasta este una dintre condițiile *sine qua non*.

Atragem lucrurile pe care le avem în funcție de personalitatea pe care ne-am dezvoltat-o

Ca să avem parte de un viitor mai bun, trebuie să ne concentrăm în primul rând asupra personalității noastre. Dacă nu suntem mulțumiți de rezultatele actuale, atunci acesta este locul unde trebuie să demarăm procesul schimbării.

Tot ceea ce avem în viață – lucrurile materiale, dar și cele imateriale – reprezintă rezultatul direct al evoluției noastre personale. Ca să ne bucurăm de o viață mai bună, trebuie să ne perfecționăm evoluția și să ne schimbăm destinația.

Dacă am pierde totul mâine, le-am putea înlocui extrem de ușor. De ce? Pentru că lucrurile pe care le-am dobândit în viață sunt rezultatul personalității noastre. Dacă presupunem că personalitatea noastră nu s-a schimbat, vom reuși cu timpul să recuperăm tot ceea ce am pierdut. Aceleași cunoștințe, aceeași atitudine, aceleași eforturi și același plan vor produce aceleași rezultate.

Acest lucru constituie un motiv de bucurie, dar și un semnal de alarmă. Motivul de bucurie se datorează faptului că putem alege orice zi din viață în care să demarăm procesul schimbării noastre lăuntrice, care ne va oferi în cele din urmă marile bunătăți ale vieții. Semnalul de alarmă ne transmite faptul că – dacă nu întreprindem schimbările necesare, dacă nu transformăm greșelile în virtuți, visurile în planuri, iar planurile

în acțiuni inteligente și consecvente – vom rămâne pentru totdeauna în stadiul în care ne aflăm astăzi. Vom locui în aceeași casă, vom conduce aceeași mașină, ne vom învăța în același cerc de prieteni și vom trăi aceleași frustrări și eșecuri pe care le-am trăit mereu. Rezultatele vor fi mereu previzibile, căci ele sunt determinate de personalitatea și evoluția noastră.

Trecerea la acțiune este doar o parte din răspuns. Răspunsul integral îl găsim în procesul de dezvoltare a personalității noastre, în urma căruia ne putem exploata potențialul la maxim, implicându-l apoi în toate acțiunile noastre. În acest fel, viața poate urma un făgaș ascendent. Nu putem să avem mai mult dacă nu ne perfecționăm evoluția și personalitatea. Aceasta este una dintre noțiunile de bază ale existenței noastre.

Succesul trebuie atras, nu urmărit

Valoarea personală este magnetul care atrage toate lucrurile bune de care avem parte în viață. Cu cât valoarea noastră este mai mare, cu atât sunt mai mari și recompensele noastre. Trebuie, așadar, să fim într-o permanentă căutare a unor modalități noi cu ajutorul cărora putem să dăruim aripi valorilor noastre individuale. Autocontrolul, autodisciplina, răbdarea, strategia de planificare, eforturile susținute, investiția pe care o facem în rezultatele pozitive, dezvoltarea unei atitudini echilibrate, acțiunile intense, cunoștințele bogate, lectura frecventă și o filozofie de viață pozitivă – toate sunt exemple prin care ne putem extinde granițele valorilor noastre.

Obiectivul nostru primordial trebuie să fie căutarea valorilor noastre morale, nu a valorilor materiale. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să muncim din greu să ne modelăm personalitatea. Acordând o atenție deosebită filozofiei, atitudinii și acțiunilor noastre, ne perfecționăm personalitatea, ce va atrage apoi ca un magnet toate bunătățile vieții.

Rezultatele bune se nasc dintr-o personalitate ideală

În primul rând, trebuie să ne dezvoltăm pe plan personal și apoi să obținem bunăstarea materială. Din păcate, cei mai mulți dintre noi văd lucrurile complet diferit. Se conduc după principii: „Dacă aș avea mai mulți bani, aș fi o persoană mult mai bună.“ Dar nu acesta este principiul vieții. Dacă ai mai mult nu înseamnă că ești o persoană mai bună. Averea personală scoate în evidență personalitatea pe care o ai în prezent. De exemplu, cei care nu sunt în stare să pună deoparte un banuț din câștigurile lor sărăcicioase nu vor putea niciodată să strângă averi colosale. Hotărârea de a pune în fiecare săptămână câțiva bănuți într-un borcan este aceeași cu hotărârea de a-ți deschide un cont de economii sau de a realiza un portofoliu de investiții.

Discuțiile despre intenția de a înregistra cât mai multe progrese în viață nu ne duc prea departe. Promisiunile trebuie să fie însoțite de performanțe. Dacă rezultatele întârzie să apară într-un anumit interval de timp, există riscul să pierdem atât încrederea semenilor noștri, cât și respectul de sine. Vom descoperi că persoanele care care au crezut cândva în noi nu ne mai acordă încredere, lăsându-ne în compania promisiunilor noastre bine intenționate, dar neîmplinite.

În ziua aceea, vom descoperi că și respectul și imaginea de sine vor fi știrbite de lipsa noastră de acțiunea. Atunci vom gusta din cupa amară a dezamăgirii. Vom suporta consecințele dramatice ale autoamăgirii, tărăgănării și promisiunilor neîndeplinite.

Vom începe atunci să citim cărți, să facem planuri, să ne investim în mod înțelept timpul, dar și o parte din câștigurile obținute, să participăm la conferințe cu scopul de a perfecționa talentele și capacitățile, ne vom înconjura de oameni mai buni pentru a ne spori șansele de succes? Vom recunoaște adevărul, ne vom perfecționa capacitatea de a comunica, ne vom folosi

jurnalele intime și vom acorda atenție tuturor virtuților necesare dobândirii succesului? Sau ne vom mulțumi să privim cum timpul ne alunecă printre degete ca nisipul dintr-o clepsidră, în timp ce ne vom pierde încrederea în forțele noastre, respectul celor din jur și poate chiar relațiile valoroase pe care am reușit cu atâta greutate să le atragem în viața noastră? Ne vom mulțumi să stăm deoparte și să privim cum visurile se transformă în amintiri, iar speranțele în regrete?

Cu siguranță că nu.

Răsplățile viitoare vă așteaptă la tot pasul

Așa cum am visat cândva, putem să visăm din nou. Așa cum am crezut cândva, putem să credem din nou. Indiferent unde ne aflăm în prezent, avem încă puterea să ne schimbăm universul.

Călătoria spre succes este o călătorie lungă, ce începe cu lectura unei pagini dintr-o carte sau cu ținerea unei singure promisiuni. Începe cu trezirea la viață a spiritului nostru adormit prin intermediul viselor ce ne conturează un viitor ideal.

Putem alege orice moment în care să facem primul pas din această călătorie, la capătul căreia vom descoperi o viață mult mai bună. Nu trebuie să așteptăm rezultate imediate doar pentru că am trecut la acțiune, dar făcând eforturi susținute vom ajunge să savurăm într-o bună zi bunătățile vieții.

Valoarea talentelor noi

Dezvoltarea unor talente și capacități noi este o condiție vitală dacă vrem să obținem progresul și să ne perfecționăm nivelul performanțelor. Un individ poate să doboare un copac folosind un ciocan, dar va avea nevoie de trei zile. Învățând să folosească un topor, poate să-și termine treaba în 30 de minute.

Viața și munca pot deveni mai ușoare atunci când îmbinăm cunoștințele cu aptitudini noi. Măiestria presupune perfecțio-

narea aptitudinilor curente îmbinate cu „achiziționarea“ unor talente noi. Ea este rezultatul investigațiilor efectuate sub imperiul curiozității. Este rezultatul creativității și imaginației aplicate în mod inteligent noilor metode de lucru. Este produsul unor strategii și tehnici rafinate, deoarece calitatea este ridicată la rang de rege. Măiestria presupune înțelegerea perfectă a sarcinilor pe care trebuie să le duci la bun sfârșit, datorată studiilor minuțioase și observației atente.

Măiestria desăvârșită implică încredere deplină în forțele și talentele noastre. Ea presupune un proces continuu de învățare și perfecționare. Este rezultatul experiențelor vaste pe care le-am acumulat de-a lungul timpului și a hotărârii de a face totul perfect.

Cei care își doresc să obțină fericirea și succesul trebuie să devină stăpânii unui număr cât mai mare de arte, talente și aptitudini. Cu ajutorul valorii extraordinare pe care o presupun aceste talente, totul devine posibil.

Primul pas pentru a obține rezultate mult mai bune

Schimbarea dramatică a rezultatelor noastre depinde în mare parte de imaginația noastră. În 1960, era practic imposibil din punct de vedere tehnologic să călătorim în spațiu. Cu toate acestea, 10 ani mai târziu, primul om a reușit să pună piciorul pe Lună. Procesul miraculos de transformare a viselor în realitate a început în momentul în care o voce s-a făcut auzită în comunitatea oamenilor de știință, spunând cu tărie că America trebuie să facă tot ce-i stă în putință „pentru a trimite un om pe Lună până la sfârșitul acestui deceniu“. Această provocare a trezit spiritul unei națiuni, plantând semințele viitoarelor realizări ale omenirii în pământul fertil al imaginației. Datorită acestei provocări îndrăznețe, imposibilul a devenit realitate.

Un om sărac poate să devină bogat? Firește! Prin îmbinarea extraordinară a dorințelor fervente, a planificării acțiunii, a

eforturilor și a stăruinței se va ajunge întotdeauna la rezultate magice. Problema nu este dacă *formula* succesului va avea rezultatele scontate, ci dacă omul știe să pună în practică această formulă. Aceasta este necunoscuta. Aceasta este provocarea pe care trebuie să o înfruntăm cu toții. Trebuie să pornim din locul în care ne aflăm spre locul în care dorim să ajungem. Nici un vis nu este imposibil dacă avem curajul să credem în el.

Dacă vom plăti prețul, vom moșteni promisiunea

Este ușor să rezolvăm problemele financiare. Dar este și mai ușor să nu le rezolvăm. Dacă nu avem parte de răsplățile cuvenite, atunci este timpul să ne analizăm rezultatele.

Dacă rezultatele sunt slabe, atunci ne confruntăm cu o problemă gravă. Lipsa rezultatelor constituie simptomele unei probleme care trebuie analizată și corectată. Să ignorăm simptomele înseamnă să perpetuăm cauzele. O problemă nu se rezolvă niciodată singură. Dimpotrivă, dacă o ignorăm, ea se intensifică.

Cei care au parte de rezultate slabe au adesea o listă lungă de motive care justifică lipsa progresului. Aceste lucruri nu sunt pretexte pentru ei, ci motive bine întemeiate. Acești indivizi dau vina, așadar, pe compania unde lucrează sau pe șeful lor; pe taxe și impozite; pe părinții sau pe profesorii lor; pe sistemul social sau poate chiar pe țara întregă.

Dar nu țara este vinovată pentru lipsa progresului lor. Europa de Est a dărâmat recent zidurile care o izolau de restul lumii doar ca să se poată bucura de oportunitățile oferite de capitalism. Acești oameni sunt fericiți să se confrunte cu marile provocări ale vieții, căci au tânjit atât de mult după recompensele ce se ascund în spatele acestor confruntări. Industriile lor se vor afla în curând în competiție cu ale noastre, creând produse noi, oferind servicii mai bune și introducând tehnologii noi, care vor genera rezultate noi, dar și recompense pe măsură.

America nu duce lipsă de oportunități. Există doar oameni care se încapățânează să nu pună în aplicare noțiunile de bază care le-ar putea oferi succesul și fericirea.

Verificați adesea rezultatele pe care le obțineți!

Nu ne putem permite să așteptăm zece ani pentru a vedea dacă planurile, filozofia, atitudinea sau eforturile noastre trebuie modificate. Ignoranța sau tărăgănarea pot fi costisitoare.

Progresul trebuie analizat în mod frecvent. Verificarea indicatorilor-cheie în toate aspectele vieții reprezintă barometrul gândirii mature și responsabile. Frecvența cu care trebuie să ne verificăm rezultatele depinde de destinația la care vrem să ajungem. Cu cât această destinație este mai îndepărtată, cu atât trebuie să le verificăm mai des. Dacă am pus ochii pe o stea îndepărtată și ne dorim să ajungem la ea, atunci o eroare de calcul – indiferent cât de mică ar fi – ne poate îndepărta cumplit de mult de ținta noastră. Cu cât așteptăm mai mult să descoperim această greșală, cu atât ne va fi mai greu să ne întoarcem pe drumul cel drept. Iar o consecință gravă a acestei amânări o constituie faptul că trecerea timpului ne va diminua dorința de a o lua de la capăt pentru a ne îndrepta în direcția corectă. Va trebui să ne mulțumim cu puținul pe care îl avem și să renunțăm la visurile pe care ni le-am făurit cândva.

Cum putem să înregistrăm progrese remarcabile într-o perioadă de timp rezonabilă

Aceasta este cea mai mare provocare a vieții – să facem progrese într-o perioadă de timp relativ scurtă. Asta creează scopul și valoarea vieții noastre.

Dacă vrem să înfruntăm cu succes această provocare, atunci nu trebuie să dăm vina pe circumstanțele prezentului pentru eșecurile și lipsa progresului nostru. Când împrejurările în care ne aflăm ne îngreunează progresul, atunci trebuie să luptăm cu și mai multă hotărâre.

Greutățile pe care le întâlnim în cale au un scop bine determinat. Ele ne pun la încercare puterea caracterului și fermitatea hotărârilor. Dacă dorința noastră este destul de puternică, atunci vom porni fără întârziere în căutarea soluțiilor. Invocându-ne puterea imaginației și intensificându-ne eforturile pentru a cuceri noi citadele aparent inexpugnabile, ne grăbim să ajungem la destinația finală – atingerea progresului.

Fără aceste provocări, s-ar putea să ajungem mai greu la destinația noastră. Dacă drumul este lin, avem tendința de a merge la pas, mulțumiți că succesul se află la îndemâna noastră. Dacă drumul este presărat de obstacole, ne vom sonda și mai mult adâncurile ființei și vom scoate la iveală mai multe talente, mai multe aptitudini, mai multă putere și creativitate decât ne-am imaginat vreodată. Cucerirea acestor citadele ne ajută să ne consolidăm încrederea în propriile forțe, care ne va conduce inevitabil spre obținerea succesului.

Dacă nu înregistrăm progrese într-o anumită perioadă de timp, asta înseamnă că obiectivele noastre sunt prea mici. Este dificil să ne concentrăm asupra unor câștiguri minore.

O altă problemă poate fi faptul că nu credem în visurile noastre sau nu avem încredere în capacitatea noastră de a le transforma în realitate. În loc să fim stimulați de aceste obstacole, le folosim drept pretexte pentru a ne retrage din fața lor. De aceea, este extrem de important să ne verificăm adesea rezultatele. Dacă nu facem progrese într-un timp relativ scurt, atunci ne confruntăm cu o problemă gravă – fie în ceea ce privește obiectivele noastre, fie punerea în aplicare a planurilor noastre.

Orice se întâmplă, se întâmplă tuturor

O analiză minuțioasă ar dezvălui faptul că ne confruntăm cu aproape aceleași circumstanțe ca toți semenii noștri. Unii le transformă în pretexte pentru rezultatele și performanțele

lor slabe, în timp ce alții le transformă în oportunități de dezvoltare și perfecționare, obținând rezultate remarcabile.

Viața ne oferă tuturor ocazii favorabile, dar și obstacole. Trăim cu toții perioade proaste și perioade bune, momente când suntem bolnavi, dar și momente când ne bucurăm de o sănătate de fier. Furtunile se abat și asupra celor săraci, dar și asupra celor bogați.

Orice se întâmplă, se întâmplă tuturor. Singura diferență constă în modul nostru de abordare a „lucrurilor care se întâmplă”. Nu evenimentele care se întâmplă determină calitatea vieții noastre, ci modul în care tratăm aceste evenimente.

Avem tendința să pretindem anumite rezultate într-un anumit moment din viață. Dar legea cultivării și recoltării ne spune că – pentru a aduna recolta toamna – trebuie să plantăm semințele primăvara. Vara, trebuie să ajutăm plantele să devină viguroase, apărându-le de paraziți și de buruienile invadatoare. Nu trebuie să cădem pradă niciodată inerției și să punem capăt muncii zilnice. În final, ne vom bucura de recolta dorită, dar numai la timpul potrivit:

„Există un timp pentru toate lucrurile și pentru toate visurile de pe pământ: un timp pentru a te naște și un timp pentru a muri; un timp pentru a sădi și un timp pentru a culege ce ai sădit; un timp pentru lacrimi și un timp pentru zâmbete; un timp pentru tânguire și un timp pentru dans; un timp pentru dragoste și un timp pentru ură; un timp pentru război și un timp pentru pace.“

Rezultatele nu țin seama de nevoile și dorințele noastre. Ele depind însă de eforturile... de munca... și de activitățile noastre. Dacă ne-am îndeplinit misiunea, rezultatele nu vor ezita să apară – dar numai la timpul potrivit.

Indiferența consolidează provocările și obstacolele

Deși provocările și obstacolele joacă un rol important în evoluția și dezvoltarea noastră, nu este nevoie să le invităm în mod deliberat în viața noastră.

Peste zece ani, vom fi cu toții *unde* – întrebarea este însă – *unde*? Prezentul este momentul în care trebuie să ne stabilim destinația unde vom ajunge peste zece ani. Viața ne va presăra în cale destule obstacole, fără să mai fie nevoie să le atragem singuri.

O modalitate eficientă prin care putem reduce obstacolele și provocările viitoare este să anticipăm rezultatele indiferenței noastre actuale. Această metodă presupune câteva întrebări importante pe care trebuie să ni le punem referitoare la elementele fundamentale ale vieții:

Câte cărți am citit în ultimele 90 de zile?

Luna trecută, mi-am respectat cu strictețe programul de exerciții fizice?

Câte procente din venitul meu mi le-am investit anul acesta?

Câte scrisori am scris săptămâna aceasta?

Câte însemnări am făcut în jurnalul meu luna aceasta?

Răspunsurile la aceste întrebări, dar și la multe altele, ne vor oferi informații prețioase referitoare la potențialul pe care îl putem pune la bătaie pentru a obține progresul și câștigurile viitorului. Dacă nu ne putem concentra asupra lucrurilor aparent minore, nu vom reuși să ne canalizăm atenția nici asupra marilor oportunități ale vieții atunci când vor apărea în calea noastră.

Fiecare greșeală corectată cu ajutorul acțiunilor disciplinate ne pavează drumul spre succesele viitoare. În acest fel, vom completa mozaicul vieții – piesă cu piesă, victorie cu victorie.

Rolul încrederii în obținerea rezultatelor

Cei care se află în căutarea unei vieți ideale trebuie să-și exploateze potențialul la maxim, căci efectele pe care le vor resimți în caz contrar ar fi cumplite. Neexploatarea potențialului maxim duce la știrbirea încrederii în propriile forțe, dar și a respectului de sine.

Ne afectează atitudinea, creează emoții negative și generează rezultate slabe și deprimante.

Neexploatarea potențialului maxim stârnește valuri de vinovăție, ce duc la apariția îndoielii și pierderii încrederii în capacitățile noastre, lucru care ne asigură eșecul „desăvârșit“. Ne vom simți din ce în ce mai incapabili și vom înfăptui din ce în ce mai puține lucruri, ceea ce va duce la obținerea unor rezultate extrem de slabe. Dacă rezultatele încep să scadă, atitudinea va avea și ea de suferit. Se creează astfel un cerc vicios, în care ne vom învârti fără scăpare, pierzând controlul asupra vieții noastre.

Și cum a început această prăbușire? Prin neexploatarea potențialului maxim și prin lipsa de acțiune. Lucrurile rămase neterminate ne subminează încrederea nu numai în forțele noastre, ci și în posibilitățile dobândirii unui viitor mai bun.

Dar există o soluție pentru cei prinși în acest cerc vicios. Modelându-ne atitudinea, demarăm procesul trecerii la acțiune. Acțiunea generează rezultate noi, care ne ajută apoi să ne redobândim încrederea în forțele proprii. Această încredere ne determină să ne implicăm în acțiuni noi, care creează rezultate noi, ceea ce duce la consolidarea extraordinară a atitudinii noastre. Ne dăm seama că am preluat controlul asupra vieții noastre și că ne îndreptăm spre viitorul pe care l-am

Indiferența consolidează provocările și obstacolele

Deși provocările și obstacolele joacă un rol important în evoluția și dezvoltarea noastră, nu este nevoie să le invităm în mod deliberat în viața noastră.

Peste zece ani, vom fi cu toții *unde* – întrebarea este însă – *unde*? Prezentul este momentul în care trebuie să ne stabilim destinația unde vom ajunge peste zece ani. Viața ne va presăra în cale destule obstacole, fără să mai fie nevoie să le atragem singuri.

O modalitate eficientă prin care putem reduce obstacolele și provocările viitoare este să anticipăm rezultatele indiferenței noastre actuale. Această metodă presupune câteva întrebări importante pe care trebuie să ni le punem referitoare la elementele fundamentale ale vieții:

Câte cărți am citit în ultimele 90 de zile?

Luna trecută, mi-am respectat cu strictețe programul de exerciții fizice?

Câte procente din venitul meu mi le-am investit anul acesta?

Câte scrisori am scris săptămâna aceasta?

Câte însemnări am făcut în jurnalul meu luna aceasta?

Răspunsurile la aceste întrebări, dar și la multe altele, ne vor oferi informații prețioase referitoare la potențialul pe care îl putem pune la bătaie pentru a obține progresul și câștigurile viitorului. Dacă nu ne putem concentra asupra lucrurilor aparent minore, nu vom reuși să ne canalizăm atenția nici asupra marilor oportunități ale vieții atunci când vor apărea în calea noastră.

Fiecare greșeală corectată cu ajutorul acțiunilor disciplinate ne pavează drumul spre succesele viitoare. În acest fel, vom completa mozaicul vieții – piesă cu piesă, victorie cu victorie.

Rolul încrederii în obținerea rezultatelor

Cei care se află în căutarea unei vieți ideale trebuie să-și exploateze potențialul la maxim, căci efectele pe care le vor resimți în caz contrar ar fi cumplite. Neexploatarea potențialului maxim duce la știrbirea încrederii în propriile forțe, dar și a respectului de sine.

Ne afectează atitudinea, creează emoții negative și generează rezultate slabe și deprimante.

Neexploatarea potențialului maxim stârnește valuri de vinovăție, ce duc la apariția îndoielii și pierderii încrederii în capacitățile noastre, lucru care ne asigură eșecul „desăvârșit“. Ne vom simți din ce în ce mai incapabili și vom înfăptui din ce în ce mai puține lucruri, ceea ce va duce la obținerea unor rezultate extrem de slabe. Dacă rezultatele încep să scadă, atitudinea va avea și ea de suferit. Se creează astfel un cerc vicios, în care ne vom învârti fără scăpare, pierzând controlul asupra vieții noastre.

Și cum a început această prăbușire? Prin neexploatarea potențialului maxim și prin lipsa de acțiune. Lucrurile rămase neterminate ne subminează încrederea nu numai în forțele noastre, ci și în posibilitățile dobândirii unui viitor mai bun.

Dar există o soluție pentru cei prinși în acest cerc vicios. Modelându-ne atitudinea, demarăm procesul trecerii la acțiune. Acțiunea generează rezultate noi, care ne ajută apoi să ne redobândim încrederea în forțele proprii. Această încredere ne determină să ne implicăm în acțiuni noi, care creează rezultate noi, ceea ce duce la consolidarea extraordinară a atitudinii noastre. Ne dăm seama că am preluat controlul asupra vieții noastre și că ne îndreptăm spre viitorul pe care l-am

visat. Totul începe, așadar, cu procesul de schimbare a *atitudinii* – cheia progresului și a marilor realizări ale omenirii.

Uneori, cea mai bună rețetă pentru o atitudine negativă este *acțiunea*. Alteori, ne trezim în fața unei atitudini corecte, ce necesită puțină modelare prin intermediul talentelor noastre. O sentință plină de înțelepciune spune următorul lucru: „Slab este cel ce permite atitudinii sale să-i controleze acțiunile și puternic este cel ce-și obligă acțiunile să-i controleze gândurile.“ Dacă rețeta succesului începe cu acțiunea sau cu atitudinea, pasul vital pe care trebuie să-l facem este să pornim fără întârziere într-o direcție sau alta. *Inerția* – indiferent de cauzele ei – este inacceptabilă.

Nu trebuie să mai amânați trecerea la acțiune. Puteți începe, așadar, să scrieți o scrisoare pe care o tot tergiversați de ceva timp sau să dați un telefon important, dar pe care îl considerați dificil. Puteți să faceți câteva însemnări în jurnalul personal sau să citiți o carte. Puteți să închideți radioul și să ascultați o casetă ce vă poate oferi informații noi și perspective valoroase.

Când viața noastră urmează un făgaș descendent, trebuie să trecem de îndată la acțiune, să schimbăm lucrurile în bine. Trebuie să facem acest lucru înarmați cu o încredere nețăr-murită, în ciuda *prezenței* temerilor noastre. Dar atunci când hotărârea noastră de a trece la acțiune devine invincibilă, temerile și îndoielile dispar ca prin minune. Rezultatele generate de aceste fapte bazate pe încredere reprezintă fundația pe care ne vom clădi o viață nouă.

Rezultatele nu sunt doar niște simple obiective; ele sunt semințele bucuriei și prosperității viitoare. Fiecare rezultat pe care îl obținem – indiferent cât de mic este acesta – constituie un pas sigur spre o viață plină de realizări și satisfacții.

Cât de departe trebuie să ajungem?

Se pare că toate formele de viață de pe această planetă se luptă să-și atingă potențialul *maxim*... cu excepția oamenilor.

Un copac nu crește doar până la jumătate din înălțimea lui potențială, spunându-și: „Gata, e suficient.“ El își înfinge rădăcinile în pământ cât mai adânc cu putință. Suge seva pământului fertil, crește cât de mult poate, își mărește trunchiul atât cât îi permite natura și apoi ne privește de sus ca și când ne-ar spune că și noi putem să ajungem unde ne dorim dacă ne exploatăm potențialul maxim.

De ce omul, care este – fără îndoială – cea mai inteligentă ființă de pe pământ, nu se luptă să-și atingă potențialul maxim? De ce ne oprim la jumătatea drumului? De ce nu ne luptăm cu toate puterile să ajungem acolo unde ne dorim? Raspunsul este simplu: avem libertatea de a alege.

În cele mai multe cazuri, această libertate este un dar neprețuit. Când vine vorba însă de exploatarea talentelor, capacităților și oportunităților noastre, acest dar devine un blestem. Căci adesea alegem *inerția* în locul acțiunii, preferând să ne odihnim la umbra unui copac decât să ne lăsăm stimulați de lupta lui acerbă pentru atingerea perfecțiunii.

Cele două opțiuni pe care le avem

Avem cu toții la dispoziție două opțiuni referitoare la drumul pe care vrem să-l urmăm în viață. Prima opțiune este să nu ne exploatăm potențialul maxim, să nu fim ceea ce putem să fim în realitate; să câștigăm mai puțin; să avem mai puțin; să citim și să gândim mai puțin; să încercăm mai puțin și să ne disciplinăm mai puțin. Aceasta este o opțiune care ne oferă o viață goală și searbădă, o viață bazată pe teamă și neîncredere, nu pe realizări și satisfacții.

Care este cea de a doua opțiune? Să atingem potențialul maxim; să ajungem la destinația dorită; să citim cât mai multe cărți cu putință; să câștigăm cât mai mult; să dăruim cât putem de mult; să obținem realizările și rezultatele extraordinare pe care ni le dorim. Cu toții avem această opțiune.

A face sau a nu face. A fi sau a nu fi. A fi totul sau nimic.

Precum un copac ce își întinde crengile spre ceruri, trebuie să atingem și noi potențialul cu care suntem înzestrați. De ce nu facem tot ce putem, în fiecare clipă de viață, cât mai mult timp cu putință?

Obiectivul nostru primordial trebuie să fie acela de a crea cât mai multe lucruri în viață în funcție de talentul, capacitățile și dorințele noastre. Dacă nu ne vom exploata potențialul maxim, ne vom prăbuși pentru totdeauna în abisul ignoranței și nimicniciei omenești.

Rezultatele sunt cel mai bun indicator al progresului uman. Nu avem nevoie de discuții, de explicații sau de justificări. Avem nevoie de rezultate! Dacă acestea nu sunt pe măsura potențialului nostru, atunci trebuie să luptăm ca să ne depășim condiția și să ajungem la destinația dorită. Răsplățile cele mai mari sunt rezervate celor care conferă valoare propriei lor personalități, dar și lumii înconjurătoare prin *evoluția* lor spectaculoasă.

∞ Capitolul 5

STILUL DE VIAȚĂ

Ultimul element care completează mozaicul vieții (alături de filozofie, atitudine, acțiune și rezultate) este *stilul de viață*.

Stilul de viață presupune modul în care alegem să ne trăim viața. Presupune înțelegerea diferenței dintre lucrurile minore ale vieții și adevăratele sale comori.

Mulți indivizi au învățat să *câștige* bine, dar nu au învățat să *trăiască* bine. Putem spune că au preferat să aștepte să se îmbogățească înainte de a practica rafinamentul. Ei nu înțeleg faptul că rafinamentul este *cauza* averilor și rezultatul acestora.

Unii susțin că vinovat pentru atitudinea lor negativă față de viață este venitul lor mic. Dacă ar rezolva problema banilor – spun ei – ne-ar arăta ce înseamnă fericirea. Nu au descoperit însă că tocmai eșecul lor de a găsi fericirea în trecut le-a afectat venitul actual. Dacă vor continua să nutrească acest mod eronat de gândire, nefericirea pe care o resimt în prezent le va influența și venitul pe care îl vor câștiga în viitor. Dacă nu vor înțelege că fericirea este parte integrantă a *cauzei*, iar averea este doar o *consecință*, circumstanțele vieții lor nu se vor schimba niciodată.

Stilul de viață este o oglindă care ne reflectă atitudinea și sistemul de valori

Așa cum am spus deja, sentimentele, gândurile și acțiunile noastre fac parte din procesul mental care determină

rezultatele finale. Dacă nu suntem mulțumiți de circumstanțele noastre actuale, le putem modifica, schimbându-ne mai întâi modul de gândire și sentimentele.

Stilul de viață este, de asemenea, o consecință a acestui proces de gândire. Ne putem modifica, așadar, stilul de viață, schimbându-ne sistemul de valori, astfel încât să luăm hotărâri mult mai bune și mult mai valoroase.

Ne putem bucura chiar acum de stilul de viață pe care ni-l dorim. Nu trebuie să așteptăm până când vom deveni bogați, puternici sau celebri ca să savurăm fericirea. Nu trebuie să amânăm momentul în care ne putem înfrupta în voie din bună-tățile vieții până când ne vom fi atins obiectivele legate de carieră. Putem să ducem o viață frumoasă și îmbelșugată chiar de astăzi.

Oricine poate să doneze bani în scop caritabil. Dar adevăratele bucurii le trăim numai atunci când ne dăruim cu totul celor din jur – când le dăruim timpul și existența noastră desăvârșită.

Plătind un preț puțin mai mare decât pentru un bilet de cinema, oricine poate să participe la un concert simfonic. Muzica este însă la fel de răvășitoare dacă o ascuți dintr-o lojă privată sau de pe ultimul rând al sălii de concerte.

Nu trebuie să ai un tablou de Rembrandt ca să-i recunoști geniul extraordinar.

Dăruit cu sinceritate, un singur trandafir poate să semnifice mai mult decât o sută de orhidee.

Spectacolul pe care îl oferă soarele la apus este încă gratuit și ne putem bucura cu toții de această priveliște uluitoare.

Nu trebuie să fim bogați pentru a trăi o viață bogată. Fericirea și împlinirea sufletească pe care le visăm pot fi ale noastre dacă ne schimbăm sentimentele și gândurile față de acest concept care se numește stil de viață.

Cantitatea nu este o calitate a stilului de viață

Acest lucru este valabil și pentru cultură, rafinament și alte aspecte ale vieții. Ele sunt niște arte ce trebuie practicate

de cei care își doresc o viață ideală. Pentru a deveni maestri ai acestor arte, trebuie să punem în practică ce avem în *prezent*.

Indiferent de circumstanțele noastre, putem să punem în practică oricând dorim arta rafinamentului. De exemplu, cunoaștem cu toții obiceiul de a lăsa bacșiș ospătarilor care ne servesc la restaurante. Dar puțin dintre noi cunoșc originea și scopul pentru care lăsăm un bacșiș. Cuvântul „bacșiș“ („tip“ în engleză) reprezintă abrevierea expresiei „To Insure Promptness“ (a asigura promptitudinea). Această expresie presupune faptul că bacșișul trebuie dat înainte de a beneficia de serviciile ospătarului, nu după.

Rafinamentul constă în abordarea subtilă a persoanei care ne servește, oferindu-i bacșișul *înainte*, nu după ce consumăm meniul. Firește, bacșișul trebuie să implice o sumă suficientă de bani, care să ne asigure de serviciile ireproșabile ale ospătarului. Putem să îmbinăm gestul cu câteva cuvinte bine alese: „Oaspeții mei din această seară sunt cu totul deosebiți și vreau să le ofer o experiență de neuitat. Vreau să ai grijă să nu le lipsească nimic și în acest scop, îți ofer o mică atenție.“

Această scurtă conversație, însoțită de o anumită sumă de bani, va face într-adevăr minuni. Își va dovedi și mai mult eficiența în momentul în care cuvintele vor fi rostite cu multă sinceritate și accentuate de un zâmbet cald. Asta presupune arta rafinamentului – găsirea unor modalități simple prin care putem conferi vieții un caracter unic. Oricine poate să facă acest lucru. Este extrem de ușor.

Este la fel de ușor să nu punem în practică această artă. Este ușor să consumăm meniul, să tolerăm serviciile proaste, să ne enervăm și să distrugem o seară frumoasă doar pentru simplul fapt că nu suntem în stare să dăm dovadă de gesturi aparent minore, dar extraordinare.

Stilul de viață înseamnă să facem lucruri obișnuite într-un mod civilizată și rafinat. Nu trebuie să ne ridicăm de la masă spumegând de furie din cauza serviciilor îndoielnice și să-i aruncăm priviri de gheață ospătarului. Imaginați-vă efectul

pe care l-ar avea un comportament atât de necivilizat asupra oaspeților pe care ați sperat să-i impresionați în seara respectivă! Ar transforma o seară frumoasă într-un adevărat coșmar și asta pentru că nu ați binevoit să investiți câțiva dolari în asigurarea promptitudinii.

Trebuie să învățăm să cheltuim sume mici de bani într-o manieră elegantă înainte de a stăpâni arta marilor cheltuieli rafinate.

Stilul de viață este o oglindire a personalității și evoluției noastre

Stilul nostru de viață ne transmite un mesaj clar referitor la personalitatea și modul nostru de a gândi. Stilul de viață implică destinația la care dorim să ajungem, acțiunile pe care le întreprindem și sentimentele pe care le trăim în momentul în care am ajuns la capătul călătoriei noastre. Stilul de viață se referă la modul în care ne îmbrăcăm, la mașinile pe care le conducem și la genul de petreceri pe care le frecventăm.

Stilul de viață este îmbinarea armonioasă dintre consistență și stil, rafinament și intelect, dar și control emoțional în vremuri de restriște și descătușare emoțională în momente de bucurie și fericire.

Oamenii care au obținut succesul și cei care îl caută cu toată seriozitatea ne comunică prin stilul lor de viață nivelul de rafinament și inteligență pe care au reușit să-l atingă. Comportamentul lor ne sugerează fără umbră de îndoială intensitatea procesului de dezvoltare personală.

Întreaga noastră ființă le comunică celor din jur nivelul intensității pe care l-a atins acest proces de dezvoltare și perfecționare. Lucrurile pe care le facem sau le spunem și poate chiar întreaga noastră înfățișare exterioară ne dezvăluie atitudinea pe care o nutrim față de viață. Dacă preferăm să cheltuim mai mulți bani pe gogoși decât pe cărți, atunci acest lucru trădează „sinceritatea” dorinței noastre de a obține progresul personal.

Dacă ne petrecem serile în compania unei cărți, în fața calculatorului sau a televizorului, dacă vorbim cu copiii sau ne distrăm cu colegii de la serviciu, stilul de viață ne dezvăluie atitudinea și sistemul de valori. Putem să ne bucurăm cu toții de o viață mai bună. Nu avem nevoie de bani pentru a schimba stilul de viață. Nu trebuie decât să învățăm să apreciem adevăratele valori ale vieții.

Stilul de viață nu este un premiu pe care îl primim automat

Stilul de viață presupune conceperea unor modalități unice prin care ne putem trăi viața. Aceasta este o artă pe care trebuie să o stăpânim, nu un statut la care trebuie să ajungem. Stilul de viață presupune descoperirea unor modalități noi prin care putem conferi mai multă bucurie, plăcere, fericire și consistență vieții noastre, dar și a celor dragi nouă.

Mulți dintre noi visează să devină bogați și să aibă o casă frumoasă, de care să aibă alții grijă pentru ca noi să avem parte de mai mult timp liber. Visăm să câștigăm la loterie ca să putem renunța la slujbele noastre și să pornim în căutarea bunătăților vieții. Visăm să avem șoferi care să ne conducă la destinațiile dorite și servitori care să aibă grijă de noi în așa fel încât să avem tot timpul din lume pentru a face tot ce ne trece prin cap.

Întrebarea este: *ce am face* în acest caz? În curând, tot ceea ce am visat să facem într-o zi și-ar pierde valoarea și consistența, așa cum s-ar întâmpla și cu stilul nostru de viață. Ne-am plictisi de prea multe călătorii, de prea multe petreceri, de prea mult somn și de prea multă distracție.

Dacă nu căutăm o viață plină numai de distracție și veselie, atunci ce căutăm? Ce înseamnă această noțiune pe care o numim stil de viață?

Poate că opiniile noastre referitoare la această noțiune sunt complet diferite, dar sunt convins că suntem cu toții de acord

asupra unui singur lucru: nu este un premiu pe care îl primim automat pentru simplul fapt că posedăm mai mult decât semenii noștri. Stilul de viață este rezultatul unei existențe bogate spiritual, bazate pe comori sufletești, nu materiale. Stilul de viață nu este o încununare a eforturilor noastre depuse pe plan profesional, ci pe plan spiritual.

Stilul de viață trebuie analizat și pus în practică

Dacă vrem să fim bogați, trebuie să analizăm noțiunea de bogăție, iar dacă vrem să fim fericiți, trebuie să analizăm fericirea. Chintesența acestor analize creează stilul de viață.

Mulți oameni nu-și bat capul să studieze aceste noțiuni atât de importante. Planul pe care și l-au „conceput“ pentru găsirea fericirii constă în speranța că norocul le va surâde într-o bună zi și vor gusta din plin din cupa fericirii. Dar fericirea este o artă, nu o întâmplare. Nu este o minune care ne pică din cer. Fericirea – această trăire unică, pe care o identificăm greșit cu succesul material – trebuie să preceadă succesul. Fericirea este mai mult cauza succesului și mai puțin rezultatul acestuia, astfel încât putem gusta oricând din cupa fericirii, indiferent de circumstanțele noastre prezente.

Învățați să vă mulțumiți cu ce aveți, luptând însă pentru ceea ce vă doriți!

Ne putem schița singuri noțiunea de fericire. O putem concepe și o putem trăi. Nu trebuie să mai amânăm acest moment. Amânarea nu face altceva decât să prelungească agonia creată de serviciile îndoielnice, de clipele de mânie, de distrugerea momentelor de bucurie și de perpetuarea unei vieți lipsite de valoare.

Fericirea își poate face însă apariția oriunde și oricând, pentru că nu are nici o legătură cu lucrurile materiale. Fericirea nu depinde de conturile noastre bancare. Dacă putem

număra pe degete clipele fericite și apoi punem niște inele cu diamante pe aceste degete, nu înseamnă ca avem parte de mai multe momente fericite. Dacă nu am reușit să încheiem niște relații de prietenie solide în vremuri de restriște, cu siguranță nu ne vom face prieteni nici după ce situația noastră financiară se va îmbunătăți. Nu ne putem permite să ratăm consolidarea unei relații valoroase cu o persoană care ne-a fost alături și în momente de bucurie, dar și în momente de tristețe, care ne cunoaște și ne acceptă așa cum suntem, care ne iubește necondiționat și care ne determină să-I mulțumim Cerului pentru că ne-a dăruit-o.

Putem trăi adevărate clipe de fericire privindu-ne copiii cum învață să meargă pe o bicicletă luată la mână a două decât tânjind după una nouă. Le vom refuza această bucurie – lor sau nouă înșine – doar pentru că nu ne putem permite acum să cumpărăm cele mai bune sau cele mai scumpe jucării?

Nu puteți extrage fericirea dintr-un cont bancar. Ea este consecința stilului nostru de viață. Nu este o greșeală să ne dorim mai mult pentru noi sau pentru familia noastră. Dar asta nu înseamnă că nu ne putem bucura de bunătățile vieții doar pentru că avem mai puțin decât semenii noștri. Dacă nu vom învăța să ne mulțumim cu ce avem în prezent, nu vom fi niciodată fericiți, indiferent de oportunitățile pe care le vom întâlni în cale.

Indiferent unde sunteți, încercați să vă implicați în prezent cu toată ființa voastră!

Unul dintre motivele primordiale pentru care nu reușim să găsim fericirea sau să ne creăm un stil unic de viață îl constituie incapacitatea noastră de a stăpâni arta *de a fi*.

Deși suntem acasă, gândurile ne zboară în continuare la sarcinile de serviciu. Iar când suntem la serviciu, ne trezim că suntem copleșiți de problemele de acasă.

Realizăm la un moment dat că nu ascultăm ce ne spun cei din jur. Poate că auzim cuvintele, dar nu recepționăm mesajul.

Descoperim pe parcursul zilei că ne concentrăm asupra experiențelor trecute sau asupra posibilităților viitoare. Suntem atât de absorbiți de ziua de ieri sau de cea de mâine încât nu observăm cum ziua de astăzi ne scapă practic printre degete.

Trecem prin ziua respectivă fără să-i realizăm valoarea. Gândul ne poartă peste tot, în timp și ne privează de bucuria pe care ne-o poate oferi clipa prezentă.

Stilul de viață presupune să învățăm să *participăm* cu toată ființa noastră la evenimentele din prezent; să ne concentrăm și să captăm valoarea experiențelor și sentimentelor pe care ni le poate oferi prezentul. Stilul de viață presupune să învățăm să privim un apus de soare; să ascultăm tăcerea; să capturăm fiecare moment din viață și să-l integrăm în procesul dezvoltării și evoluției noastre. Stilul de viață este plămădit nu din acțiunile noastre, ci din trăirile noastre. Și dacă nu vom învăța să *ne implicăm* în prezent cu toată ființa noastră, nu vom stăpâni niciodată arta *de a trăi*.

Lăsați-vă mângâiați de aripa vieții!

Există o mare diferență între *a merge* la Paris și *a te bucura* de frumusețile Parisului. Verbul „a merge“ implică o acțiune fizică; „a te bucura de ceva“ presupune implicare sentimentală.

Pentru a trăi și a ne bucura de viață, trebuie să ne lăsăm mângâiați de aripa ei. Și nu doar de experiențele pozitive. Trebuie să trăim atât suferințele și tristețea, cât și pierderile și dorințele. Emoțiile ne îmbogățesc viața și conferă personalității și evoluției noastre un caracter unic.

Pentru a trăi o viață unică, trebuie să devenim niște indivizi unici, încercând o gamă largă de experiențe și emoții umane. Numai atunci vom avea parte de o viață plină de consistență și valoare.

Progresul începe cu un *sentiment*. Nu atragem o viață mai bună doar pentru că ne-o dorim cu ardoare; o atragem adoptând sentimentele celor care au deja o viață mai bună.

Dacă vrem să fim fericiți, începem să gândim, să simțim și să acționăm ca și când am fi „fericiți“.

Dacă vrem să fim bogați, începem să gândim, să simțim și să acționăm ca și când am fi „bogați“.

Orice tată, care își dorește acest lucru, poate să capteze atenția și să se bucure de aprecierea familiei sale bazându-se pe resursele *actuale*. Nu trebuie să aștepte să se îmbogățească pentru a descoperi și împărtăși fericirea. Nu trebuie să aștepte să devină un individ unic pentru a se bucura de fericire. Trebuie doar să se mulțumească cu ce are și să-și pună la treabă „posesiunile spirituale“. Va descoperi astfel că universul său își va extinde granițele. Nu trebuie decât „să respire“ adânc în piept aerul fericirii și să-și investească talentele și calitățile unice pentru a savura la maxim frumusețea prezentului.

Bucuria pe care o poți trăi văzând chipul radiind de fericire al fiicei tale atunci când îi dăruiești un bilet la un concert în valoare de 20 de dolari (acesta fiind singurul dar pe care i-l poți face în prezent) poate să echivaleze cu fericirea pe care ar trăi-o dacă i-ai dăruit un automobil în valoare de 20.000 de dolari. Acest gest își poate dovedi eficiența cu atât mai mult cu cât – în trecut – te-ai certat cu fiica ta pentru că insistă „să cheltuiască banii pe fleacuri de acest gen, cum este un concert“. Imaginați-vă ce efect ar crea tatăl – capul familiei, care își dorește să devină rafinat și bogat – dacă i-ar arunca disprețuitor fiicei sale o bancnotă de 20 de dolari, dezaproband fățiș dorința acesteia de a merge la acest concert atât de important pentru ea!

Ar fi mult mai bine dacă i-ar face o surpriză fiicei lui, cumpărându-i biletul și dăruindu-i-l într-o manieră elegantă, susținută de câteva cuvinte bine alese. Ar fi și mai bine dacă tatăl ar cumpăra două bilete și ar merge la concert cu fiica lui. Apoi, după terminarea concertului, ar putea să o invite să ia masa împreună într-un loc deosebit, unde mâncarea este extraordinară, iar serviciile ireproșabile – datorită bacșișului aferent.

Asta înseamnă stilul de viață: descoperirea unor modalități unice de a le dărui celor dragi momente și experiențe de neuitat cu mijloacele pe care le avem la dispoziție.

Putem începe să ne modelăm stilul de viață dăruind tot ceea ce putem să dăruim. Fie că este vorba de timpul nostru, de un cuvânt de apreciere sau încurajare, de atenția noastră necondiționată, vom crea o experiență unică și imposibil de uitat.

Nu trebuie să permitem timpului sau oportunităților să ne scape printre degete, ratând șansa de a crea momente unice de fericire. Dacă vom continua să așteptăm până când vom avea resursele necesare să realizăm lucruri *mărețe* – fără să stăpânim arta de a trăi viața în adevăratul sens al cuvântului – s-ar putea să descoperim că am așteptat prea mult.

Hai-deți să începem chiar acum procesul prin care vom da naștere experiențelor și amintirilor nemuritoare!

Stilul de viață este o sursă de bucurie și fericire, care este la îndemâna oricui, indiferent de circumstanțele sale prezente.

Viața ne oferă nenumărate oportunități prin care putem să cunoaștem și să sondăm complexitatea fericirii, rafinamentului și aprecierii. Trebuie doar să ne schimbăm mentalitatea și să luăm hotărârea de a trece imediat la acțiune. Demonstrându-ne fermitatea și dorința acerbă de a captura și savura toate oportunitățile vieții – indiferent cât de mici ar fi acestea, vom descoperi că viața ne va oferi experiențe mult mai bogate decât ni le-am imaginat vreodată.

☉ Concluzii

CUM SĂ DEZVOLTĂM SIMȚUL IMPERATIVULUI

Aș vrea să subliniez în încheierea acestei cărți faptul că succesul sau eșecul nostru depinde de trei lucruri fundamentale:

de cunoștințele noastre,

de sentimentele pe care le generează aceste cunoștințe

și

de acțiunile pe care le întreprindem în funcție de sentimentele și cunoștințele noastre.

Dar mai există un alt element esențial pe care trebuie să-l stăpânim dacă vrem să întreprindem schimbări majore în viața noastră. Acest ultim element vital este cel care îmbină armonios toate piesele din mozaicul vieții, creând în final tabloul de ansamblu.

Este posibil ca unii oameni – deși au pus în aplicare toate principiile despre care am discutat în această carte – să se afle în continuare la o distanță apreciabilă de obiectivele lor. În ciuda eforturilor de a-și remodela filozofia, de a adopta o atitudine pozitivă, de a-și restructura întreaga personalitate, de a-și studia rezultatele și de a-și concepe un stil de viață unic, nu reușesc să ajungă la destinația dorită.

Care sunt motivele pentru care acești oameni continuă să se învârtă într-un cerc vicios, în ciuda hotărârii lor ferme de a-și schimba radical viața? De ce indivizii care își plantează cu multă grijă semințele câștigului nu reușesc să se bucure de o recoltă bogată?

Zona de confort umană

Poate că răspunsul la aceste întrebări îl constituie faptul că avem deja atât de mult încât ajungem să ne mulțumim cu ce avem.

Avem cu toții un spațiu în care locuim, un telefon, un televizor, o mașină și o sursă de venit. Avem haine și mâncare la discreție. Pentru că lucrurile vitale nu ne lipsesc, ne instalăm într-un loc periculos pe care eu îl numesc „zonă de confort“. Ne lipsește impulsul disperării sau forța inspirației care să ne determine să trecem la acțiune. Poate că ne dorim mai mult. Dar nu suntem impulsionați nici de o nevoie arzătoare și nici de o dorință acerbă de a ne depăși condiția.

Aspectul cel mai periculos al zonei de confort este incapacitatea noastră *de a auzi*. Cu cât această zonă este mai confortabilă, cu atât ignorăm mai mult bătăile ceasornicului. Pentru că ni se pare că avem atât de mult timp la dispoziție, irosim clipa prezentă. O dedicăm distracției, nu pregătirii spirituale.

Cei care trăiesc în zona de confort și-au stabilit o filozofie ciudată despre viață și nemurire. „Am tot timpul din lume ca să-mi modelez propria poveste de succes. Există întotdeauna ziua de mâine. Există întotdeauna săptămâna viitoare, luna viitoare sau anul viitor. Nu avem motive de îngrijorare. Nu trebuie să schimbăm nimic în momentul de față. Niciodată nu va fi la fel cum este astăzi... *Anul viitor*, de exemplu, lucrurile vor fi complet diferite.“

Și așa – în acest moment – cei care își doresc să-și schimbe viața se mulțumesc să păstreze lucrurile așa cum sunt. Ne vom dedica ziua de astăzi relaxării, sau conceperii unor planuri de bătaie, sau emisiunilor de la televizor, sau adunării forțelor pentru o nouă ofensivă împotriva mediocrității, care – însă – va începe *mâine*.

„Mâine mă voi trezi dis-de-dimineată și voi lucra până târziu în noapte, investindu-mi talentul și resursele în realizarea unor schimbări dramatice“ – spune persoana hotărâtă să întreprindă aceste schimbări, dar fără să înțeleagă pe deplin semnificația conceptului de lucruri imperative. „Am citit trei cărți luna trecută, așa că luna asta voi face pauză. Am muncit din greu săptămâna asta, de aceea cred că mâine mă voi odihni. Trebuie să dau un telefon astăzi, dar și mâine este o zi. Așa că voi suna mâine.“

Acestea sunt exemple de greșeli de raționament – mici, dar repetate în fiecare zi...

Astăzi este ziua de mâine a zilei de ieri

Problema cu care ne confruntăm așteptând ziua de mâine este faptul că – atunci când sosește – devine *ziua de astăzi*.

Astăzi este ziua de mâine a zilei de ieri. Întrebarea este: ce am făcut cu oportunitatea pe care ne-a oferit-o această zi? Vom irosi adesea ziua de mâine așa cum am irosit-o și pe cea de ieri și cum o irosim și pe cea de azi. Toate lucrurile pe care le-am fi putut realiza ne-au scăpat printre degete, în ciuda intențiilor noastre bune.

Trebuie să ne reamintim adesea că nisipul clepsidrei se scurge implacabil. Trebuie să înțelegem că bătăile ceasornicului, care au început în ziua în care ne-am născut, vor înceta într-o zi pentru totdeauna.

Timpul este același pentru toată lumea. Nu favorizează pe nimeni. Ne dăruiește în aceeași măsură și lucruri frumoase, dar și lucruri triste.

Timpul ne dăruiește șanse extraordinare, dar ne cere să ne grăbim.

Semnalul de două minute

Este interesant de urmărit echipele de fotbal care își dispută campionatul în zilele de duminică. Primele 58 de minute ale jocului, nu fac decât să urmeze planul de bătaie pe care și l-au conceput pentru obținerea victoriei. Apoi, se întâmplă un lucru

remarcabil. Pe teren intră un oficial care dă „semnalul de doua minute“.

Evenimentele care se petrec în 120 de secunde îți iau practic respirația. În aceste două minute de meci, suntem martorii unui joc mult mai intens, mai inteligent și mai dinamic decât am văzut în primele 58 de minute.

De ce?

Pentru că jucătorii înțeleg că înfrângerea este iminentă și luptă acum din toate puterile, impulsionați de trecerea implacabilă a timpului. Participanții sunt conștienți de faptul că timpul nu favorizează pe nimeni. Ei trebuie să profite la maxim de minutele care au mai rămas din joc.

Echipa care se află în pragul înfrângerii a dat dovadă – pe tot parcursul jocului – de multă imaginație și intensitate. Fotbaliștii sunt înzestrați cu un potențial extraordinar și au avut nenumărate ocazii să marcheze goluri în poarta adversă. Dar în ciuda eforturilor lor, jucătorii nu au reușit să dea un randament maxim. Fluierul care anunță semnalul de două minute este uneori o simplă formalitate, care le dă tuturor de înțeles că înfrângerea este iminentă și ireversibilă.

Același lucru este valabil și pentru viața personală a unui individ. Secunde se transformă în minute, minutele în ore, iar orele în zile până când descoperim într-o dimineață că am ratat toate șansele vieții. Ne petrecem ultimii ani gândindu-ne la visurile care nu s-au împlinit niciodată și regretând toate lucrurile care s-ar fi putut întâmpla, dar pe care le-am „ucis“ prin lipsa noastră de acțiune.

Când jocul vieții ajunge la final, nu mai avem șansa să se corectăm greșelile. Ceasornicului – ce ne răpește minutele de viață – nu îi pasă dacă suntem învingători sau învinși. Nu-l interesează cine câștigă sau cine pierde în jocul existenței. Nu-i pasă de pretexte, echitate sau egalitate. Singurul lucru important este felul în care am jucat acest joc.

Indiferent de vârsta pe care o aveți în prezent, trebuie să vă lăsați impulsionați de simțul imperativului și să treceți la acțiune

chiar acum – în acest moment. Trebuie să fim conștienți mereu de valoarea fiecărei clipe de viață – de valoarea momentelor care par atât de ne semnificative încât pierderea lor trece neobservată.

Avem la dispoziție tot timpul din lume. Avem foarte multe șanse... foarte multe oportunități... ani în care putem demonstra lumii întregi lucrurile pe care le putem înfăptui. Pentru cei mai mulți dintre noi, va exista întotdeauna ziua de mâine, săptămâna viitoare, luna viitoare și anul viitor. Dar dacă nu vom înțelege importanța pe care o are simțul imperativului, vom irosi aceste clipe prețioase de viață, așa cum am irosit săptămânile, lunile și anii de dinaintea lor. Și nu există un izvor inepuizabil de timp!

Învățați să vedeți tabloul viitorului!

Dacă am putea surprinde cu ochiul minții tabloul viitorului, atunci poate că ne-am trăi viața cu mai multă seriozitate. Povestea pe care v-o împărtășesc în cele ce urmează ilustrează în mod dramatic consecințele incapacității noastre de a înțelege caracterul implacabil al timpului.

Într-o zi, un om plutea cu bărcuța lui pe fluviul Niagara. Apele erau liniștite, vântul adia blând, iar soarele strălucea pe cerul senin. Cu doar câteva minute înainte, omul plecase în larg, dar nu se îndepărtase prea mult de țărm. Nu avea motive de îngrijorare. După ce își aruncă undița în apă, își lăsă gândurile să zboare în voie.

Și bărcuța lui plutea în voie. Înainta aproape imperceptibil pe apele fluviului, așa cum se întâmplă cu orice ambarcațiune lăsată să plutească în derivă. Dar toate ajung – în cele din urmă – la o destinație și lăsate în voia sortii par împinse spre destinația respectivă de o forță ciudată și nevăzută.

Preocupat de activitatea sa din momentul acela, omul nu a observat faptul că bărcuța lui începuse să plutească ceva mai repede. Gândurile sale se concentră asupra pescuitului. Avea destul timp să cugete asupra aspectelor serioase ale vieții. Deocamdată, se mulțumea să se relaxeze și să savureze din plin activitatea sa preferată. Dorea să ignore marile provocări ale

destinului, dedicându-și această oră din viața plutirii în derivă.

Deodată însă, ceva l-a trezit din reveria sa. Auzi un zgomot care venea din departare, dar care – dintr-odată – i se păru asurzitor. Observă atunci că bărcuța lui nu mai plutea pe ape line, iar perspectiva nu era deloc liniștitoare.

Se uită în jurul lui și descoperi că malurile râului nu se mai vedeau deloc, ca și când ar fi fost înghițite de ape. Bărcuța lui nu era dotată cu motor, iar el avea la dispoziție doar o singură vâslă. Nu i se păruse necesar să o doteze cu motor sau cu două vâsle.

Încerca să înțeleagă ce se întâmplă, căci părea să fi ajuns din ape calme și line în ape tulburi și mâniașe, pe care nu le putea controla.

Înțelese apoi de-ndată situația cumplită în care se afla. Zgomotul asurzitor, valurile înspumate și mișcările necontrolate ale bărcii sale i-au schițat un tablou înspăimântător. Se îndrepta implacabil spre hăul cascadei Niagara.

Mintea sa revărsa o cascadă de gânduri și sentimente. Dacă s-ar fi gândit la consecințele plutirii sale în derivă; dacă ar fi fost mai bine pregătit și echipat; dacă și-ar fi dotat bărcuța cu un motor – pentru orice eventualitate; dacă ar fi observat tragedia mai devreme; dacă... dacă...

Dacă ar fi observat mulțimea de oameni care se strânseseră pe cele două maluri, aflând că o barcă se îndrepta cu repeziciune spre un dezastru iminent... Se părea că martorii acestei tragedii cumplite doreau să-l ajute, dar orice încercare de salvare le-ar fi pus și lor viața în pericol. Unii au încercat în zadar să-i arunce frânghii sau să-l ajute să se agațe de ramurile copacilor, dar cei mai mulți priveau împietriți drama care n-ar fi trebuit să se întâmple.

El a înțeles atunci soarta îngrozitoare ce-l aștepta, datorată neglijenței și indiferenței sale. Era victima propriei sale preocupări – a nepăsării sale de a acorda atenție unui mediu viclean, care îl putea înghiți într-o clipă, punând capăt existenței, oportunităților și visurilor sale.

Se gândi în ultimul moment la faptul că ar schimba totul

în viața lui dacă ar mai avea o șansă. Gândurile îi zburau prin minte cu aceeași repeziciune cu care bărcuța se îndrepta spre destinația finală.

Dacă ar mai fi avut o șansă, ar fi putut să vadă și să evite dezastrul viitor. L-ar fi văzut cu ochiul minții înainte ca acesta să se întâmple. Ar fi anticipat consecințele neatenției și indiferenței. Ar fi văzut în mintea sa valurile înspumate, ar fi auzit iureșul înspăimântător al cascadei și ar fi simțit viteza cu care gonea bărcuța sa spre o destinație cumplită, dar ar fi reușit să acționeze din timp pentru a-și salva viața.

Dacă ar fi putut fi salvat din apele involburate, ar fi învățat să-și aprecieze la justa lor valoare talentul, oportunitățile și timpul. Nu s-ar fi lăsat înșelat de mirajul frivolității și nici nu ar fi lăsat garda jos.

Dar, din păcate, acum nu mai avea timp.

Trebuie să analizăm apele pe care plutim în prezent

Cu toții plutim într-o anumită direcție în acest moment. Singurul lucru pe care îl putem determina este destinația spre care ne îndreptăm. Nu știm însă dacă mai avem suficient timp ca să schimbăm această destinație.

Lucrurile pe care le-au înfăptuit unii oameni în trecut au trasat un drum care amenință să le încâtușeze viitorul. Cu toate acestea, ei refuză să treacă imediat la acțiune. Plutesc în derivă pe apele indiferenței și neatenției. Dorința de distracție este mai puternică decât dorința de educație. În loc să caute și să cerceteze, ei cad pradă ideii conform căreia micile erori de raționament nu pot să cântărească atât de mult în balanța vieții și nu pot să o influențeze într-o măsură prea mare. Încă nu au învățat că toate acțiunile de astăzi sunt consecințele zilei de mâine. Faptele lor neglijente și gândurile ce plutesc în derivă le înghit cea mai prețioasă resursă – *timpul*. Pentru că li se pare că au tot timpul la dispoziție, privesc indiferenți cum oportunitățile prezentului le scapă printre degete.

Filozofia noastră ne conduce spre o anumită destinație a viitorului. Același rol îl îndeplinesc și atitudinea, acțiunile și rezultatele noastre. Stilul de viață ne încurajează fie să sondăm adâncurile experiențelor noastre emoționale, fie ne șoptește să așteptăm până când vom avea totul la dispoziție.

Personalitatea și evoluția noastră trebuie analizate nu doar din perspectiva obiectivelor noastre, ci și din cea a timpului care trece implacabil. Poate că mai avem doar câțiva ani sau câteva luni la dispoziție. Nu vi se pare logic, așadar, să facem ceva constructiv cu timpul pe care îl mai avem, decât să așteptăm cu nepăsare ca viața să treacă pe lângă noi?

Viața nu este destinată repetițiilor

Nu mai avem timp pentru repetiții. Repetițiile sunt destinate perioadei copilăriei și școlii.

Suntem acum participanți maturi în jocul vieții, iar adversarul nostru reductibil este mediocritatea. În lipsa unei acțiuni intense și inteligente, eșecul ne va invada, distrugând și minimul de progres pe care l-am făcut. Nu putem să așteptăm „semnalul de două minute”. Nu putem să așteptăm până în ultimele momente ale jocului ca să descoperim că planul pe care ni l-am conceput nu dă rezultatele scontate. Și nu putem să așteptăm până când auzim ultimele bătăi ale ceasornicului ca să capturăm oportunitățile vieții.

Trebuie să adoptăm de îndată un nou mod de gândire și să obținem noi rezultate.

Trebuie să ne impunem o disciplină nouă și să ne însușim o atitudine care să ne stimuleze – *pe noi* și să-i inspire pe *semenii noștri*.

Nu putem să așteptăm o anumită ocazie care să ne ofere rezultate invincibile. Trebuie să ne identificăm cu cele actuale și să le înhățăm, indiferent care sunt acestea. Trebuie să le insuflăm talentul, forța și vigoarea noastră și vom descoperi că nimic nu ne poate împiedica să realizăm ce ne-am propus.

Nu putem să ne oprim în drumul nostru doar pentru că fiecare

oportunitate are și factori de risc. Trebuie, în schimb, să capturăm fiecare șansă care există în acești factori de risc, conștienți fiind de faptul că trebuie să ne asumăm *riscul* de a merge cât mai departe pentru a descoperi unde putem să ajungem cu adevărat.

* * *

Puteti s-o faceti! Va puteti schimba viața, în mod deosebit dacă țineți seama de caracterul implacabil al timpului.

Nu uitați, ceasornicul înregistrează clipele de viață! Puteți realiza tot ce vă doriți dacă treceți la acțiune chiar acum!

Este ușor să obținem succesul și fericirea. Dar este și mai ușor să le ignorăm.

Rezultatele finale ale vieții voastre vor fi determinate de numărul erorilor de raționament, repetate în fiecare zi sau de hotărârile pe care le-ați luat și regulile pe care vi le-ați impus, practicate zi de zi:

- Hotărârea de a vă extinde granițele filozofiei;
- Hotărârea de a adopta o atitudine pozitivă;
- Hotărârea de a vă implica în acțiuni dinamice și valoroase, care vor genera rezultate mult mai bune;
- Hotărârea de a vă analiza rezultatele pentru a putea anticipa viitorul cu mai multă obiectivitate;
- Hotărârea de a trăi viața la maxim și de a vă investi toate experiențele într-un viitor mult mai bun.

Acestea sunt marile încercări ale vieții unde trebuie să îmbinați talentul, imaginația, energia, simțul trecerii ireversibile a timpului și fermitatea.

Fie ca piesele mozaicului vieții voastre să se contopească în mod armonios pentru a savura tabloul de ansamblu – rezultatul dăruirii voastre și a hotărârii de a stăpâni elementele fundamentale ale existenței!

Fie ca rezultatele și eforturile voastre să-i determine pe cei ce vă vor judeca existența să rostească aceste cuvinte atât de simple:

Bravo, bunule și credinciosule servitor!

∞ Despre autor

Jim Rohn

Unul dintre cei mai cunoscuți și apreciați consilieri în domeniul succesului.

De peste 39 de ani, Jim Rohn se concentrează asupra aspectelor fundamentale ale comportamentului uman, care nutresc o influență covârșitoare asupra performanțelor personale și profesionale. Jim este un etalon pentru cei care încearcă să dăruiască semenilor lor învățăminte și inspirație. Este înzestrat cu un talent unic – acela de a dărui o perspectivă extraordinară unor principii și evenimente obișnuite, iar contopirea armonioasă a stilului și consistenței expresiei captează imaginația celor care îi ascultă sau îi citesc cuvintele.

Jim Rohn a fost considerat de-a lungul timpului ca fiind unul dintre cei mai influenți gânditori ai epocii noastre, iar prin eforturile sale susținute a reușit să impulsioneze și să instruiască generații întregi de profesori în arta dezvoltării personale, dar și sute de directori și președinți ai marilor corporații americane.

Jim Rohn și-a prezentat mesajul în fața unui public de peste 4 milioane de oameni. A organizat conferințe și ateliere în Europa, Asia, Australia și Africa, dar și în marile orașe din America de Nord. Este membru al Asociației Naționale a Oratorilor, care i-a acordat premiul CPAE, în 1985, pentru performanțele remarcabile și profesionalismul de care a dat dovadă în arta oratoriei.

„Vă doresc o viață îmbelșugată, sănătoasă și fericită; o viață în care să vă bucurați de darul răbdării, de valoarea cunoașterii, de virtutea rațiunii și de influența încrederii în capacitatea voastră de a visa și de a realiza lucruri uluitoare.”

Jim Rohn

☞ **Aprecieri critice**

Un mod remarcabil de abordare a strategiilor, de dobândire a succesului și fericirii personale

„Sunt elevul lui Jim Rohn din 1972. Și atunci, ca și acum, era unul dintre cei mai înțelepți și mai pătrunzători gânditori pe care i-am cunoscut vreodată, reușind cu ușurință să extindă granițele universului tuturor celor care îl ascultau.”

– *Les Brown*

„Jim Rohn este unul dintre cei mai relevanți, mai puternici și mai incitanți oratori ai lumii noastre. Stilul său unic și măiestria desăvârșită cu care mănuieste arta oratoriei îl situează mai presus de oricare alt orator.”

– *Harvey Mackay*

„Jim este un Will Rogers al zilelor noastre. Perspectiva sa asupra succesului și fericirii a îmbarcat mii de oameni într-o călătorie minunată, menită să le schimbe pentru totdeauna viața. Vă recomand cu multă căldură să trăiți experiențele uluitoare ale lui Jim Rohn.”

– *Tom Hopkins*

„Sunt pe deplin convins că Jim Rohn este un om excepțional, a cărui filozofie poate să înalțe pe culmi materiale și spirituale viața tuturor celor care o absorb. A avut un impact pozitiv asupra mea, într-o perioadă când îmi alcătuiam propria filozofie de viață.”

– *Anthony Robbins*

„Jim Rohn este un orator motivațional desăvârșit – are stil, consistență, charismă, relevanță și un farmec aparte, iar mesajul pe care îl transmite exercită o influență extraordinară asupra publicului său, influență care nu încetează niciodată. Îl desemnez pe Jim „Președintele Oratorilor”. Lumea ar fi mult mai bună dacă am asculta cu toții cuvintele prietenului meu, Jim Rohn.”

– *Mark Victor Hansen*

„Jim Rohn este remarcabil! Face parte din liga aleasă a adevăraților profesioniști în arta oratoriei din America, al cărui mesaj trebuie să se facă pretutindeni auzit.”

– *Brian Tracy*

Poate că vă doriți să schimbați ceva în viață. Poate considerați că meritați mai mult decât sunteți plătiți sau că sunteți înzestrați cu un talent mult mai mare, pe care profesia sau activitatea curentă nu vă permite să-l exploatați la maxim. Poate că vă confrunțați cu niște dileme personale, care vă tulbură existența.

Indiferent ce v-a împins să recurgeți la analiza ideilor prezente în această carte, se pare că vă aflați în căutarea unor răspunsuri. Faceți parte dintre norocoșii vieții, care sunt gata să întreprindă câteva schimbări în universul lor – și acesta este subiectul cărții de față: transformarea vieții din ceea ce este în prezent în ceea ce ar trebui să fie.

„Pentru a avea mai mult trebuie să evoluăm mai mult” este chintesența filozofiei dezvoltării personale, a succesului și fericirii, subiecte abordate de Jim Rohn în *Cele cinci elemente esențiale ale vieții*.

Rezultatele și stilul de viață sunt efectele, dar filozofia noastră personală, atitudinea și activitatea sunt cauzele supreme ale efectelor. Pentru a schimba efectele, trebuie să schimbăm cauzele. Cu toate acestea, cei mai mulți oameni blamează efectele, dar continuă să susțină cauzele. După ce veți citi și vă veți însuși acest ghid al succesului personal, veți descoperi un potențial nemărginit, cum nu ați crezut vreodată că poate exista.

ISBN 973-7780-59-0

9789737780591